

ARmixxx

č. 23

Přijímačky nanečisto

Mgr. Ivana Coufalová

A všichni psali a psali a počítali a počítali...

Aktovky pod nástěnkou, mobily vypnuté a uschované v aktovkách, každý sám v lavici, na ní pouze psací a rýsovací potřeby, modrá nebo černá propisovací tužka. Bez kalkulaček, tabulek, přehledů vzorců či pravopisu. To jsou obrázky z 29. února, kdy si žáci devátých ročníků nanečisto vyzkoušeli atmosféru přijímacích zkoušek.

Ano, ano, ani gumovací pero, které je vynálezem století a jehož autor by měl dostat Nobelovu cenu, nemohou žáci u státních přijímacích zkoušek používat. (Někteří žáci dokáží po čtvrt hodinovém výkonu při testu odevzdat pouze pečlivě vygumovanou stránku...)

Šestapadesát žáků devátých ročníků počítalo v průběhu sedmdesáti minut 16 příkladů z aritmetiky,

algebry, geometrie i logiky a po půlhodinové přestávce se vrhli na 30 úkolů z jazyka českého a literatury a šedesát minut se snažili pokořit nejenom úskalí gramatiky, tvarosloví či skladby, ale také prozaických a poetických textů.

Učitelé vše opravili a výsledky předali žákům. A ať už znamenaly milé či nemilé překvapení, jistě budou pro mnohé impulsem k další přípravě a 12. duben se tak pro ně nestane strašákem, ale dnem, kdy se zúročí vše, co do přípravy investovali.

Přijímačky nanečisto máme za sebou, teď už naše žáky čekají ty skutečné. První z nejdůležitějších životních zkoušek, která rozhodne o tom, kam se jejich kroky budou v následujících letech (a možná v celém dalším životě) ubírat.

Držíme všem palce!

Jaro 2024

Vážení čtenáři,

sedím ve vlaku směřujícím ku Praze se skupinkou českých a slovinských žáků a pedagogů v rámci projektu Erasmus+. Roluji stránkami jarního vydání časopisu těsně před tím, než v něm budete listovat vy. Co vás v něm čeká? Dozvíte se, jak se žáci devátých ročníků připravovali na svou první důležitou zkoušku, na jejíž výsledek budou do poloviny května čekat, vrátíte se v čase na Noc bez drog, navštívíte svahy českých i slovinských hor. V rámci projektového dne Brno zavítáte do Dietrichsteinského paláce, na Špilberk, dozvíte se, za co mohou kvasinky, a pokud byste v Brně byli poprvé, mohou vám žáci nabídnout svého průvodce.

Znovu zjistíte, jak jsou naši žáci úspěšní ve školních soutěžích, a s Tvořilkami i jejich polštářky přespíte ve škole na Noci s Andersenem. V jarním čísle nemohou chybět články s velikonoční tematikou, z oslav Dne učitelů, výstupy z výuky i z akcí mimo školu. Závěr tradičně věnujeme vítězným pracím v soutěži Jižní Morava čte.

Největší radost nám přinesla práce našich redaktorů, kterou představujeme v nové rubrice Naše hvězdy aneb To nejlepší na začátek. Máte také svou hvězdu? Možná se objeví při čtení našeho časopisu!

Vaše redakce

Slovo ředitele

„Nemilovat knihy znamená nemilovat moudrost. Nemilovat moudrost však znamená stát se hlupákem.“

Jan Amos Komenský,
český pedagog, teolog, filozof,
1592–1670

Vážení rodiče, milí žáci,

v rukou držíte jarní číslo školního časopisu ARmixx.

A tradiční řečnická otázka – co je nového?

Nastupuje jaro. Letos výrazně dříve, teplé dny máme již od února, sluníčko postupně ukazuje svoji sílu. Dnes, když píšu tyto řádky, jsme žákům poprvé umožnili o velkých přestávkách vstup do atria, kde mají možnost pohybu na čerstvém vzduchu a mohou si také zahrát stolní tenis nebo stolní fotbálek.

Školní rok se nám přehoupnul do druhé poloviny a ve škole je stále rušno. Kromě výuky probíhá řada vzdělávacích programů, soutěží a sportovních akcí. Připravili jsme pro žáky celoškolský projekt o městě Brnu. Žáci prvního stupně strávili ve škole Noc s Andersenem. Žáci 5.-8. ročníků se v lednu, únoru a březnu zúčastnili lyžařského kurzu. Dva (lednový a březnový) v Česku a jeden (únorový) ve Slovinsku, ten byl v rámci projektu Erasmus+. Březnový byl bohužel bez sněhu, a tak se proměnil ve sportovní. A slavili jsme Velikonoce.

Ke Dni učitelů si pro nás žáci v rámci žákovského parlamentu připravili Učení naruby, což byla jistě dobrá oboustranná zkušenost. Pro žáky byl po roce opět otevřen e-shop se školním oblečením. A žáci devátých ročníků se vesele připravovali na jednotné přijímací zkoušky na střední školy... O tom všem a dalších událostech se dozvíte uvnitř našeho časopisu.

A co je nového v budově školy?

Do učebny přírodopisu jsme pořídili nový dataprojektor s novou tabulí. V pavilonu D, ve spodní chodbě, po jeho výmalbě, jsme pro každou třídu pořídili klaprám a žáci si jej mohli vyzdobit dle libosti. Nad klaprámy jsme umístili historickou časovou osu. Na vnitřní plechové dveře v budově jsme pořídili bezpečnostní fólie na skla. Vstupní bránu u krčku jsme upravili tak, že zde vznikla malá branka pro průchod žáků. Ve spolupráci s MČ se dokončuje projekt rekonstrukce střechy celé školy.

zšarménská

A ještě jedna novinka:

Pro naše žáky jsme zařídili mezinárodní průkaz ISIC Školák (viz ilustrační foto). Z celkového počtu 528 žáků si o něj zažádalo 268 žáků (žákům 9. ročníků a přípravné třídě jsme jej nenabízeli). Kromě toho, že průkaz bude oficiálním průkazem žáka naší školy, bude fungovat jako čipová karta do jídelny a do budoucna bude sloužit i k evidenci docházky, příp. vstupu do školy.

Pro mnohé instituce a veřejné dopravce slouží ISIC karta jako doklad o věku držitele, např. pro získání zlevněného jízdného. Platí ve 130 zemích světa a nabízí více než 125 000 slev po celém světě. V České republice nabízí slevy na více než 2 000 místech, a to při nákupu, stravování a vzdělávání, v internetových obchodech, na vstupném do kulturních institucí, na permanentky v lyžařských areálech, speciální mobilní tarif od Vodafone, na vstupném do světově proslulých kulturně-historických památek.

V současnosti je na naší škole pořízení ISIC karty dobrovolné, postupně plánujeme přechod všech žáků od čipů k této kartě. Věříme, že bude všem dobře sloužit.

Příjemné jarní dny přeje

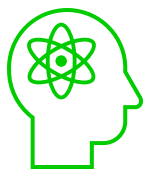
Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

zš arménská

Přijímačky nanečisto: Jak to vidí rodiče

Vážený pane řediteli,
přijměte poděkování od rodiče, který všechnu tuto podporu poskytovanou dětem celým učitelským sborem nad rámec svých povinností vnímá a velmi si jí váží.

Ať to byly pořádané páteční matematické přijímačky nanečisto pod taktovou paní učitelky Coufalové, obrovská podpora věnovaná dětem ze strany pedagogů i v hodinách nepřijímačkových předmětů v rámci jejich vyučovacích hodin v posledních dnech, v neposlední řadě vstřícnost s uvolněním dětí z vyučování na poslední dny před dnem D, jak krásně píše paní psycholožka v manuále.

Za děti mluvit nemohu, ale věřím, že na to vše budou jednou s láskou vzpomínat.

Mohu ale určitě mluvit za rodiče, proto vyřídíte prosím všem obrovské **PODĚKOVÁNÍ**.

S respektem a úctou

Katka Kopůncová

Děkujeme za krásný dopis a přejeme všem žákům hodně úspěchů při skutečných přijímacích zkouškách.

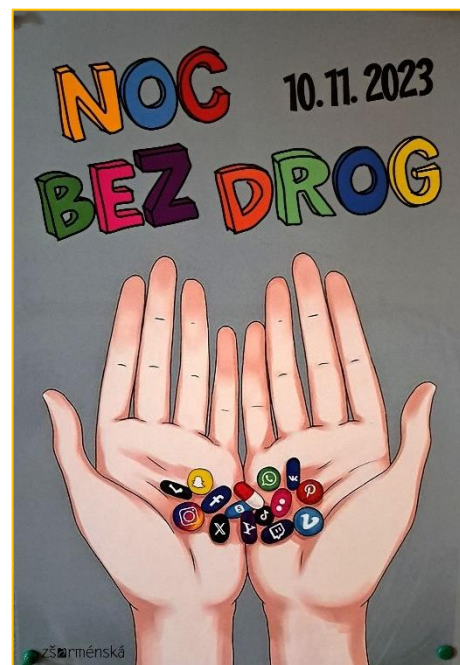

Ohlédnutí: Co jsme si odnesli z Noci bez drog?

Jolana Hürková

V listopadu se konala na naší škole již tradiční Noc bez drog. Akce začínala jako obvykle přednáškami, které vedli odborní pracovníci různých subjektů a organizací. Letos si žáci mohli vybrat jednu z následujících přednášek: Hasiči: pan Michal Osvald, zástupce hasičů Brno-Bohunice; Seriózně o sexu: studenti Lékařské fakulty; Antikoncepce a pohlavní nemoci: MUDr. Petr Havlíček; Poruchy příjmu potravy: paní Marie Niederhafnerová z organizace Anabell; Drogy: por. Bc. Miroslava Šimoníková z Policie ČR; Návykové látky: paní Markéta Novotná z organizace Podané ruce; Stres a možnosti jeho zvládnání: Mgr. Olga Sychrová, školní psycholožka; Drogy – osobní příběh: odsouzený vězeň z věznice v Brně; Právní zodpovědnost: Mgr. Richard Bartes, Ph.D.

Všechny přednášky byly na velmi dobré úrovni, žáky zaujaly a většina žáků si z nich do života něco odnesla. Reakce žáků na přednášky a přednášející si můžete pročit na těchto stránkách.

Stres a možnosti jeho zvládnání: paní školní psycholožka

Přednášející – měla příjemný hlas, byla super. Danému tématu rozuměla a věděla o čem mluví. Uměla to pěkně říct a vysvětlit, byla fajn.

Přednáška se mi líbila, rád bych si poslechl i jiná témata od paní psycholožky.

Trochu mě znepokojilo téma STRES. Vše hezky popsala. Líbilo se mi, že jsme si i něco vyzkoušeli. Naučila jsem se, jak zvládnout stres nebo se mu vyhnout. Líbilo se mi, že nám říkala, jak stres zklidnit. Spíše mě to bavilo od první půlky, pak mě to trochu nudilo. Líbilo se mi, že jsme si zkoušeli dýchací cvičení na stres a jak se uvolnit. Líbilo se mi, jak zastavit třes rukou.

Právní zodpovědnost: právník

Přednášející – byl profesionální, příjemný, super, úžasný, udržoval pozornost, dobře vysvětloval téma.

Přednáška – byla zajímavá a poučná, byla velmi povedená, fajn, dobrá; zaujalo mě, jaká práva máme, hodně mě to bavilo, zajímavé téma, nové informace.

Návykové látky: Podané ruce

Přednášející – byla hodně v pohodě, byla dobrá, fajn, milá, super. Zaujalo mě téma, o kterém jsme se bavili.

Přednáška – se mi líbila, byla zajímavá, zaujaly mě nějaké informace o drogách. Zaujalo mě, že Prime je návyková a že je to hnus a že když se smíchá Prime a alkohol, tak se na to ledviny vykašlou.

Poruchy příjmu potravy: Anabell

Přednášející – věděli, o čem mluví. Byli příjemní, milí, sympatičtí a snažili se nám celou situaci přiblížit.

Přednáška – byla fajn, moc se mně líbila a zaujala mě. Bylo to super, zajímavé a poučné. Zaujalo mě téma anorexie a přejídání. Teď znám více poruch příjmu potravy.

Drogy - osobní příběh: odsouzený vězeň

Přednášející byl velmi sympatický a jeho přednáška s jeho životním příběhem mě velice zaujala.

Přednášející byl super, skvělý, zajímavý, klidný a milý. Říkal to velice dobře a dával nám prostor se vyjádřit. Byla jsem ráda, že jsem tam byla. Pan vězeň byl milý a vypadal velmi sympaticky. Přednášející byl hodný, laskavý, vysoký a ohleduplný. Jeho příběh všechny dojal.

Mluvil velmi citlivě a řekl hodně osobních věcí. Přednášející byl super, mluvil srozumitelně a bylo to velmi zajímavé.

Přednáška – úžasné, líbilo se mi vše, celý jeho příběh. Jeho příběh mě zaujal. Přednáška byla fajn, velmi se mi líbila. Mně se přednáška velmi líbila, dokonce mě i dojala a mrzela.

Přednáška byla opravdu skvělá, vězeň působil sympaticky. Celkově jeho příběh byl hodně smutný a dojemný a rozhodně to na mě zapůsobilo tak, že si člověk nemá nic začínat s drogami.

Moc jsem si to užila. Bylo to hodně zajímavé, chvílemi i nepříjemné. Určitě bych tuto přednášku zařadila i příští rok. Hodně mě zaujala a vím, že nechci nic mít s drogami.

Bylo všechno úplně super, poučné, byly tam i emoce, prostě super.

Za mě se mi to moc líbilo, zajímavé a byly tam i věci, které jsem nečekala.

Moc se mi líbila, ale byla taková i smutná. Dávala bych ji každý rok.

Přišlo mi to jako originální nápad a přednášející byl výborný. Líbila se mi moc, příběh byl velmi nabitý.

Přednáška byla úžasná, bavil mě jeho příběh a přála bych si, aby byla tato přednáška i příští rok.

Představovala jsem si vězně jinak.

Je smutné, že se opravdu dějí tyhle věci, byl z dobré rodiny a i tak se to stalo.

Sexuální výchova: studenti lékařské fakulty

Přednášející – byli sympatičtí, super, věděli, o čem mluví, byli upřímní, otevření, hodní, lidští, byli v pohodě, vše dobře vysvětlili.

Přednáška – byla zajímavá, poučná, líbila se mi, zaujalo mě vše.

Všem doporučuji – hodně věcí se mi bude hodit do budoucna, dost jsem se toho dověděla, prezentace dobře zpracovaná, bylo to pro naši věkovou skupinu, uzpůsobené pro žáky 9. ročníku, zaujala mě serióznost přednášejících; moc se mi líbila, ale bylo na ni málo času.

Kdo chtěl, dostal prezervativ – to se mi líbilo.

Antikoncepce, nemoci: lékař

Přednášející – byl příjemný, milý, byl v pohodě, dobrý, odpovídal na všechno, co jsme se zeptali a uměl to i vysvětlit, byl fajn a hezky vysvětloval, vše dobře vysvětlil, byl milý a byla s ním sranda.

Přednáška – byla zajímavá, hodně se mi líbila, dozvěděla jsem se plno nových a zajímavých věcí, byla fajn, zaujala mě, byla zábavná a zasmáli jsme se.

Nejvíce mě zaujalo, že může i muž otěhotnět a kojit.

Drogy: Policie ČR

Přednášející byla milá, příjemná, fajn.

Přednáška byla zajímavá, velmi se mi líbila, byla super. Zaujalo mě téma drogy a příběhy, co se opravdu staly. Přednáška se mi moc líbila, dozvěděli jsme se hodně nových informací.

Hasiči

Přednášející – byl velmi milý a příjemný, byl fajn, super
Přednáška – líbila se mi, protože jsem viděla detailně auto hasičů, a to mě velmi zaujalo; hodně se mi líbila, protože k hasičům chodím; nejvíce mě zaujalo, když jsme mohli jít do auta a prohlédnout si ho; zjistila jsem něco nového o tomto povolání – bylo to super.

Bylo to hezké – hasičské auto, informace o technice a používání, moc mě to bavilo.

Líbilo se mi, že jsme mohli vidět, jak to vypadá v jejich autě.

Po asi hodinových přednáškách se žáci rozešli do různých dílen, které pro ně připravili učitelé, asistenti a vychovatelky. Jako každý rok ve všech dílnách vypomáhali bývalí žáci devátých tříd. A jaké dílny si mohli žáci letos vybrat? Tvořivou dílnu s podpisy, Čajovnu, Salón krásy, Informatiku, Šipky a fotbálek, Únikovou hru, Kreslení portrétu a karikatury, Keramickou dílnu, Malování na kamínky, Fyzikální dílnu, Luštírnu, Historický šerm, Hudební dílnu, Real or Fake – ochutnávka nápojů a potravin, Tělocvičnu se sportovními aktivitami, Bazén a Filmový klub. Pro žáky byla samozřejmě připravena Stezka odvahy a nesměla chybět tolik oblíbená diskotéka. Během večera si také mohli žáci zajít do bufetu na párek s rohlíkem. Podle ohlasu žáků měly letos největší úspěch tyto dílny: Diskotéka, Čajovna, Real or Fake, Stezka odvahy a Informatika.

Velké poděkování patří všem učitelům, vychovatelům, asistentům i bývalým žákům za náročnou a vzornou organizaci celé akce a také vedení školy za umožnění tuto oblíbenou akci uskutečnit.

To nejlepší - NA ZAČÁTEK!

Redakce Armixxxu

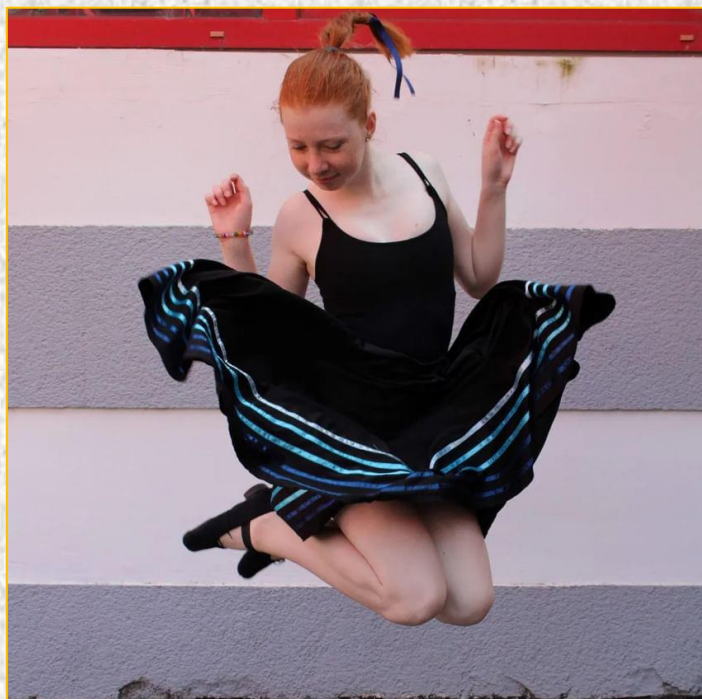
Mají své sny a za nimi si jdou. Za jejich úspěchy se určitě skrývá talent, ale zároveň i nezměrná píle, pracovitost, stovky hodin tréninků... Bez nich by to jistě nešlo.

Nová rubrika Armixxxu vám chce na tomto místě postupně představovat to nejlepší, co na naší škole máme – naše žáky. Jsou ještě mladí a všechno mají před sebou, přesto však už dnes mohou být pro mnohé z nás inspirací.

Často se říká, že dnešní mládež za nic nestojí a jak kdysi bývalo všechno lepší. Začtete se do našich rozhovorů a zjistíte, že tomu tak není. Že svět je báječné místo, na kterém je plno skvělých lidí. Někteří z nich žijí mezi námi.

Cestou
ke hvězdám

Baletka Hana Dohnalová z 9. A

Ahoj Hanko. V kolika letech jsi s baletem začala, co tě k tomu vedlo?

Začala jsem zhruba ve třech nebo čtyřech letech. Takže dohromady to teď bude 12 let. Přivedla mě k tomu mamka, abych se začala hýbat.

Jak často máte tréninky?

My je máme dvakrát do týdne, vždycky hodinu a deset minut. A doma se již tomu baletu nějak moc nevěnuji.

Dokázala bys říct, jak je balet finančně náročný?

Já upřímně vůbec nevím, kolik to stojí, protože mně to platí rodiče. Ale myslím si, že to není nějak finančně nedostupné. Že to jsou jen nějaké drobnosti, třeba za nějaké kurzy, pomůcky, které potřebujeme, což jsou například trikoty apod... ale myslím si, že to není opravdu nějak finančně nedostupné.

Tancuješ pod nějakým klubem?

Já tancuji za uměleckou školu Františka Jílka.

Zařizuje ti něco ZUŠ?

Spíše teď těm mladším, protože naše skupina je nejstarší ročník, takže například s kostýmy je to problém. Protože sice

ZUŠ kostýmy k dispozici má, ale spíše na ty mladší. Jinak nám ale ZUŠ zařizuje koncerty, takže domlouvá divadlo, a když vystupujeme, tak se nám o ty kostýmy postará. A kostýmy si většinou platíme dle domluvy s učitelkou.

Vyhrála jsi nějakou soutěž?

Ještě ne, my jsme byli na soutěži jenom jednou. Bohužel. Ale se staršíma holkama, s kterými jsme se spojili a jsem teď s nimi ve skupince, tak ano.

Máš nějaký baletní vzor?

Zatím ne.

Jaká je tvoje nejoblíbenější pozice, proč?

Já nemám oblíbenou pozici, ono se to těžce říká, protože někdo v tom baletu oblíbenou pozici má, ale já ne. Já mám spíš ráda styl. Protože balet se dělí na tři styly; klasika, moderna a lidovky. A já mám ráda určitý styl, jako modernu.

Je nějaký styl, který nemáš ráda?

Já asi nemám ráda tu klasiku, to je takový to klasický, co si lidé vybaví. Kolem barre (tyč), takový ty typické pozice, to moc nemusím.

Napadla tě někdy taková myšlenka, že bys s baletem nejraději skončila?

Napadla, už několikrát. Ale já to neměla kvůli tomu, že mě nebaví balet, jako v nějakých částech asi ano, ale spíše jsem s tím chtěla skončit kvůli kolektivu.

Je pravda, že se baletky již od toho dětství mrzačí? (Mají puchýře, strhané nehty apod...)

U nás to tak není. Protože my nejsme vrcholové baletky, my jsme konzervatoř, ale je pravda, že se to zdraví trochu ničí. Ale u nás ne, protože my to máme pouze jako kroužek.

Tak přejeme mnoho úspěchů, a hlavně dobrý kolektiv!

Michaela Soukupová, Iva Melounová, Armixxx, 7. A

Baletka Magdalena Khan z 9. C

Magdo, v kolika letech jsi s baletem začala a co tě k tomu vedlo?

Začala jsem s ním v osmi letech, v roce 2017. Jako malá jsem dělala hip-hop, ale ten mě nebavil, tak jsem zkusila jiný tanec – balet.

Kolik času věnuješ baletu?

Tréninky máme dvakrát do týdne, někdy i třikrát. Ale balet dělám každý den.

Jak je balet finančně náročný?

Vzhledem k tomu, že jsem jenom v ZUŠ, tak to není tak finančně náročné. Za pololetí jsou to třeba 2 000 Kč, což je dobrá cena, ale vzhledem k tomu, že já se baletu věnuji více, tak si platím i špičkovky (obuv na balet), které stojí třeba 4 000 Kč.

Tancuješ pod nějakým klubem?

Nene, my jsme jenom ZUŠ (Základní umělecká škola), takže žádný klub vůbec nemáme.

Zajišťuje ti ta ZUŠ nějaké věci na balet, třeba šaty?

My si to platíme sami. Ale ta ZUŠ nám to objedná apod... ale platíme si to sami. Ale když máme nějaké představení, tak nám to zařizuje ZUŠ.

Jezdíte na nějaké soutěže?

Někdy ano, ale jen když si řekneme.

Vyhrála jsi nějakou?

S touto ZUŠ ne, ale jinak já sama za sebe ano, ale to bylo s jinou ZUŠ.

Máš baletní vzor?

Ano, Marianelu Núñez.

Proč zrovna jí?

Ona je světová primabalerína, je hrozně šikovná, úžasná a chci být jako ona... (Pochechnutí.)

Jaká je tvoje nejoblíbenější pozice v baletu?

Asi čtvrtá pozice (nohy vytočené, jedna noha předsunutá, váha na obou nohách, vzájemně se překrývají, je však mezi nimi mezera na délku chodidla).

Proč je tvoje nejoblíbenější?

Protože se z ní dobře točí, dobře se v ní stojí a je to i hezká pozice.

Kterou pozici nerada děláš, nebo která pozice je dle tebe náročná?

Pátou pozici (nohy vytočené, jedna noha před druhou, vzájemně se překrývají a dotýkají, to znamená, že pata jedné nohy se překrývá se špičkou druhé nohy).

Proč ji nerada děláš?

Je náročná, a je i hodně náročná na držení těla.

Máš nějaký pohled do budoucna, co se týká baletu?

Chtěla bych se baletu věnovat i více, doufám, že budu učit třeba i nějaké menší děti. To by mě bavilo.

Měla jsi i takové období, že bys s baletem skončila?

Měla. A já jsem s tím baletem i skončila, ale po měsíci jsem se hned vrátila, protože jsem se v tom baletu našla.

Když jezdíte na soutěže, tancuješ tam i sólo?

Když jsem netancovala se ZUŠ, tak jsem měla sóla, dost často.

Je pravda i to, že baletky se například již od dětství mrzačí?

To je pravda, protože mně teď bude 15 a už teď mám dost šílené problémy s klouby, od špičkovek mám hrozné puchýře, špatné a strhané nehty.

Děkujeme ti za rozhovor a přejeme mnoho úspěchů do budoucna!

Michaela Soukupová, Iva Melounová, Armixxx, 7. A

Vzor Magdaleny Khan

Plavkyně Natálie Křepelková z 9. B.

Ahoj Natálko, jaký sport děláš?

No, tak já se věnuji závodnímu plavání.

Jak jsi se k němu dostala?

Přihlásili mě rodiče, když jsem byla malá, abych se v bazénu a moři neutopila. A potom jsem u toho zůstala.

Za jaký klub plaveš?

Plavu za plavecký klub Kometa Brno.

Co tě na tvém sportu nejvíc baví?

Asi závody, na kterých se potkávám s kamarádkami z jiných klubů.

Kdo je tvou inspirací?

No, asi nemám.

Kdy a jak často míváš trénink?

Mám je třikrát ráno a jinak každý den odpoledne a někdy i v sobotu podle toho, jestli jedeme na závody.

Jaký je tvůj hlavní styl?

No, teď nejčastěji plavu motýlek.

Jsi sprinter, anebo plaveš spíše dlouhé tratě?

V sezóně plavu spíš střední tratě a o prázdninách objíždím závody, kde plavu dlouhé tratě.

Proč bys nám svůj sport doporučila?

No – nikdy se neutopíte... 😊

Jak vidíš svoji budoucnost ve sportu?

No tak teďka se hlásím na čtyřleté sportovní gymnázium. Takže doufejme, že budu pokračovat se sportem i na střední škole.

Přejeme ti hodně úspěchů!

Hana Bierová, Armixxx, 7. A

Plavci Oliver Hynek a Adam Řiháček z 9. B

Olivere, jak ses dostal k plavání?

Jako malého mě máma přihlásila do plaveckého kroužku, abych se naučil co nejlépe plavat. A vlastně už tady jsem si našel tu vášeň pro plavání. A odtud jsem přestoupil asi do největšího klubu v Brně, do Komety.

Jaký je podle tebe tvůj největší úspěch? A proč?

Jako svůj největší úspěch vnímám 10. místo, 200 m znak na Open mistrovství České republiky nebo také 11. místo, 200 m znak na multiutkáních.

Doping je populární, jaký je tvůj názor na toto téma?

Za mě je to naprosto nepřijatelné. Pokud bude někdo pozitivní na dopingovém testu, myslím, že by měl mít nějaké vysoké postihy.

Jaký je tvůj nejoblíbenější plavecký styl? A proč zrovna tento?

No tak u mě je to znak, jelikož je to můj hlavní plavecký styl. Plavu ho nejčastěji a jde mi momentálně nejlépe. Dříve mi totiž přišel "odpočinkový", ovšem to už si teď rozhodně nemyslím.

Myslíš, že se plavání budeš věnovat i v dospělosti?

Já doufám, že u toho nějakým způsobem vydržím, ať už na profesionální či rekreační úrovni. Ale určitě bych u toho chtěl zůstat a stále mít nějaký ten kontakt s vodou.

Věnuješ se i jinému sportu než plavání? A jaký je tvůj vztah k němu?

Já chodím ještě mimo plavání běhat, ovšem jen rekreačně. Je to kvůli tomu, abych si zlepšil fyziku. Ale vztah k tomu žádný nemám.

Jakému vzdělání se chceš věnovat v budoucnu? A co tě k němu vede?

Teď budu dělat zkoušky na sportovní gymnázium v Brně. Jelikož i zde se chci stále věnovat plavání.

Jaké povolání bys chtěl v budoucnu vykonávat?

To ještě rozmyšlené nemám, ale ideálně bych se chtěl stále držet v okolí sportu, například plavecký trenér.

Plavci „obtěženi“ medailemi...

A co ty, Adame, jak ses dostal k plavání?

Začal jsem plavat až v posledním roce školky a mamka mě přihlásila do plaveckého kroužku, protože jsem měl velké problémy s průduškami a celkově s dýchací soustavou. Paní doktorka si myslela, že by mně mohlo pomoci plavání v bazéne. Jelikož mě to začalo bavit a šlo mi to, tak jsem se tomu začal věnovat naplno a teď jsem na téhle škole v závodním klubu.

Jaký je podle tebe tvůj největší úspěch a proč?

Jako svůj největší úspěch asi vnímám zlaté medaile z mistrovství republiky našeho ročníku nebo kvalifikace na multiutkáni, které se bude konat za měsíc.

Jaký je tvůj názor na doping?

Za mě je to hodně kontroverzní téma, ale určitě to nepodporuji. A pokud se na někoho přijde, mělo by se zakročit.

Jaký je tvůj nejoblíbenější plavecký styl? A proč zrovna tento?

Pro mě to asi bude kratší motýlek, protože to je podle mě sranda, a tak příjemně to bolí. Nebo kraul na delší záběr.

Myslíš, že se plavání budeš věnovat i v dospělosti?

Nejsem si úplně jistý, jestli to bude na profesionální, nebo na podobné úrovni, jako jsem teď, ale určitě bych se tomu chtěl věnovat.

Věnuješ se i jinému sportu než plavání? A jaký je tvůj vztah k němu?

V létě jednou za čas si jdu zaběhat. Vloženě nějaký další sport, tak to ne, na ten bych neměl čas.

Jakému vzdělání se chceš věnovat v budoucnu? A co tě k němu vede?

Našel jsem si střední školu zde v Brně, ale ještě uvažuji o střední škole v Ostravě. Ale na obě školy se hlásím hlavně kvůli plavání.

Jaké povolání bys chtěl v budoucnu vykonávat?

Povolání ještě nemám vybrané, ale chtěl bych se dále o sport zajímat a co nejvíce ho finančně podporovat.

Jakub Kareš, Armixxx, 8. A

Parkuristky Lucie Nečasová a Nikol Odehnalová z 9. B

Ahoj Lucko, můžeš se nám pár větami představit?

Jmenuji se Lucie. Dříve jsem plavala, pak jsem se dostala ke koním, a proto se teď věnuji parkuru.

Od kolika let jezdíš na koni?

Jezdím už od malička a parkurem jsem začala jezdit okolo 10 let.

Jezdíš na nějaké soutěže?

Moje největší úspěchy byly asi Mistrovství Jihomoravské oblasti – tam jsem byla 4., v parkuru ZPL, což je 80 cm s poníkem, potom jsem se kvalifikovala na Mistrovství České republiky v pony skocích.

Které skoky ti jdou nejhůř?

Nejhorší jsou kombinace trojskoky a dvojskoky.

A nejlíp?

Asi oxery, to je vlastně překážka šířková. (Oxer je výško-šířkový skok, skládající se obvykle ze dvou kolmých skoků postavených v těsné blízkosti za sebou; poznámka redakce.)

Chtěla by ses věnovat i něčemu jinému?

Hm, můj největší dětský sen bylo věnovat se crosscountry, to jsou vlastně přírodní skoky, ale je to docela nebezpečné, protože ty skoky jsou pevné, takže když se o ně zavadí, tak se většinou stávají těžké úrazy, ale asi už ne, asi bych chtěla zůstat u parkuru.

Co nejraději na koni děláš?

Okolo koní mám ráda všechno, jak práce ze země, tak vyjíždky, jízdařskou práci i drezurní práci, protože je potřeba dělat všechno a baví mě obecně práce okolo koní.

Je potřeba na parkur nějaké zvláštní vybavení?

Určitě, když chce člověk na závody, tak musí mít speciální oblečení - musí mít jezdecké sako, košili, bílé rajtky, vysoké jezdecké boty a kůň musí mít sedlo, uzdečku a závodní číslo, bez toho nepustí jezdcu na start a musí mít také jezdeckou licenci.

Kolik času denně/ týdně trávíš tímto sportem?

No tak, ke koním chodím 4–6x týdně, s tím že jsem tam vždycky 3–6 hodin.

Jak je tvůj sport finančně náročný?

Je to hodně finančně náročný sport, protože vlastně ten kůň potřebuje žrát, ustájení a všechno a je to hodně náročný finančně sport. Je to jeden z nejvíc drahých sportů. Ale když člověk chce, tak se to dá zvládnout. Nejhorší na tom je, že ve vyšším sportu už nehraje roli talent jezdce, ale peníze.

Jak se jmenuje tvůj kůň?

Jezdila jsem na více koních nebo jezdím, ale momentálně jezdím na koni, který se jmenuje Rezkyrátor, ale dřív jsem jezdila Gillary.

Ahoj Nikčo, můžeš se nám také pár větami představit?

Jmenuji se Nikol, u koní jsem už od mala. Mamka mě furt tahala ke koním a jako nelíbilo se mi to, vždycky jsem brečela a od začátku druhé třídy jsem začala jezdit, takže jezdím už nějakých osm let profesionálněji. S mámou jsme si udělaly stáj a to je vlastně jediné, co furt dělám, jsem u koní a na nic jiného nemám čas.

Parkur jezdíš od kolika let?

Když jsem poprvé skákala, tak jsem už rok profesionálně trénovala. Na oficiální závody jsem jela asi v 9 nebo 10 letech, pak jsem si udělala licenci a začala jsem jezdit už na profesionální závody.

Jezdíš i na nějaké soutěže? Vyhráváš něco?

No tak, když jsem byla menší a jezdila jsem na neoficiálních závodech u nás na farmě, tak jsem byla 2. nejmladší. Pak jsem jezdila oficiální závody a byla jsem 6. ze všech přihlášených soutěžících.

Které skoky ti jdou nejhůř?

Nejhorší jsou většinou kombinace, kdy člověk musí vypočítat ty cvalový kroky, aby to vyšlo, a nebo se mi nejhůř skáčou kolmáky, protože si nad nima připadám, jako bych se zastavila.

A nejlíp?

A nejlepší jsou za mě oxery, protože ty se tak jednoduše přeletí.

Proč sis vybrala zrovna parkur?

No tak, on je takový jako jediný nejvíc záživný. Když je třeba drezura, tak tam člověk sedí a nějak se točí, tam je takový adrenalin.

Je potřeba k parkuru nějaké zvláštní vybavení?

Tak každý druh toho ježdění má svoje vlastní pomůcky - speciální sedlo, speciální boty, vlastně i sako, u drezury se používá jiný bičík než u parkuru.

Kolik času denně/týdně trávíš u koní?

No, to já když jdu ke koním, tak je to denně minimálně 2 hodiny, a týdně, to už je hodně, ono záleží jak kdy, co potřebujeme zrovna udělat, no takových 10 hodin týdně minimálně.

Jak je tvůj sport finančně náročný?

Hodně, hodně finančně náročný. Všechny peníze, co dostanu, jdou hlavně do koní. Když si chce člověk koupit novou helmu, která by se měla kupovat každý druhý rok, a chce si koupit trošku kvalitní, tak to stojí skoro 10 000 Kč. No, taková ta základní výbava pro koně - sedlo, uzdečka, tak jako sedlo, takový kvalitní z druhý ruky třeba, tak takových 30 000 Kč, uzdečka nějaká obyčejná může stát třeba i 500 Kč.

Jezdíš i na nějaké soutěže? Vyhráváš něco?

No tak, když jsem byla menší a jezdila jsem na neoficiálních závodech u nás na farmě, tak jsem byla 2. v nejmladších. Pak jsem jezdila oficiální závody a byla jsem šestá ze všech přihlášených soutěžících.

Chtěla by ses věnovat i něčemu jinému?

No, jako asi ne, jsem spokojená.

Jak se jmenuje tvůj kůň?

Já mám koně jménem Eggie.

Holky, oběma vám přeje, ať vás to pořád baví!

Fotbalisté Matěj Kotek a Aleš Toman z 9. A

Čau Matěji, jsem z časopisu Armixxx a rád bych se zeptal, co tě dovedlo k fotbalu?

Čau, čau, tak já od malička kopíroval vlastního bráchu, a on jako dělal hodně sportů a fotbal byl ten největší koníček, tak jsem se přidal s ním.

Za který fotbalový tým hraješ?

Za SK Líšeň.

Na jaké pozici hraješ?

Hraji na středním záložníkovi, nebo na pravé straně obrany, ale více na středu.

Jaký je tvůj fotbalový vzor?

Můj fotbalový vzor je Luka Modrič (chorvatský fotbalista, který v současnosti hraje na pozici středního záložníka v klubu Real Madrid; poznámka redakce), protože už jako od malička se na něho dívám, líbí se mi, jak používá všechny aspekty a má skvělé přihrávky a fotbalové myšlení.

V čem si myslíš, že jsi dobrý?

Myslím si, že jsem dobrý ve fyzice a v dlouhých přihrávkách.

Za který klub bys chtěl hrát?

Chtěl bych hrát určitě třeba v Premier League asi za Liverpool, nebo Manchester City, a jestli se to splní, ví jenom bůh.

Co bys dělal, kdybys nebyl fotbalista?

Kdybych nebyl fotbalista, asi bych byl nějaký běžec, nebo track and field, protože mě baví běhání.

Čeho bys chtěl dosáhnout?

Určitě jako reprezentant Česka bych rád vyhrál mistrovství světa za Českou republiku a Ligu mistrů.

Čau Aleši, taky tebe se chceme zeptat, co tě dovedlo k fotbalu?

Ahoj, ahoj, tak k fotbalu mě to táhlo od malička, moc mě to bavilo, hlavně když jsem si chodil kopat s mým starším bráchou.

Za který fotbalový tým hraješ?

Za Zbrojovku Brno.

Na jaké pozici?

Hraji na středním záložníkovi, nejspíš na defenzivním, a to je všechno.

Jaký je tvůj fotbalový vzor?

Můj fotbalový vzor je asi Cristiano Ronaldo (Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro je portugalský fotbalista, útočník saúdskoarabského klubu Al-Nassr FC; poznámka redakce), protože tvrdě maká, a to se mi na něm líbí.

V čem si myslíš, že jsi dobrý a proč?

Myslím si, že mám dobrý první dotek a kvůli tomu jsem na středu, a to myšlení si myslím je taky dobrý.

Za který klub bys chtěl hrát a proč?

Tak asi můj sen by bylo se dostat do Realu Madrid, beru to jako prostě nejlepší tým na světě a bylo by to hezké hrát za ně.

Co bys dělal, kdybys nebyl fotbalista?

Kdybych nebyl fotbalista, tak bych dělal asi nějaký jiný sport, třeba box, nebo bych se soustředil na školu.

Čeho bys chtěl dosáhnout ve fotbale?

Asi největší cíl je vyhrát Ligu mistrů, nebo se prostě dostat do Premier League, nebo do La Ligy.

Děkuji vám oběma za rozhovor a přeji hodně úspěchů!

Projekt Erasmus+ - návštěva ze Slovinska

Mgr. Petr Holánek, ředitel školy

Funded by
the European Union

zšarménská

V rámci projektu Erasmus+ kurz Setkání ředitelů partnerství ve dnech 6.–10. 11. 2023 navštívili Brno a zároveň naši školu kolegové z partnerských slovinských organizací. Přivítali jsme zde p. ředitele Andreje Mlinara a další členy vedení z Osnova šola Antona Ukmarja Koper, p. ředitelku Manju Rogelu z Akvarij Piran a p. Kristinu Kebe z Museum Kebe.

Hosté si prohlédli naši školu, diskutovali s žáky i zaměstnanci, byly jim představeny výstupy z projektů ze OŠ Naklo. Probírali jsme další spolupráci včetně přípravy únorových ZOH ve slovinském Pohorje. Slovinští kolegové byli přijati u starosty MČ Brno-Bohunice p. Ing. Crhy, kde se zabývali aktuálními tématy. Navštívili další dvě brněnské základní školy a jednu mateřskou. Účastnili se i konference Vzdělávací a marketingová komise UCSZOO (Unie českých a slovenských zoologických zahrad). A jedním z pomyslných vrcholů návštěvy byla účast na výjezdní zasedání ředitelů brněnských škol v Zubří, kde prezentovali pojetí programu ERASMUS+ a projektů partnerství v zahraničí.

Kromě nabitého pracovního programu (stínování, šíření, jednání a besedy s žáky a zaměstnanci, administrativa) měli možnost ve volném čase navštívit některé brněnské památky a zajímavosti.

Celá návštěva probíhala v přátelském duchu a pevně věřím, že nejenom spolupráce, ale i navázaná přátelství budou pokračovat.

**Projekt Erasmus+, KA1: Vzdělávací mobilita jednotlivců, č. 2021-1-CZ01-KA121-SCH-000054199,
Cesty do Zelené Evropy**

Komise nezodpovídá za použití informací, jež toto sdělení obsahuje, vyjadřuje pouze názor autora.

Projekt Erasmus+ - návštěva ze Slovenska

Mgr. Petr Holánek; redakce Armixxxu, foto Jakub Kareš, 8. A

Funded by
the European Union

zšarménská

V rámci projektu Erasmus+ nás ve dnech 29. 1. – 2. 2. 2024 navštívili žáci 8. ročníku ze slovenské ZŠ a MŠ Rozhanovce; naše škola byla hostitelská. Zároveň poznávali krásy města Brna.

Během návštěvy se hosté seznámili s naší Jedlou školní zahradou a vrstevnický absolvovali prohlídku školy. Měli možnost se poznat a podělit se o zkušenosti s našimi osmáky, jak u nich vypadá výuka, co všechno dělají, jednoduše řečeno, jak to u nás a u nich chodí. Společně si žáci vyzkoušeli i plavání v rámci mezinárodních týmů ve školním bazénu. Rovněž se zúčastnili celoškolského projektu o městě Brno, navštívili řadu dílen a některé aktivity si mohli vyzkoušet. S učiteli jsme si navzájem představili své projekty Erasmus+, jejich nastavení, zaměření, realizaci, zkušenosti i možnosti další spolupráce.

Mimo pracovní program slovenští hosté navštívili řadu památek a pamětihodností v městě Brně. Setkání proběhlo v příjemné atmosféře a ukázalo nám řadu možností potenciálního partnerství.

Slováci, vítejte!

Ahoj, moc vás tady vítáme. Rozumíte češtině?

Ano, celkem ano.

Máte nějaké oblíbené město v Česku?

No asi Prahu.

Jak vám chutná česká kuchyně?

Zatím je vše velmi dobré.

Co byste chtěli vidět v Česku?

Určitě nějaké památky.

Kolik je u Vás ve škole tříd?

Okolo 14 nebo 15 tříd.

Už jste byli někdy v České republice?

Ano, mockrát.

Jaké cizí jazyky se učíte?

Učíme se samozřejmě náš rodný jazyk slovenštinu a angličtinu a výběr z němčiny nebo ruštiny.

Vy jste si vybrali němčinu, nebo ruštinu?

Němčinu.

Máte hodně školních aktivit?

Ano, máme, jedná se o hudební až po různé sportovní aktivity.

Máte ve třídě besídky?

Ano. Každá třída si připraví určitý program a pak se vystupuje před rodiči.

Jak se Vám daří ve škole?

Jo, docela dobře.

Už víte co dostanete na vysvědčení?

No tušíme.

Proč jste přijeli právě do Brna?

Naše paní učitelka měla konferenci v Bratislavě, kde poznala paní učitelku Jedličkovou a tam se s ní dohodla, že bychom tedy přijeli do Brna, protože je to velmi pěkné město.

Jste tady spokojeni?

Anooooooooo!

Rozhovor vedly Isabella Karešová,
Adéla Brodská, Julie Hryha, Armixxx, 4. A

Návštěva ze Slovenska

V rámci projektu ERASMUS+ nás v úterý 30. ledna navštívila partnerská škola ze Slovenska – ZŠ a MŠ Rozhanovec. Žáků ze slovenské školy se ujali naši žáci, které je následně provedli po škole. Ukázali jim různá zákoutí, naše úspěchy, co naše škola nabízí a provozuje, ale ukázali jim i méně příjemné věci, s kterými se naše škola aktuálně potýká – zatékání do jídelny, tělocvičny, tříd. Během prohlídky se naši žáci s našimi slovenskými partnery seznámili a vyměnili si několik dotazů a nápadů na zlepšení obou škol. Prohlídka školy se nesla v přátelském duchu. Žáky naší školy během prohlídky doprovázeli mladší žáci ze 4. tříd a doptávali se jich na otázky, které měli předem připravené. Celou prohlídku dokumentoval Jakub Kareš z 8. A.

Michaela Soukupová, Julie Horká, Armixxx, 7. A

Projekt Jedlá školní zahrada

Na projektu Jedlá školní zahrada jsme se ve třetí třídě zapojili s paní učitelkou Lidmilovou. Projekt Erasmus+ se nám začal dařit už od začátku, díky paní Ing. Jedličkové, která nám tento projekt pomohla zrealizovat.

Na konci ledna se k nám na výměnný pobyt přijela podívat Základní škola ze Slovenska, která s námi navázala spolupráci. Představili jsme jim naši školu a také jim řekli, jak náš projekt začal od úplného začátku. Odpověděli jim na otázky a také jsme jim řekli, jak v tomto projektu pokračujeme. Navázali jsme nové partnerství Erasmus+ a těšíme se na další setkání.

Nikola Hanušová a Adam Fojtík, 9. A

Ukončení projektu ERASMUS+ Mgr. Alena Procházková, zástupce ředitele školy

Ve dnech 3. 3. – 10. 3. 2024 se vydali pověřeni členové projektového týmu KA 121 22 opět do Slovinska, abychom ukončili v naší partnerské škole v Naklu projekt a předali slovinským žákům europasy. Tento projekt trval 18 měsíců. Šlo o vzájemnou spolupráci – mobilitu mezi našimi žáky (letošní 4. C) a žáky v Naklu. V roce 2022 přijeli žáci z Nakla k nám do Brna. Byli spolu s našimi žáky na škole v přírodě – mobilitě v objektu Oreo Mílovy na Vysočině, kde probíhala badatelsky orientovaná výuka. V září 2024 vyjelo 26 žáků plnit mobilitu do Slovinska. Úkolem během celého projektu bylo pozorování, BOV a tvorba fenologického kalendáře. Do něho obě skupiny zaznamenávaly každý měsíc odpovídající údaje a ve Slovinsku potom prezentovaly své výsledky. V rámci e-Twinningu pak plnily obě školy každý měsíc další úkoly. Vyvrcholením u nás byla beseda s účastníky podzimní mobility a informování a šíření výsledků projektu a jeho ukončení i pro zákonné zástupce. Na tomto setkání byly i našim žákům předány europasy.

Naše cesta vedla přes Rakousko – Bad Blumau, dále přímo do OŠ Naklo, kde jsme měli možnost zapojit se do výuky, stínování a v neposlední řadě předání europasů. Pokračovali jsme do OŠ AU Koper. Zde byla zhodnocena mobilita a vedla se jednání o další mobilitě v této škole.

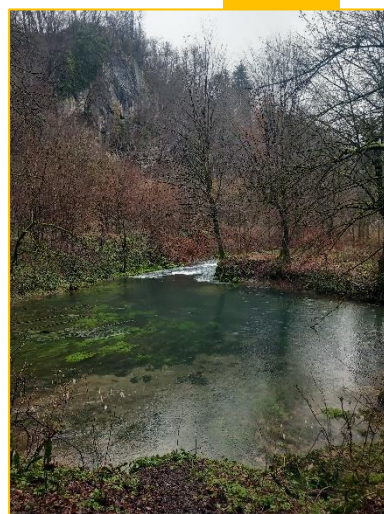
Na základě doporučení partnerských škol jsme navštívili dvě školy v Lublani, kde jsme šířili výsledky našeho projektu. První byla velice zajímavá lesní škola – Prava Gozdna Šola Lublaň Grič <https://samorog.si/>. Bohužel hodně přšelo, tak jsme nemohli více času zůstat s nimi venku. Je to lesní škola, kde více aktivit je právě zaměřeno do lesního prostředí.

Druhou zastávkou byla Osnovna Šola Majdy Vrhovnik <https://www.os-majdevrhovnik.si/>. Nachází se přímo v Lublani. Obě paní ředitelky nás přijaly velmi srdečně a jsou připravené na spolupráci jak v projektech mobilit, tak i v projektech partnerství.

Paní ředitelky souhlasily, že v podobě hostitelské školy umožní zaměstnancům ZŠ Brno Arménská 21 stínování v průběhu pánované mobility v květnu 2024. Na podzim 2024 jako experti přijedou zajistit další kurz environmentálního a aktivizujícího vzdělávání – „Slovinský týden 5“ na ZŠ Brno Arménská z projektu KA 121 24 (7).

V souvislosti s těmito aktivitami jsme ověřili ubytovací podmínky – Ptuj, Celica Lublaň a některé vzdělávací programy ve Slovinsku – Vulkania Grad a v Rakousku – Bad Blumau pro následující plánované mobility žáků a zaměstnanců školy.

Plánovaný program byl úspěšný, velmi dobře hodnocen a máme možnost další spolupráce – další mobility ve Slovinsku.

**Program ERASMUS+ školní vzdělávání 2021-2027, projekt partnerství KA 210 84121 a KA 121 SCH 000054199
„Cesty do Zelené Evropy“**

Komise nezodpovídá za použití informací, jež toto sdělení obsahuje, vyjadřuje pouze názor autora.

Report ze skupinové mobility žáků ERASMUS+

Mgr. Jaromír Krejčí, vedoucí projektu

Uprostřed února 2024 se vybraní žáci naší školy vydali poprvé na zimní mobilitu do Slovinska. Navázali jsme na projekt KA2 partnerství „Inspirace pro Zelenou EVROPU 2“ a eTwinning projekt „Olympijské hry pro Zelenou Evropu“. Zářijová mobilita byla zaměřena na letní olympijské hry, kdežto teď v únoru, jsme se věnovali sportům v rámci zimních olympijských her. Ještě před odjezdem proběhla kvalitní příprava jak po programové části mobility, tak v rámci digitálních kompetencí, kdy naši žáci pracovali v platformě eTwinning a plnili zadané úkoly.

Naším útočištěm se stal resort v severní oblasti Slovinska Hočko Pohorje, který se tyčí nad druhým největším městem Slovinska Mariborem. Ubytování jsme byli ve Forest Apartments Videc s plnou penzí a skvělými podmínkami pro vnitřní i venkovní aktivity. Nejen naše hory v ČR, ale i hory ve Slovinsku postihl letošní nedostatek sněhu. Za plněním úkolů a jejich ověřováním, v rámci zimní mobility, jsme dojížděli 15 minut ski busem, do resortu Areh, kde bylo ovšem sněhu dostatek, a tak jsme mohli do sytosti naplnit stanovené cíle a splnit všechny požadované úkoly, při čemž jsme využívali moderní výukové metody a formy učení, které rozvíjí kritické a kreativní myšlení v rámci vrstevnického učení nebo převrácené výuky. Terén jsme zkoumali i v blízkosti našeho resortu i ve městě Maribor, kam jsme se vydali lanovkou přímo ze stanice poblíž našeho hotelu. Večerní pohled na rozzářený Maribor byl fascinující.

V průběhu mobility jsme se také setkali s našimi slovinskými kolegy, kteří za námi přijeli z Koperu a strávili s námi čas při plnění úkolů, při poznávání a prohlubování anglického i slovinského jazyka a při porovnání různých typů výuky. Opět jsme získali cenné rady i zkušenosti do dalších let, jak na straně žáků, tak i v práci učitelů. Ty jsme před i po mobilitě promítli do tzv. SWOT analýzy.

Mobilitu ve Slovinsku jsme si všichni moc užili a těšíme se na další spolupráci v rámci projektu Erasmus+ se slovinskými partnerskými školami. Mobilitou ovšem práce našich žáků ani učitelů nekončí, je třeba plnit projektové úkoly a připravit se na mobilitu slovinských žáků, které v Brně přivítáme v průběhu dubna. A jak probíhaly jednotlivé dny mobility očima našich žáků? Více o tom pojednávají jejich reporty...

**Skupinová mobilita žáků 13.–17.2. 2024 program ERASMUS+ školní vzdělávání 2021-2027 KA 121
„Cesty do Zelené Evropy“ a partnerství KA 210**

Komise nezodpovídá za použití informací, jež toto sdělení obsahuje, vyjadřuje pouze názor autora.

První den: Cesta za poznáním

Eliška Hladišová, 7. B, Vojtěch Kučera, Tomáš Klička, Michael Štěpánek, 8. B, Jakub Kareš, 8. A

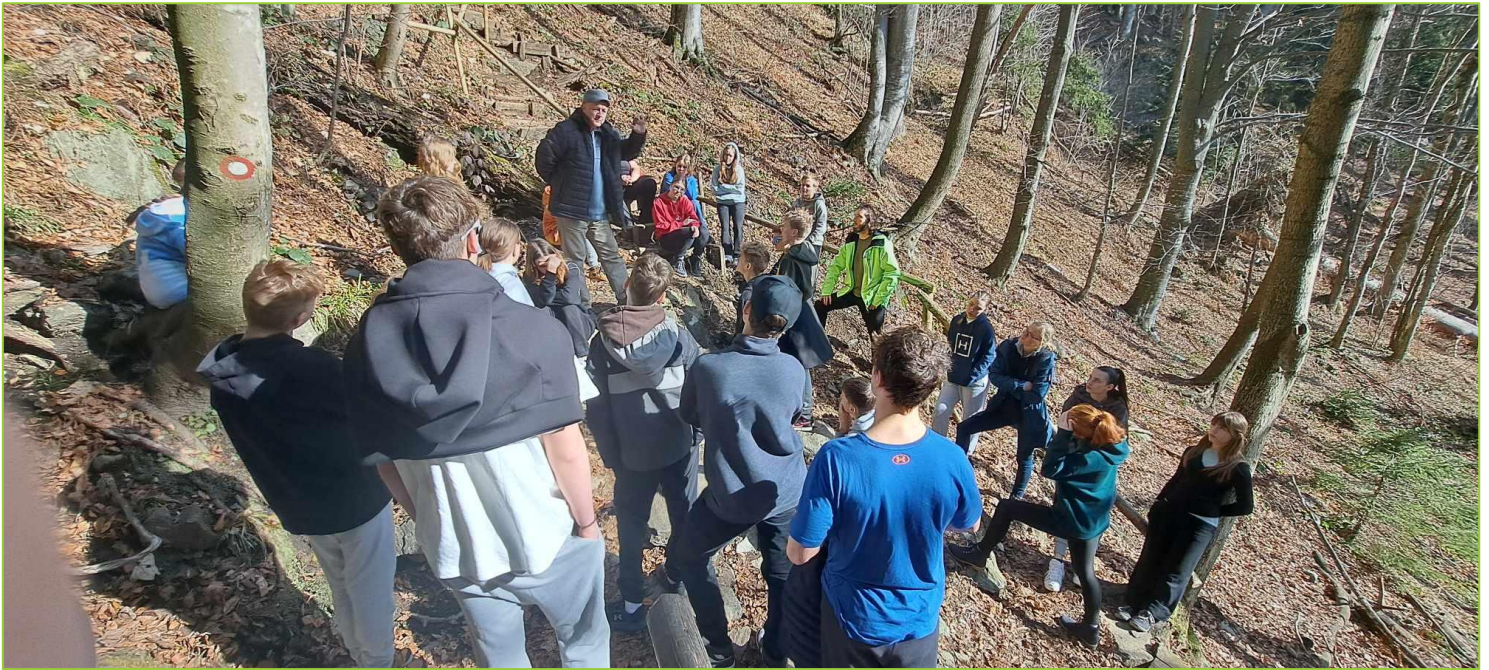
Dnes je náš první den mobility. Z Brna jsme vyrazili směr Slovinsko. Poslední zastávka na našem území byla v Mikulově. Na další zastávce v Rakousku jsme se seznámili s architektonickou zajímavostí, a tou byla stavba světoznámého architekta Hundertwassera.

V průběhu cesty jsme mohli sledovat měnící se krajinu a při té příležitosti nám pan docent Jiří Matyášek začal vyprávět o tom, jak se u nás a v našem okolí začaly vytvářet hory a pohoří. V období prvohor vznikl Český masiv, což je datováno asi před 300 miliony let. Přešli jsme až do období třetihor, kdy probíhalo alpinské vrásnění, díky kterému vznikly Západní Karpaty na pomezí Moravy a Slovenska. Zajímavostí je, že vznik tohoto pohoří je desetkrát mladší než vznik Českého masivu.

Zjistili jsme, že vše souvisí se vším. Ať už se bavíme o zemské kůře, která je tak tenká jako slupka na jablku, vzniku pohoří, sluneční soustavě, evoluci člověka, až po chemické prvky v minerálních vodách.

Abychom se ve Slovinsku dorozuměli, naučili jsme se pár základních slovinských slovíček a frází. Ubytovali jsme se ve sportovním areálu Mariborsko Pohorje ve výšce 1 042 m n. m. Na závěr prvního dne mobility jsme se šli podívat po okolí a při té příležitosti jsme zahájili Zimní olympijské hry.

Všichni jsme usínali plní nových informací.

Druhý den: Monitoring okolí a sjezdovek

*Adéla Hřebíčková, Ivana Hřebíčková, 8. B, Barbora Šitte, Andrea Vichtová, 8. C,
Nikola Švancarová, 9. B*

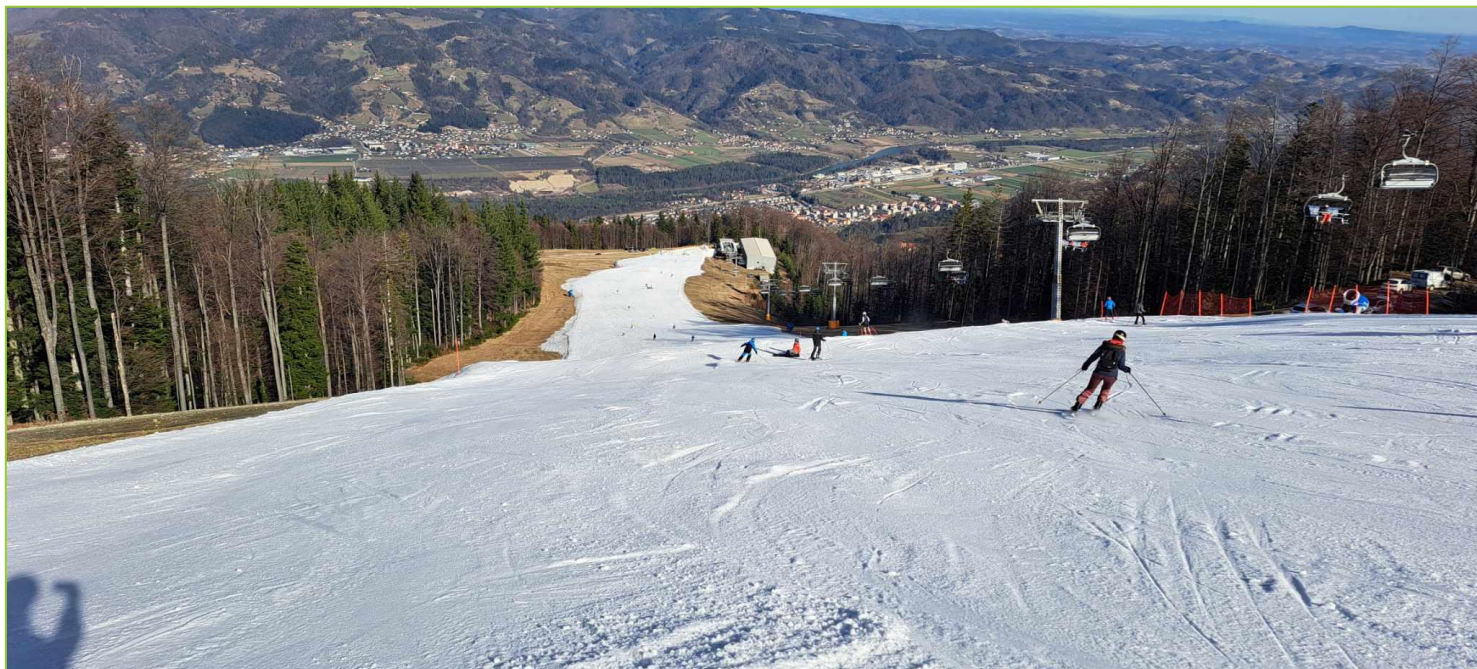
Den jsme začali snídaní a poté byl sraz před hotelem. Dostali jsme ski pasy a svačinku. Po obdržení ski pasů jsme šli na autobus, který jezdí cca 200 metrů od hotelu. Po 15 minutách jsme dorazili na vrch Areh, který je v nadmořské výšce 1252 m n. m. Prvně jsme sjeli modrou sjezdovku, která nebyla celá zasněžená. Proto jsme přešli na další sjezdovku, úrovně zdatnosti červená, která začíná v 1 222 m n. m. a končí v 978 m n. m. Do třetice jsme vyzkoušeli sjezdovku, která je na Žigartovu vrchu s nadmořskou výškou 1 347 m n. m.

Učitelé nás rozřadili do tří skupin. Naše skupina až na Barču jezdila s paní učitelkou Koupilovou, se kterou jsme střídali obě červené sjezdovky. Mezi těmito sjezdovkami jsme projížděli spojovacími cestami uprostřed krásné přírody Arehu. V 12:45 byl sraz k odjezdu na vrchu Arehu. Bedlivě jsme vyhlíželi ski bus, který nás dovezl až k hotelu. Po návratu jsme se rychle převlékli a šli na oběd. Po obědě následoval dvouhodinový odpolední klid.

Po vydatném odpočinku jsme v 16:00 nastoupili na kabinovou lanovku, která nás odvezla do Mariboru, druhého největšího města Slovinska, které bylo vyhlášeno v roce 2023 zeleným městem Evropy. Vystoupili jsme a šli jsme na autobus číslo 6, kterým jsme jeli kolem řeky Drávy a dál až do středu města. Vystoupili jsme a šli jsme prozkoumat, co v Mariboru najdeme. Viděli jsme památník NOB a baziliku sv. Marie. Na cestě zpět nás čekal zážitek večerní jízdy na lanovce.

Po večeri jsme společně zhodnotili dnešní den a příznivý vliv čerstvého vzduchu na naše zdraví.

Třetí den: Olympijské hry a vycházka do přírody

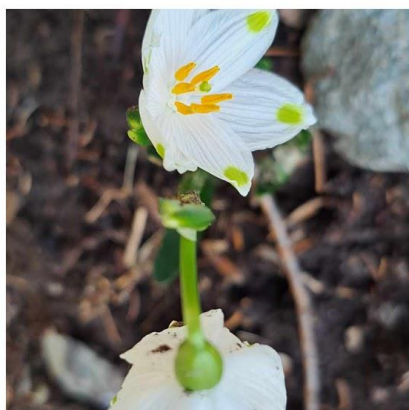
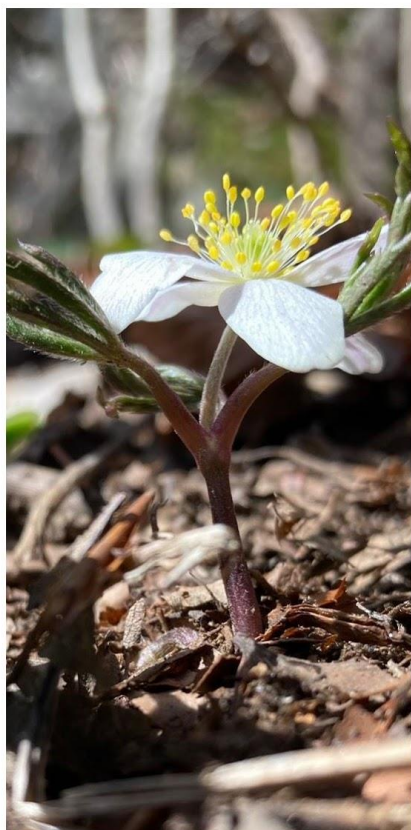
Laura Karasová, 7. B, Lucie Poláková, Kateřina Čepičková, 8. A,

Leontýna Hladká, Natálie Konvalinová, 8. B

Dnešní den jsme začali snídaní v 8:20. Velmi jsme si pochutnali a nabrali jsme energii na alpské lyžování, které spadá do olympijských disciplín. Počasí na sjezdovce nebylo tak moc slunečné, ale pořád bylo teplo. Po sportovním výkonu a vydatném obědu jsme měli klidový režim.

Následovalo rozdělení do dvou smíšených skupin. Jedna se věnovala sportovním aktivitám v duchu olympijských her. Druhá skupinka se vydala na monitoring terénu a okolní přírody Mariborsko Pohorje, které je ve výšce 1042 metrů nad mořem. Zjistili jsme, že se zde nachází aktivizující naučné stezky s informačními tabulemi zahrnující informace o místní fauně a flóře. Roste zde převážně jedlo-bukový lesní porost. Dále smrk, borovice a z listnatých stromů kaštan. Z květin zde najdeme hořec maďarský nebo divoký tymián. Z živočichů, kteří se zde vyskytují, kamzík, rak kamenný, ještěrka zelená a další. Prošli jsme také kolem kostela sv. Bolfenka.

Po večeri jsme se sešli a zhodnotili dnešní program mobility. Předali jsme si zkušenosti a informace z dnešního dne.

Čtvrtý den: Návštěva učitelů z Koperu

Eliška Kopečková, Hana Dohnalová, Patricie Pešková, 9. A, Oliver Hynek, Adam Řiháček, 9. B

Náš den začal budíčkem brzy ráno, abychom se stihli připravit na dlouhý den. V 8:30 jsme se vydali na snídani, na které nás čekal připravený obědový balíček. Programem dnešní mobility byla spolupráce s učiteli z partnerské školy z Koperu.

Lyžovali jsme společně s učiteli z partnerské školy a mohli jsme tak porovnat styl výuky našich učitelů s učiteli z Koperu.

Dopoledne se lyžovalo velmi dobře, jelikož na sjezdovce byl kvalitně upravený sníh. Po obědě jsme pokračovali ve sportovních aktivitách. Moc jsme si lyžování užili, ale bylo nám velmi líto, že to bylo naposled.

Po příjezdu na hotel jsme si chvíli odpočinuli a čekali na příjezd učitelů z Osnovne šoly Antona Ukmarja v Koperu. Učitelé se nám představili a zjistili jsme, že všichni čtyři učí tělocvik. Dva učitelé učí plavání a jeden je trenér fotbalu. Poté proběhla diskuse ve slovinském a anglickém jazyce, při které jsme si vyzkoušeli naše získané jazykové znalosti. Dozvěděli jsme se, že škola se sportovním zaměřením v Koperu jezdí na lyžařský výcvik do ski-areálu Tri Kopy. Na závěr našeho setkání jsme si udělali vzpomínkové foto.

Po focení se Slovinci jsme mohli buď odpočívat, nebo jít hrát fotbal. Po večeri proběhla závěrečná schůzka mobility. A právě touto schůzkou jsme ukončili poslední sportovní den a environmentální poznávání mobility ve Slovinsku, kterou jsme si všichni moc užili a na kterou budeme ještě dlouho vzpomínat.

Pátý den: Cesta domů

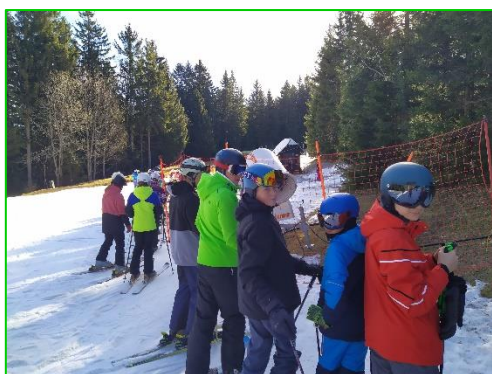
Eduard Kahle, Šimon Maloch, Jan Kos, Martin Navrátil, Radek Vrážel, 7. B

Poslední den mobility ve Slovinsku jsme začali snídani. Většina žáků si snídani užívala na sladko, někteří si užívali i slanou. Poté pokračoval úklid a balení kufrů. Po cestě zpátky jsme ještě navštívili vodopád Framski slap. Vystoupili jsme na přilehlém parkovišti a vstoupili do jedlo-bukového lesa. Narazili jsme na naučné cedule, na kterých byly napsány informace o pohoří a vodopádu. Zjistili jsme, že celé pohoří Pohorje je většinou z horniny, a to z ruly, což je přeměněná žula. Vodopád měřící 12 m, tekoucí na franském potoku, skládající se z šesti menších vodopádků, ústící do jezera Požeg, byl velice pěkný. Také nás zaujala místní flóra, jelikož jsme našli rostoucí jedovaté bledule s bílou barvou.

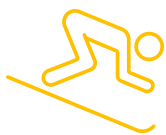
Následovala cesta domů. Paní Jedličková vykládala o vegetačních stupních, následně ji na chvíli pan docent Matyášek přerušil, aby nám řekl, jak se staví domy, aby byly odolné proti zemětřesení. Kouzlo je v pevném základu. Také nám povídal o řece Drávě a o jejím významu pro výrobu elektřiny. Paní Jedličková pokračovala a dozvěděli jsme se o rostlinách, které jsou jedovaté, např. o túji, která je zdraví nebezpečná. Během cesty byly zkontrolovány naše získané jazykové znalosti a s velkým úspěchem jsme byli pochváleni.

Cesta pokračovala, překročili jsme hranice Slovinska a pokračovali jsme přes Rakousko. Zastávka na oběd byla v „Mekáči“ a po velice chutném obědě už nezbývalo moc do konce celé mobility.

Celý týden se nám vydařil. Lyžování celkem dobré, jídlo také dobré, pobyt super, počasí vyšlo, sněhu málo, ale nevadí, zkrátka, stálo to za to.

Lednový lyžařský kurz - ještě je tu zima

Alexandra Koupilová a kolektiv

V lednu se vydali učitelé a žáci 6. a 8. ročníků na lyžařský kurz, který se konal v Horní Bečvě. Ubytování jsme byli v hotelu Labyrint a lyžovat jsme chodili do Ski Areálu Sachovka, kde nás vždy potěší profesionální přístup a služby místních.

Naštěstí nám počasí přálo, takže jsme si mohli užívat dobré sněhové podmínky. Lyžovali jsme dopoledne a po poledním odpočinku jsme lyžovali i odpoledne, dokud nám síly stačily. Po večeri následoval společenský večer, kdy jsme si zhodnotili celý den, hráli jsme hry, plnili zadané úkoly a samozřejmě nechyběly také diskotéky.

Celý kurz probíhal v příjemném duchu, žáci se chovali slušně, nechyběla zábava a toto všechno stačilo na to, abychom si všichni, učitelé i žáci, pobyt užili.

Jaké názory a pocity měli žáci?

- Líbily se nám pokoje
- Dobré jídlo
- Byla zábava
- Příjemná obsluha na svahu i v hotelu
- Výborný program
- Péče učitelů jako doma
- Velmi užítý lyžák se skvělou atmosférou
- Výborné lyžování s učiteli
- Diskotéka super, moc jsme si ji užili
- Byla to pecka
- Všichni jsme se naučili lyžovat
- Hodně jsme se nasmáli
- Kolektiv nejlepší
- Super učitelé
- Kdybychom si mohli vybrat, jedeme zase!

Za kolektiv učitelů jsme moc rádi, že si žáci celý pobyt užili, a děkujeme za to, my si kurz užili také.

Kurz na Bečvě - cestou k jaru

Jiří Rossi

V týdnu od 10. do 15. 3. se žáci naší školy zúčastnili sportovně–turistické akce na Horní Bečvě v penzionu Labyrint. Na kurz jsme vyrazili v neděli a po brzkém příjezdu se ubytovali. Následoval krátký výlet, během kterého jsme našli poslední zbytky sněhu. Využili jsme jej ke sněhové bitvě.

V pondělí nás utahal výlet do okolních kopců, při kterém jsme zkoumali místní vegetaci, odpoledne pak následovaly skupinové aktivity: pétanque, běh s úkolem zapamatovat a přiřadit různé tvary, ale především trénink střelby ze vzduchovky na terče ve vzdálenosti deseti metrů.

Úterní program byl věnovaný poznávání významné místní atrakce, a to skanzenu Valašské muzeum v přírodě, které se nachází na břehu řeky Bečvy v Rožnově pod Radhoštěm. Počasí pod mrakem zapříčinilo, že v samotném areálu bylo téměř liduprázdno, a proto jsme si návštěvu užili daleko více. Nechybělo ani poznání místního náměstí a přeprava zdejšími autobusy.

Ve středu dopoledne se na okolí snášel déšť, proto jsme využili situaci k naučení starých dobrých her – lodí a piškvorků. Brzké odpoledne jsme strávili v bazénu, a jakmile se venku udělalo hezky, šli jsme na výlet k vodní nádrži v Horní Bečvě. Našli jsme u ní workoutové hřiště a hned jsme je museli vyzkoušet a pořádně si zaposilovat.

Čtvrtek byl ve znamení běžecké a střelecké disciplíny – suchého biatlonu, při kterém jsme zužitkovali střelecké umění pilované v předešlých dnech. Poté jsme si zahráli vybíjenou a vlajkovanou. Kdo měl zájem, mohl vyzkoušet slackline.

V pátek jsme už naneštěstí museli jet zpátky do Brna, ve kterém začalo to pravé jaro.

Celoškolní projekt o městě Brně

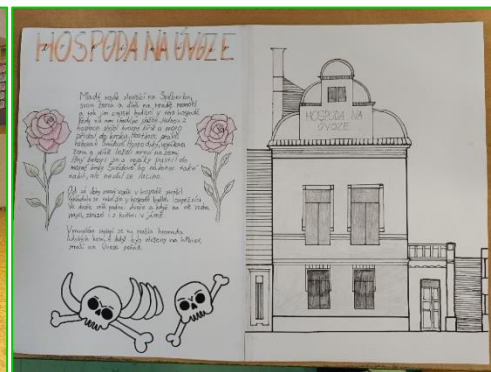
Petr Holánek

Dne 1. 2. jsme pro žáky připravili celoškolní projekt o městě Brně.

Na 1. stupni byly třídní dílny, a tak žáci např. vyrazili na procházku po městě, někteří se seznamovali s brněnskými pověstmi, a to buď ve škole, kde to bylo spojené s jejich dramatizací, nebo v Knihovně JM, další navštívili Dietrichšteinský palác s výukovým programem o Brně a plnili úkoly v terénu, nebo Špilberk a jeho kasematy.

Na 2. stupni si žáci mohli vybrat z devíti dílen, např. z dílny TECHNOLOGIE VÝROBY PIVA, která byla doplněna návštěvou brněnského pivovaru Starobrno, dílny BRNO TOURIST GUIDE, což byla tvořivá dílna v anglickém jazyce, kde žáci pracovali s autentickými informačními materiály, letáčky a průvodci a seznamovali se s turisticky zajímavými místy v našem městě. Dále se mohli účastnit dílny JOHANN GREGOR MENDEL – ZÁKLADY GENETIKY, která byla spojena a návštěvou Mendelaria – muzea na Mendlově náměstí a laboratorními pokusy z oblasti genetiky. Nebo si mohli zvolit dílnu SETKÁNÍ SE DVĚMA VÝJIMEČNÝMI OBYVATELI MĚSTA BRNA, které bylo spojeno s tvorbou pracovního listu, dílnu GEOCACHING NA ŠPILBERKU, kde žáci týmově hledali kešky v okolí hradu Špilberk a v centru města. V další dílně TVORBA KRÁTKOMETRÁŽNÍHO PROPAGAČNÍHO FILMU (shortu, reelu) O BRNĚ vytvářeli krátké propagační video o Brně. Anebo v dílně TECHNICKÉ OBJEVY navštívili Technické muzeum v Brně a následně vypracovávali prezentace v elektronické nebo papírové podobě. V dílně BRNĚNSKÝ HANTEC se žáci dozvěděli, jak vznikla tato varianta češtiny, jaké jsou její hlavní znaky nebo kolik slov může obsahovat slovník hantecu. A v dílně TVORBA KALENDÁŘE Z FOTOGRAFIÍ MĚSTA BRNA zpracovávali kalendáře z vybraných fotografií na základě fotografování ve městě. A i podle fotek lze usuzovat, že se žáci nenudili...

Projektový den Brno v 3. A, 3. B a 5. A

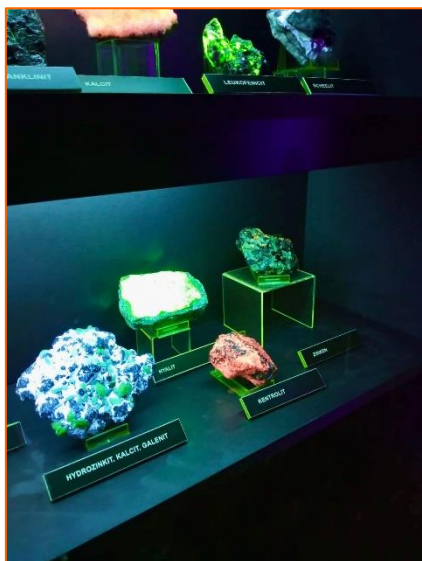
Pavčina Šlechtová a žáci 3. B

Ve čtvrtek 1. února jsme se v rámci celé školy zaměřili na společné téma – Brno. Rozhodli jsme se spojit naše třetí ročníky s třídou 5.A a společně prozkoumat historii Velké Moravy. Přestože nás čekala dopravní špička, brzy ráno jsme se sešli před školou a včas dorazili do cílové destinace – Dietrichsteinského paláce.

V paláci jsme se rozdělili do skupin. Jedna z nich se věnovala poslechu výukového programu s názvem „Zaniklý život na Moravě aneb Mořem i souší pravěké Moravy“, zatímco druhá skupina se ponořila do vypracování pracovního listu týkajícího se historie Zelného trhu a Špilberku. Tímto způsobem jsme si zajistili pestrost poznatků, které sahaly od pravěkých období až po středověkou historii Brna.

Výukový program nám poskytl fascinující pohled do minulosti, inspirovaný archeologickými nálezy, které odkrývají zaniklý život pravěké Moravy. Velmi nás nadchl unikátní nález jediného dinosauřího zubu z ČR, nalezeného v Brně, a krunyř obrovské suchozemské želvy. Naši žáci si z této akce odnesli spoustu nových poznatků a fotografií.

Po skončení programů jsme se opět spojili, sdíleli své dojmy a nově nabyté znalosti. Projektový den se stal nejen poučným zážitkem, ale i příležitostí k vzájemnému poznávání a spolupráci mezi žáky. Už teď se těšíme na téma příštího projektového dne.

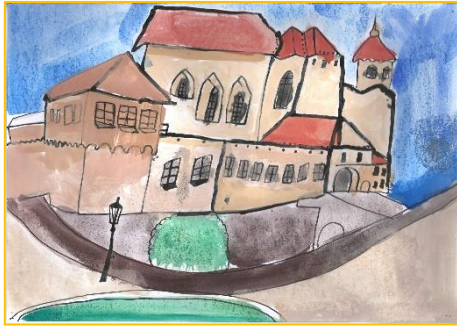

Projektový den Brno: Když se řekne Špilberk

Lenka Vašičková a čtvrtáci

Znáte, milí čtenáři, písničku Na kopečku v Africe? My učitelé jsme ji v dětství zpívali celkem často, moc se nám líbilo třeba „když mu hlavu sekali, fusakle se třepaly...“ Písnička sice vypráví o neznámém kopečku v Africe, ale podle dalšího textu postupně zjistíme, že vlastně pojednává o jednom z nejslavnějších vězňů našeho Špilberku – loupežníkovi Václavu Babinském. Hezká příležitost, jak ji naučit i současné děti, co myslíte? Projektový den nám tak začal v hodinách hudební výchovy.

Píseň o Babinském připomíná středověké kramářské písně – proto jsme si k jejímu zpěvu přidali i prvky dramatické výchovy a po skupinkách jsme si ji zahráli jako divadlo. Nutno dodat, že jsme při sledování padali smíchy. Jó, v Brně je tuze veselo!

Ale teď už vážně, jsme přece ve škole! Nacházíme se v učebně informatiky, kde na internetu vyhledáváme mnoho různých informací o Špilberku. Pro čtenáře Armixxu jsme zkrácené zadání otázek použili jako soutěž. Troufnete si zjistit to stejné, co vypracovávali čtvrtáci? (Trošku vám napovíme, že všechny informace najdete i v našem článku...)

A máme tady vlastivědu a s ní pořad České televize O poklad Anežky České. Jeden díl je přímo věnovaný Špilberku, tak by nám soutěžní otázky měly vyhovovat, když už toho tolik víme. Naše týmy si vylosovaly jednotlivé televizní soutěžící, proto jsme byli napjatí, komu z nás se za ně připíše další body. Paní učitelka pořad zastavovala a dávala nám prémiové otázky, takže jsme až do konce nevěděli, jak celá hra dopadne. Sladký poklad jsme pak dostali pochopitelně všichni!

Výtvarná výchova se nám opravdu povedla. Všechny tři třídy v ročníku jsme malovaly hrad Špilberk, nejlepší výkresy jsme vystavili na nástěnkou na spodní chodbě, kde následně proběhlo hlasování. Vítězné obrázky vám přinášíme v ukázce. Povedly se, že?

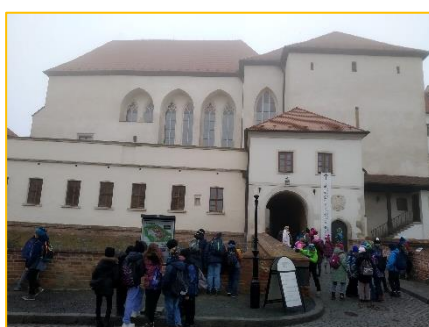

Nakonec přišlo to nejlepší – návštěva hradu Špilberku. Leží v Brně na stejnojmenném kopci a ve 13. století ho založil sám moravský markrabě a pozdější král Přemysl Otakar II. Dalším známým markrabětem, který na hradě sídlil, byl Jošt Moravský, synovec Karla IV. Jeho sochu před kostelem sv. Tomáše určitě znají všichni Brňané. Nejvíce ale Špilberk proslul svými kasematy, sklepním vězením, které jsme si spolu se špilberskými průvodci prohlédli. Slovo kasematy pochází z italského a vzniklo složením dvou slov: casa = dům a mata = temný. Kromě Babinského zde byl vězněn i pandur baron Trenck nebo italský revolucionář, z nichž nejznámější je Silvio Pellico.

Významnou úlohu sehrál Špilberk za třicetileté války, kdy se Brno pod vedením Ludvíka Radouita de Souches po tři měsíce hrdinně bránilo mnohočetné švédské přesile vojsk generála Torstensona. Brněnská obrana zahrnovala vojenskou posádku čítající 500 vojáků a asi tisíc obyvatel, přesto statečně vzdorovala 28 tisícům švédských vojáků a nakonec dokázala město ubránit!

Kromě prohlídky kasemat nás na Špilberku čekaly ještě dvě věci: skupinová soutěžní hra a opravdu ošklivé počasí. To první jsme zvládli, to druhé koneckonců také. Ale se sluníčkem by to určitě bylo zábavnější...

Projektový den o Brně nám nakonec netrval jen jeden jediný den, ale vlastně celé dva týdny. Pobavili jsme se, zasoutěžili si, objevili třídní herce, zpěváky, malíře. Taky jsme se dozvěděli hodně nového. Škola někdy není tak strašná.

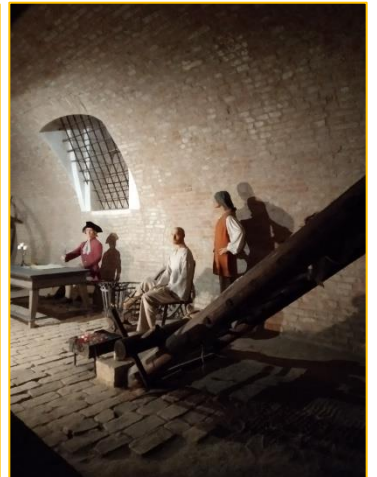
Vyrovnej se čtvrtákům: Jak znáš Špilberk?

1. Jak se jmenuje kopec, na kterém se hrad Špilberk nachází?
2. Kdo a ve kterém století založil hrad Špilberk?
3. Koho znázorňuje tato socha, nazvaná Odvaha?

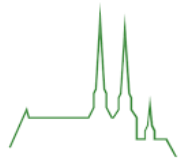

4. Co jsou to kasematy?
5. Jak dlouho obléhali Švédí Brno?
6. Jak se jmenoval velitel obránců Brna?
7. A jak se jmenoval velitel Švédů?
8. Kteří nejslavnější vězni pobývali na Špilberku?
9. A co na Špilberku sídlí dnes?

*Svoje odpovědi házejte do schránek Armixxu.
Na vítěze čekají ceny!*

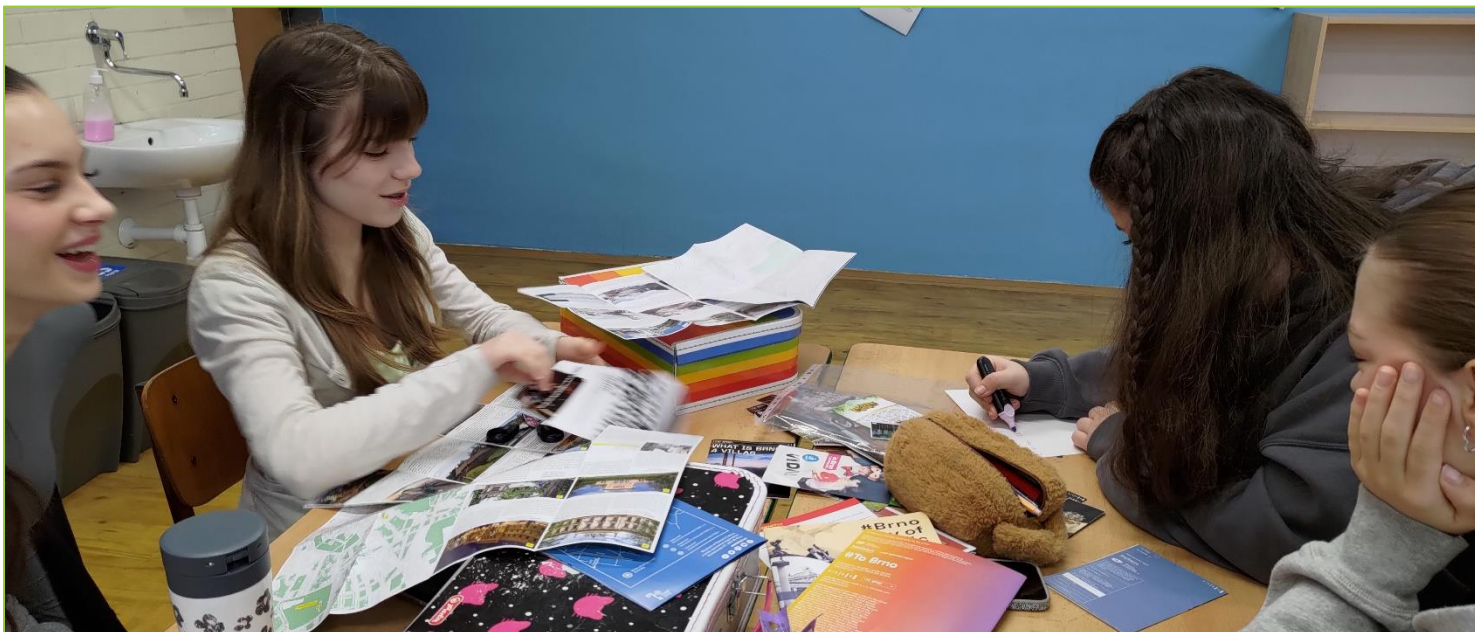
Projektový den: Brno Tourist Guide

Kateřina Ševčíková

Jak již asi víte, letošním tématem projektového dne bylo město Brno. V anglické dílně tak měli žáci za úkol vybrat zajímavá místa našeho města a vytvořit turistického průvodce. Cílem bylo nabídnout místa a aktivity takové, aby zaujaly různé věkové kategorie v celé rodině.

Na úvod si žáci ověřili své znalosti o rodném městě při hře Kahoot, kterou pro ně připravil pan učitel Krejčí, a poté se věnovali získávání informací z anglicky psaných letáček a propagačních materiálů, které v TICu obstarala autorka článku. Rokování o výběru zajímavostí do svého průvodce pojala každá skupinka po svém. Ruku k dílu však přidali všichni členové, někdo četl materiály, druhý stříhal, třetí lepil obrázky a někdo psal popisky. Výsledek své spolupráce museli žáci také prezentovat ostatním. Za své výtvary si všichni vysloužili velkou pochvalu, protože jejich průvodci by jistě zlákali nejednoho anglicky mluvícího turistu k návštěvě vybraných míst.

Projektový den: Za všechno můžou kvašinky

Ivana Coufalová, fotografie Eva Machálková

V rámci projektového dne se žáci druhého stupně vydali na exkurzi do brněnského pivovaru Starobrno, který se nachází na Mendlově náměstí na Starém Brně a je svou historií i přítomností spjat s Brnem. Slečna průvodkyně nás provedla celým závodem, seznámila nás s minulostí, výrobou, i současností pivovaru, který byl založen v roce 1872. Dnes patří mezi pivovary, které vlastní nadnárodní koncern Heineken. Přibližně hodinová exkurze byla ochuzena o provoz výrobní linky, která byla v odstávce. Pokud by žáci v rámci prohlídky chtěli ochutnat vzorky piva, musí si ještě pár let počkat. Až do své plnoletosti. Zjistili jsme, že důležitou roli při výrobě piva mají pivovarské kvasnice, specifické pro každý pivovar, které řídí proces přeměny cukrů na alkohol a oxid uhličitý.

Druhou část výuky jsme strávili v učebně chemie, kde si žáci ověřili v praxi vznik alkoholu a oxidu uhličitého při reakci kvasnic s cukrem, diskutovali o vlivu alkoholu na lidský organismus a vypracovali prezentace k proběhlému projektovému dni. Ve fotogalerii se můžete přesvědčit, že si danou netradiční výuku řádně užili, dozvěděli se nové informace a navázali nová přátelství napříč ročníky.

Hurá jaro!

Ivana Cupalová a přípravná třída

Školní rok pokračuje dál a po malých krůčcích se blíží ke konci. Ale to ještě nebudu předbíhat. Za uplynulé měsíce mají děti z přípravné třídy spoustu zážitků.

Únor děti společně ve školní družině zahájily karnevalovým veselím. Děti nadšeně plnily připravené úkoly, tančily, rejdivy, dováděly i mlsaly. Z papíru si vytvořily ve třídě šaška – klauna, který nesmí chybět na žádném karnevalu. Ke svátku svatého Valentýna děti vyráběly a malovaly malé dárečky.

Březen byl již hodně nabitý. Navštívili jsem divadelní představení „Krysáci a zamilovaný Eda“. Zahráli jsem si vlastní loutkové divadlo „O Koblížkovi“ s loutkami, které si děti vyrobily samy. Opět jsme byli v keramické dílně, kde si děti dokončily své výrobky a vytvářely nové. Vyzkoušely si novou techniku malování, a to pomocí písku. Písek byl sice všude, ale děti byly nadšené.

Máme za sebou také první jarní vycházky do okolí školy, konečně můžeme malovat a tvořit veselé obrázky a výtvary. První jarní den, 20. března, jsme se s dětmi snažili probudit JARO. Naučily se písničku o berušce, povídali jsem si o jaru a o tom, co k jaru neodmyslitelně patří. Zasadili jsme společně osení, abychom mohli sledovat, jak roste. Každý se staral a zaléval si ten svůj květináček. Povídali jsme si o blížících se Velikonocích, děti barvily a malovaly vajíčka, vyráběly zápichy ve tvaru zajíčků. Někdo se naučil a někdo si zopakoval básničku „Hody, hody doprovody...“ a dostal sladkou odměnu.

Samozřejmě, že nejvíce se děti těšily na Noc s Andersenem, která proběhla v pátek 22. 3. 2024 od 18 do 22 hodin. Pro některé to byl nejdelší den 😊. Na konci bylo vidět, že jsou děti unavené, ale spokojené. A už se těší na příští rok.

Vše můžete posoudit na přiložených fotografiích.

1. A v Technickém muzeu v Brně

Lenka Mikulášková

Začátkem měsíce března jsme se s třídou 1. A vydali do Technického muzea v Brně. Muzeem nás provázal zkušený průvodce, se kterým jsme navštívili expozice „Ulička řemesel“, „Historická vozidla“ a „Salon mechanické hudby“. „Ulička řemesel“ nás zavedla do 20. let 20. století. Měli jsme možnost nahlédnout do dílen hodináře, knihaře, zámečníka a dalších. Nechyběla ani návštěva místního koloniálu. Expozice „Historická vozidla“ nám nabídla pohled do historie a produkce významných výrobců motorových vozidel na Moravě. „Salon mechanické hudby“ děti zaujal **mechanickými** hracími strojky – automatofony. Nakonec jsme navštívili „Technickou hernu“, kde děti měly možnost hravou formou vyzkoušet na vlastní kůži mnoho fyzikálních zákonů a jejich aplikaci v praxi.

Návštěva Technického muzea v Brně byla pro nás nejen skvělá zábava, ale i příležitost k učení a objevování nových věcí.

Tvořilky

Tvořilky Eliška, Emča, Šabča, Natálka, Zuzka, Markétka, Terežka
a Karla Robková

V minulém čísle jste mohli hádat, na čem právě pracujeme. Máme hotovo! Uhodli jste?
Polštářky jsou naši domácí mazlíci. Přespaly s námi i na Noci s Andersenem. Teď máme ale menší problém. Všichni ho chtějí taky :o)

Vstupy do škol: Velikonoce

Markéta Chmelařová, 3. A a Irena Stranyánková

Na první hodinu vyučování v pátek 22. 3. k nám přišla do třídy paní Jana z brněnské diecéze a povídala nám o Velikonocích. Vyprávěla nám příběh o příjezdu Ježíše do Jeruzaléma na květnou neděli až po jeho ukřižování na Velký pátek a následné zmrtvýchvstání. Paní Jana měla plakáty s tímto příběhem, abychom tomu lépe rozuměli, a také měla různé věci k danému dni. Měla s sebou např. korunu, kterou jeden z nás položil na červený šátek, chléb a pohár s vínem na zelený šátek nebo větvičky kočiček na bílém šátku. Víno tam samozřejmě bylo jen jako. Když nám nebylo něco jasné, mohli jsme se průběžně ptát.

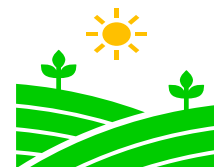
Hodina nám rychle uběhla a domů jsme dostali omalovánky Svatý týden. Dozvěděli jsme se, že Velikonoce jsou pro věřící důležitější svátek než Vánoce.

Pojďte s námi do družiny

Ivana Cupalová a děti ze VI. oddělení

Školní družina nemusí být jen nuda. Děti si hrají, tvoří, malují, soutěží, závodí, učí se spolu komunikovat, řeší různé situace. V rámci naší celodružinové hry „Světlem křížem krážem“ děti pomocí tabletů cestují, vyhledávají zajímavosti daných zemí a tvoří takzvané letáčky na cestu do této země – lokality. Následně musí ve skupince odprezentovat svoji práci, snaží se nás ostatní zaujmout a představit nám, co vytvořily. Musím říci, že jsou moc šikovné a práce je baví. Hlavně práce s tablety. Letos jsme si ve družině připomínali Mezinárodní den Downova syndromu neboli Ponožkový den. Ten připadá na 21. března. Děti si měly přinést barevné ponožky a představit je 😊.

Abych to shrnula, v družině je celý rok pořád co dělat. Např. v zimě, když napadl sníh, děti stavěly sněhuláka, jezdily na lopatách, pořádáme karnevalové plesy, tvoříme na sv. Valentýna, k MDŽ, na Velikonoce a spoustu dalších aktivit, které nás do konce školního roku ještě čekají.

Vše můžete posoudit na přiložených fotografiích.

Obvodní kolo Superstar ŠD

Veronika Videně

Únor v brněnských školních družinách probíhal ve znamení pěvecké soutěže Superstar ŠD. Nejlepší zpěváci a zpěvačky třech kategoriích (1. kategorie: chlapec a dívka 1.–2. ročník, 2. kategorie: chlapec a dívka 3.–4. ročník, 3. kategorie: chlapec a dívka 5. ročník) postoupili ze základního kola v jednotlivých školních družinách do obvodního kola. Vrcholem soutěže bylo městské kolo Superstar školních družin.

Letos 28. února poprvé proběhlo obvodní kolo Superstar ŠD na naší škole. Zúčastnilo se ho celkem 10 základních škol z našeho obvodu. Za naši školu soutěžili Petr Bartoň z 1. D, Julie Staňková z 2. A, Vira Berezka a Tomáš Zapletal ze 3. B.

Petr Bartoň s písní „Není nutno“ vyhrál krásné 3. místo v 1. kategorii. Největším překvapením bylo 1. místo Tomáše Zapletala ve 2. kategorii, který si vybral moderní píseň s příhodným názvem „Písnička“ od interpretů Pavla Caltý a Pokáče. Tímto vítězstvím v obvodním kole Tomáš postoupil do městského kola, které se konalo 6. března na ZŠ Antonínská v Brně. Zde zopakoval svůj úžasný pěvecký výkon a vybojoval opět krásné první místo. Blahopřejeme a těšíme se na další úspěšný rok v soutěži Superstar ŠD.

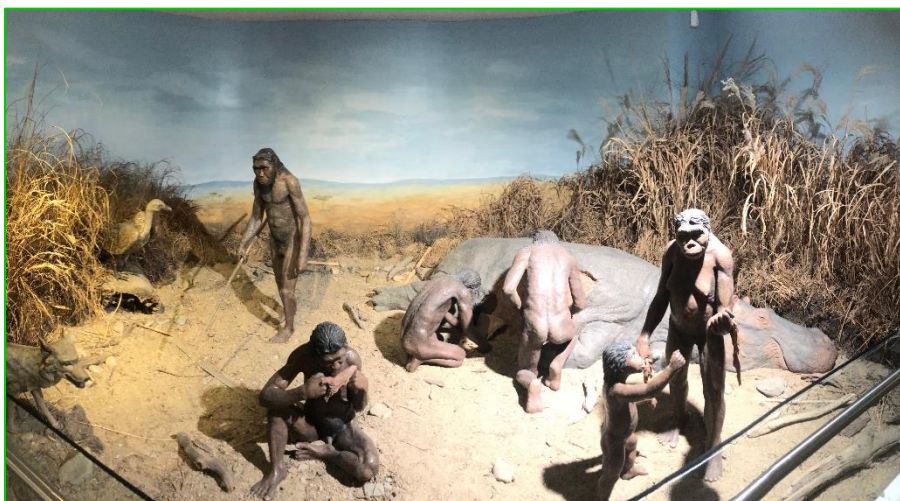
Exkurze do Anthroposu

Eliška Bártová a kol., 4. B

Třídy 4. A, 4. B a 4. C jely do Anthroposu. Prvně jsme jeli šalinou a potom jsme přestoupili na trolejbus. Po cestě hodně pršelo, a tak jsme vyrobili iglú z deštníku. Před tím, než jsme šli do muzea, jsme si mohli koupit nějaké suvenýry.

Vešli jsme do prvního patra muzea a viděli jsme sochy pravěkých lidí a vnitřní část buňky. Také jsme viděli jejich lebky. Ve druhém patře nás nejvíc zaujal velký mamut a kostry různých zvířat a byly tam obrazy, jak se vyvíjelo lidstvo. Třetí patro bylo moc hezké, protože tam byly moc hezké malby na zdi a hodně nás zaujala Věstonická venuše. Také jsme viděli doupě pravěkých lidí a velmi realistické makety hrobů lidí. Viděli jsme pěstní klín, šípy a oštěpy.

Další den jsme se ve výtvarné výchově snažili napodobit malby jako pravěcí lidé.

Jak žili lovci mamutů

*Tobiáš Jan Klusák, Isabella Karešová, Šimon Ondráček, Nela Veselská, Nikola Osvaldová, Kryštof Štourač a Lenka Vašičková s Petrou Kopřivovou, 4. A
Obrázek jeskyně Altamira 4. A, 4. B a 4. C*

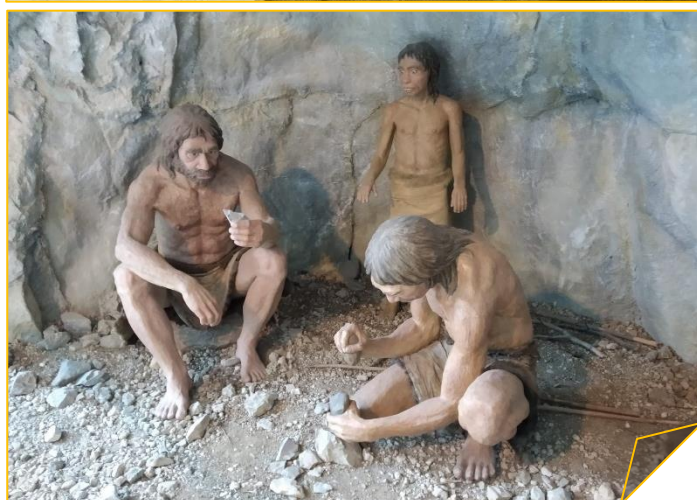
Věděli jste, že...?

*Po návštěvě Anthroposu jsme pro vás v hodině informatiky
vyhledali mnoho zajímavostí o lovcích mamutů.
Přejeme pěkné čtení!*

Zhruba před 33–22 tisíci lety obývali území Moravy lidé, jež první archeologové nazvali „lovci mamutů“ – podle jídelníčku bychom jim však měli říkat spíš „lovci zajíců“. Vytvořili překvapivě vyspělou kulturu, kterou dokázali dohnat až první zemědělci o tisíciletí později.

Představu o lovcích mamutů dosud formuje sto let stará stejnojmenná kniha Eduarda Štorcha a ilustrace Zdeňka Buriana plné rozčuchaných divochů v kůžích, kteří poskakují okolo vykopané jámy s uloveným chobotnatcem. Dnes víme, že je podobná vize na míle vzdálená skutečnosti, ale nemůžeme se na mistry zlobit – pracovali jen se znalostmi, jež jim tehdejší úroveň archeologie coby relativně nové vědy dokázala poskytnout.

Představa, že lovci mamutů byli rozčuchaní lidé s vystuplými nadočnicovými oblouky a ustupující bradou, je zkreslená. Ve skutečnosti vypadali zcela moderně, jako dnešní lidé, a velmi krásně a nápaditě se odívali, zdobili a česali. Kožené oděvy vyšívali korálky a ulitami, na jednom oděvu jich bylo i několik tisíc, a zdobili je dekorativními pásky, řemínky a kožešinou. Na hlavách sošek jsou dochovány podoby nejrůznějších copů, jednoduchých i zapletených drdůlků, dlouhých vlnitých vlasů i krátkých sestřihů.

Dříve se vedly spory, zda člověk mamuty lovil pomocí vyhloubených pastí, zakrytých větvemi a zelení, do kterých zvířata padala, když přes toto místo přecházela. Tato představa je v obecném povědomí velmi rozšířená, ale jelikož se dlouho žádná taková past nenašla, panovaly mezi vědci pochybnosti, zda se nejedná o mýtus. V roce 2019 ale archeologové v Mexiku odhalili past, obsahující kosterní pozůstatky minimálně čtrnácti mamutů a jasné důkazy, že se skutečně jednalo o lidmi plánovanou operaci. Hypotéza o lovu mamutů pomocí pastí tak byla přece jen potvrzena.

Pastí v mexickém Tultepecu se datují do doby před 15 000 lety. Jsou téměř dva metry hluboké a s průměrem o 22 metrech. Skupina lovců čítající okolo 20 až 30 jedinců mamuty do gigantických děr, kde je čekala násilná smrt, nejspíše zahrnala pomocí ohňů a klacků.

S vynálezem paleolitického vrhače oštěpů přišla vítaná změna. Vrhač oštěpů, nazývaný také atlatl, zajistil sílu vrhanému oštěpu. Lidé mohli začít útočit na větší vzdálenost, a to i na 40 m. Lovci se ovšem museli vypořádat se zásadním nedostatkem skvělého vrhače oštěpů: na velkou vzdálenost nebyli schopni zasáhnout zvíře dostatečně přesně. Zvířeti pak mohlo trvat i několik hodin, než konečně padlo. Lidé jej buď ztratili z dohledu, anebo jej museli pronásledovat i kilometry daleko.

I když byl cíl dostatečně veliký, aby se lovec trefil, průraznost vrhaného oštěpu nebyla taková, aby zabila zvíře okamžitě. Na řadu proto přišla novinka v podobě otrávených hrotů. Sběrači znali nejen potravu, ale také léčivky či jedovatých rostlin, tak posloužili svými znalostmi lovcům. Otrávené oštěpy nemusely zvíře na místě zabít. Stačilo, aby jej škrábly.

Z obrovských mamutů lidé využili prakticky všechny části. Zvláště kly byly vhodným materiálem pro zhotovování sošek, ozdob a nejrůznějších nástrojů. Dochovaly se například jehly, kuchyňské náčiní, zbraně, kolíky atd. Archeologové však podle kosterních pozůstatků zjistili, že vůbec nejčastěji lovil malá zvířata, jako zajíce a lišky. Proto se lovcům mamutů v odborných kruzích někdy říká „lovci zajíců“.

Tati, vidím bizony!

Jeskyni Altamira v severním Španělsku objevil roku 1868 místní lovec, který v ní našel kosti a další zbytky pravěkého osídlení. Hned na svůj objev upozornil majitele pozemku, amatérského archeologa dona Sautuolu. Toho však tato zpráva příliš nezaujala a jeskyni navštívil až o mnoho let později. Vzal s sebou i svoji osmiletou dcerku Marii. Jaké bylo jeho překvapení, když Maria odbočila do vedlejší chodby a on uslyšel její volání: „Tati, vidím bizony!“

Jeskyně se stala dokladem umění našich dávných předků a roku 1985 byla zapsána na seznam Světového dědictví UNESCO.

4. C a jejich vysněná povolání

Ha Anh Dangová

V rámci anglického jazyka se žáci 4. C bavili o svých vysněných povoláních. Škála vybraných povolání byla opravdu široká a rozmanitá, bylo zajímavé vidět, že si děti vybíraly i povolání nevšední, jako např. módní návrhářka (anglicky fashion designer) nebo hrnčíř (anglicky potter). Žáci následně pracovali na projektech, ve kterých popisovali, co je pro danou profesi typické, co lidé pracující ve vybraném povolání dělají. Myslím, že se projekty povedly a děti též bavily.

HOCKEY PLAYERS

PLAY-OFF

He plays hockey.

I want to play for Kometa Brno. I can be at the position I want's best I must be good at it. I would like to be a night winger. When I play hockey I can get money from the coaches. Some players can also play hockey until they are 60 years old if they want so.

VERVA
KLAŠKO

5

KOMETA BRNO

?

Somnó Globemanner

Teacher

How much is 4+7=?

This is correct

She teaches the students.
I give the students books.
I give notes.
I give tests.
I learn new stuff.
She goes on trips with her student.
I give notes.
I give tests.
I learn new stuff.
She goes on trips with her students.

Hi M.

My dream job 1 painter

I want to paint pictures.
I want to use beautiful colors.
I want to go to art school.
I want to paint on canvas.
I want to go to art exhibitions and exhibit my own paintings.

Miri.z

Painter

fashion designer

My dream job 2 fashion designer

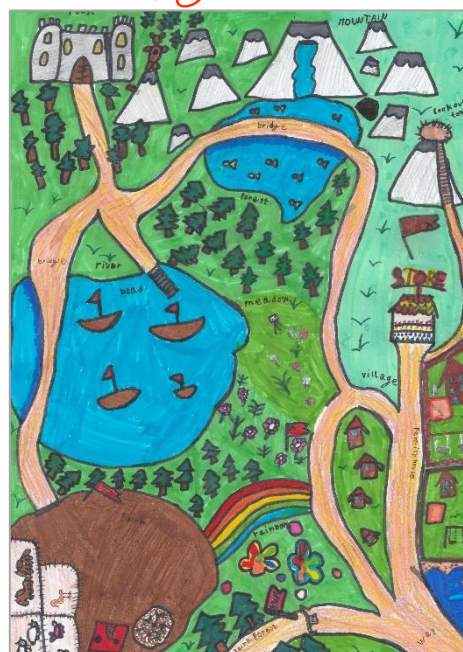
I want to design beautiful clothes.
I want to design for models.
I want to do a fashion show.
I want my clothes to be beautiful.
I want to sew on a sewing machine.

Čtvrtáci v Ostrovní říši

Lenka Vašičková, Petra Kopřivová a kartografové ze 4. A

Čtvrtákům se zalíbilo cestování, a tak se vypravili do Ostrovní říše, aby důkladně zmapovali všechny její krásy. Okouzlili nás nejen jejich výtvarné práce, ale hlavně angličtina, se kterou si všichni velmi dobře poradili.

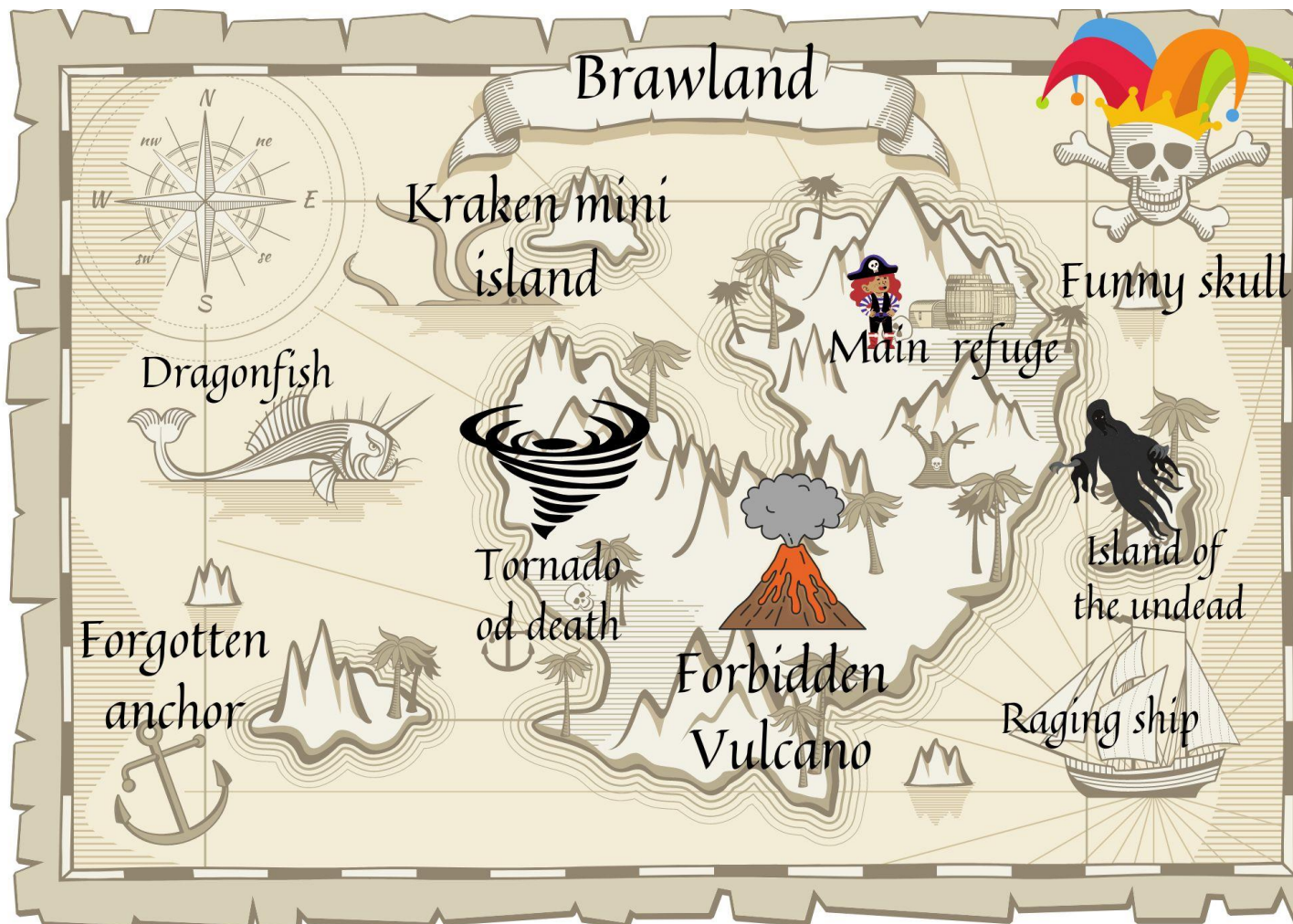
- 1/ Jan Hubáček, Šimon Ondráček
- 2/ Nela Veselská, Diana Voksová
- 3/ Karolína Kuželová, Karolína Příbylová

Pátáci pracují na projektech pomocí nových tabletů

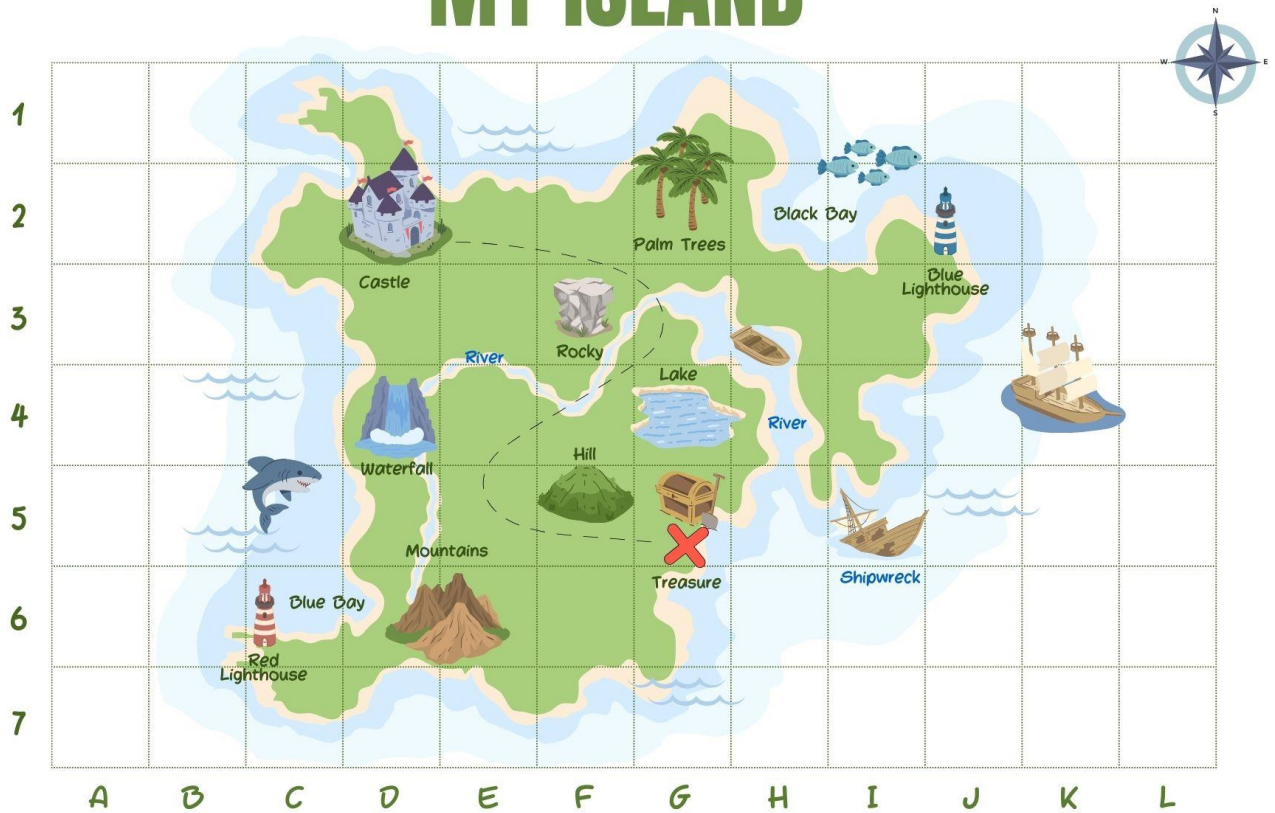
Ha Anh Dangová, Jitka Remsová

Žáci pátých ročníků si vyzkoušeli práci na zajímavém projektu, ve kterém vytvářeli ostrovy pokladů. Využili nově dostupných tabletů, taktéž se seznámili s jejich ovládáním. Tvorbu ostrovů jim usnadňoval online nástroj Canva, ve kterém si žáci mohou vyzkoušet projektování různých grafických projektů. Projekty se velmi zdařily, ostatně výsledky můžete posoudit sami.

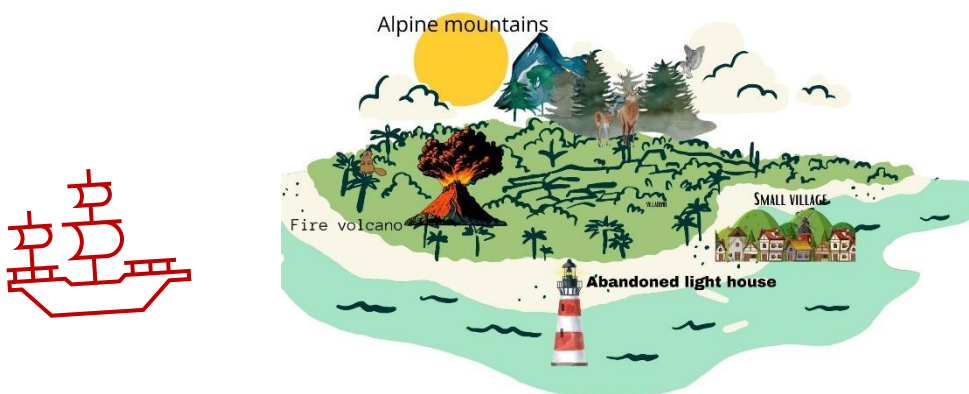
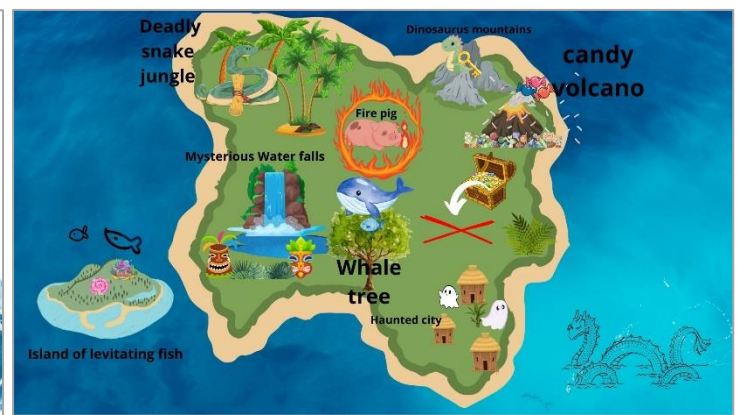

MY ISLAND

- 1/ Brawland – Matyáš Maňoušek, Martina Vavroušková
 2/ Island Hawaii – Sofie Ludková, Viktorie Ludková, Hugo Honek
 3/ My Island – Mylana Popova
 4/ Flamingo Island – Nikola Baštová, Denisa Smělková
 5/ Water – Barbora Horká, Jana Marková, Valentina Messa
 6/ Beaver Island – Adam Vedlich

Noc s Andersenem

Armixxx, foto Ivana Coufalová

V pátek 22. března se uskutečnila na naší škole akce **Noc s Andersenem**. V 18 hodin jsme se sešli před školou a vyrazili jsme do třídy. Jakmile pan ředitel vyhlásil začátek akce Noc s Andersenem, všichni se rozutekli po škole.

Pro 0.–2. ročník byla nachystaná **Pohádková cesta**, při které děti s vílami chodily po stanovištích. V každém úkolu bylo zobrazeno výrazné písmeno a z toho vyšla tajenka. 3.–5. ročník zase zaměstnala **Týmová hra**, v níž musely soutěžní skupiny podle úkolů vyluštit mapu k pokladu.

Kromě těchto akcí ve skupinkách nás čekalo 21 stanovišť:

Dřevěná srdíčka – ta byla v naší třídě, kde jsme si mohli namalovat srdíčko a mohli jsme to udělat jako magnetku.

Svítilící tetování – mohli jsme si vybrat tetovačku, která v noci svítí.

Korálkování – na desku jsme si dali korálky, které zažehlíš, necháš to zchladnout a máš obrázek.

Pískování – tam jsme měli obrázek, na kterém bylo lepidlo a dali jsme na ně třpytky.

Hodnocení pohledů – vybírali jsme nejhezčí pohled a zapsali svoji volbu na hlasovací papírek.

Cukrárna – v cukrárně jsme si mohli dát jogurt s müsli a nebo s oříšky.

Little Tokio Origami – při skládání z papíru jsme si mohli udělat koalu, medvěda, sluníčko sedmítečné...

Relax Point – vyráběli jsme si brčko a dostali jsme k pití takový čaj.

V síti – tady jsme museli do třiceti sekund prolézt síť, a když jsme se omylem dotkli některé šňůry, tak nám ubíhal rychleji čas.

Najdi mě – v krabici byla věc a my jsme ji měli uhádnout.

Namaluj mi obličej – vybrali jsme si něco na obličej a paní učitelka a žáci nám mohli namalovat třeba tlapku.

Prolézačky – něco podobného jako v síti, akorát tam nebyla bomba.

Zábavné luštění – tam jsme si mohli vybrat třeba osmisměrku a vyluštit ji.

Roboti – naprogramovali jsme roboty a jezdili jsme s nimi po trase.

Sportik – v této dílně jsme měli přeskákat třídu, pak hodit míč do branky, udělat kotoul, deset dřepů, deset lehů a posilování na obruči.

Švihadla – zkoušeli jsme udělat co nejvíc přeskoků, abychom vyhráli cenu.

Hod na cíl – měli jsme hodit míček do jednoho terče.

Souboj rybářů – v kroužku byly rybičky a na startu pruty, a tím prutem jsi měl ulovit co nejvíc rybiček.

Spy School – ve špiónské škole jsme se koukli na video a pak jsme odpovídali na záhadnou otázku, abychom mohli vyhrát nějakou dobrou cenu.

Opičí dráha – v tělocvičně jsme měli proskákat, vylézt na tyče a dotknout se stěny, projít lavičkou, proplazit se, obejít tyčemi a hotovo.

Diskotéka – tam jsme tančili a poslouchali hudbu.

Adéla Brodská, redaktorka Armixxu, 4. A

V pátek 22. března se konala Noc s Andersenem. Děti obcházely stanoviště, kde učitelé a vychovatelé dělali program. Například paní učitelka Robková měla stanoviště „V síti“. Zeptala jsem se jí: „Jak se Vám líbí Noc a jak Vás napadlo toto stanoviště?“ Paní učitelka odpověděla, že je ráda, že jsou tam její bývalí žáci.

Paní učitelka Dangová měla dílnu „Origami“. Zeptala jsem se jí: „Jak se Vám tu líbí?“ Paní učitelka řekla, že se jí to moc líbí, protože má skvělé pomocnice, žákyně z 9. třídy.

Naše paní třídní učitelka Stranyánková měla dílnu „Švihadla“. Na moji otázku, jak se jí tu líbí, řekla: „Líbí se mně tady, ale je to náročné, protože některé děti neumí moc skákat přes švihadlo.“

Paní učitelka Cupalová měla dílnu „Pískování“ a reagovala na moji otázku. „Je to skvělé, hlavně mě těší, jak někdo dokáže pěkně kombinovat barvy, aby to ladilo.“

Markéta Chmelařová,
redaktorka Armixxu, 3. A

Jaké stanoviště na NsA tě nejvíce zaujalo a proč?

M: Nejvíce mě zaujala diskotéka, protože se mi tam líbila ta pára, byla tam Mašinka a my jsme se spojili a udělali vláček i s těma, které jsme neznali. To bylo super.

E: Mě nejvíce zaujala taky diskotéka, byla tam boží pára a boží světla, byla tam super světla.

Jak se ti líbilo spaní ve třídě?

M: No, spaní ve třídě. My jsme byly celou noc vzhůru a s kámoškama jsme se bavily, protože kluci furt někam chodili. I ostatní třídy měly záchvaty smíchu. Doma jsem pak spala od 11 do 16 hodin, takže to bylo dobré.

E: Mně akorát vadilo, že kluci někam chodili, furt se tam hejbal, takže jsme nemohly usnout, a tak jsme si s kamarádkama povídaly.

Co byste změnili na NsA?

M: No já bych změnila to, že nás učitelky hrozně brzo vyhnaly spát, to mě naštvalo. Ani doma o víkendech nechodím tak brzo spát. Kdyby nám do půlnoci nechali puštěnou diskotéku, bylo by to super!

E: Souhlasím s Maruškou.

Redaktor Armixxu Filip Brandejs
zpovídal Marušku a Elenku,
všichni jsou ze 4. B

Noc s Andersenem - Krtek děkuje, pohlednice těši

Nadační fond dětské onkologie Krtek

3. duben v 8:11 · 🌐

Moc děkujeme žákům a pedagogům ze ZŠ Arménská v Brně, kteří i letos v rámci akce Noc s Andersenem podpořili naše pacienty z Kliniky dětské onkologie FN Brno nákupem krtčích předmětů v rekordní částce 34.460 Kč 🙌

<https://www.zsarmenska.cz/>

Děkujeme všem, kdo jste se zapojili do andersenovské tradice a svým nákupem podpořili Nadaci dětské onkologie Krtek při FN Brno.

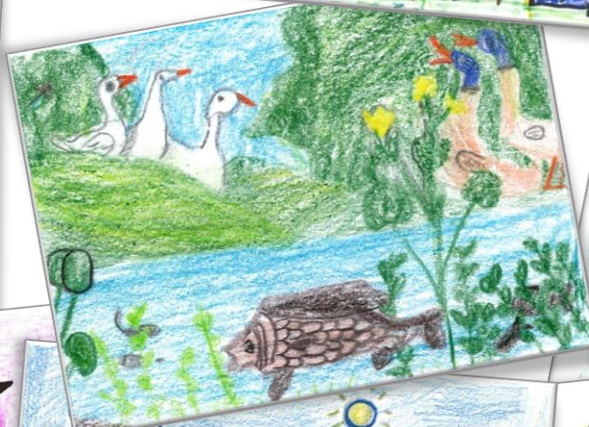
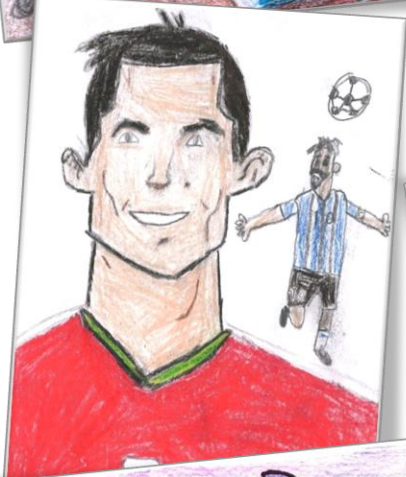
Na této stránce můžete vidět i vítězné pohlednice, které naši žáci vytvořili k Noci s Andersenem. Nejkrásnější z nich jsme rozeslali a sklídili za ně velké díky.

NADAČNÍ FOND DĚTSKÉ ONKOLOGIE

Krtek

👍❤️👏 18

Noc s Andersenem ve 2. B

Karla Robková a její žáci

Noc s Andersenem jsme zažili už podruhé, ale ve škole jsme přespávali poprvé.

1. Co se nám líbilo?
2. Jaké dílny nás bavily?
3. Jaké bylo nocování ve škole?
4. Hodnocení akce

Slunečnice – Barča, Vanča, Beru, Sofi

1. Líbilo se nám, jak nás provázela víla. Byla zlatá, starala se o nás.
2. Super byla cukrárna, švihadla, v síti.
3. Noc byla skvělá, úžasná.
4. ★★★★★ z 5

Jehláček a Bodlinka – Šimon, Štěpán, Domča, Bára, Marki

1. Víla byla hodná. Super bylo, že jsme byli večer ve škole.
  2. Pohádková cesta, opičí dráha, diskotéka, cukrárna, roboti.
  3. Nespali jsme, ale příště moc rádi.
  4. Roboti – to byla pro nás novinka.
- ★★★★★ z 5

Kmotra liška – Marťas, Miki, Ondra, Kája, Vítek

1. Dobrá snídaně (Marťova mamko, díky za skvělé koláče), diskotéka, spaní.
2. Opičí dráha, cukrárna, roboti, v síti.
3. Neeeeejlepší Vítkovo čtení na dobrou noc.
4. Rozhodně opakovat! Velké díky paním učitelkám a vychovatelkám, že všechno pro nás krásně připravily. Vílám, že s námi celý večer chodily po škole.

★★★★★ z 5

Jdeme na to!

Převlékárna

Mňamka od mamky

Spolu to dáme, kámo!

V síti

I ponožku jsem prošoupal

Víťa čte

na dobrou noc

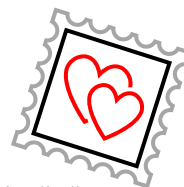

Bylo to super! Tak zase za rok!

Srdce, srdce, samá srdíčka

Ivana Coufalová a b. C

Všichni to známe, sotva z nákupních center zmizí vánoční dekorace, začnou na nás prodejci „útočit“ produkty vztahující se k dalšímu svátku, k Valentýnu. V obchodech se objeví srdce, srdíčka, balonky, květiny, sladkosti všeho druhu, a to vše v červené a růžové barvě, s tematikou srdce, symbolu lásky. U mnohých není tento svátek, který má kořeny v anglosaských zemích, oblíben, zatímco jiní rádi přání vyrobí a těší se, že udělají obdarovanému radost.

I u nás na škole se již několik let tato tradice udržuje a 14. února, v den zamilovaných, se ve škole roznášejí valentýnky. Letos poprvé valentýnskou poštu obstarali žáci 6. C. Musím napsat, že se svého úkolu zhostili velice dobře. Navrhli a roznesli plakátky, vyrobili poštovní schránky, roztřídili a rozdali více než dva a půl kilogramu valentýnských přání. Věřím, že se dostala do těch správných rukou a udělala radost všem obdarovaným. Mně určitě ♥.

Děkuji třídě 6. C za splnění tohoto úkolu na jedničku a budu se těšit na další společnou akci, kterou podnikneme.

Soutěž o nejkrásnější valentýnskou básničku

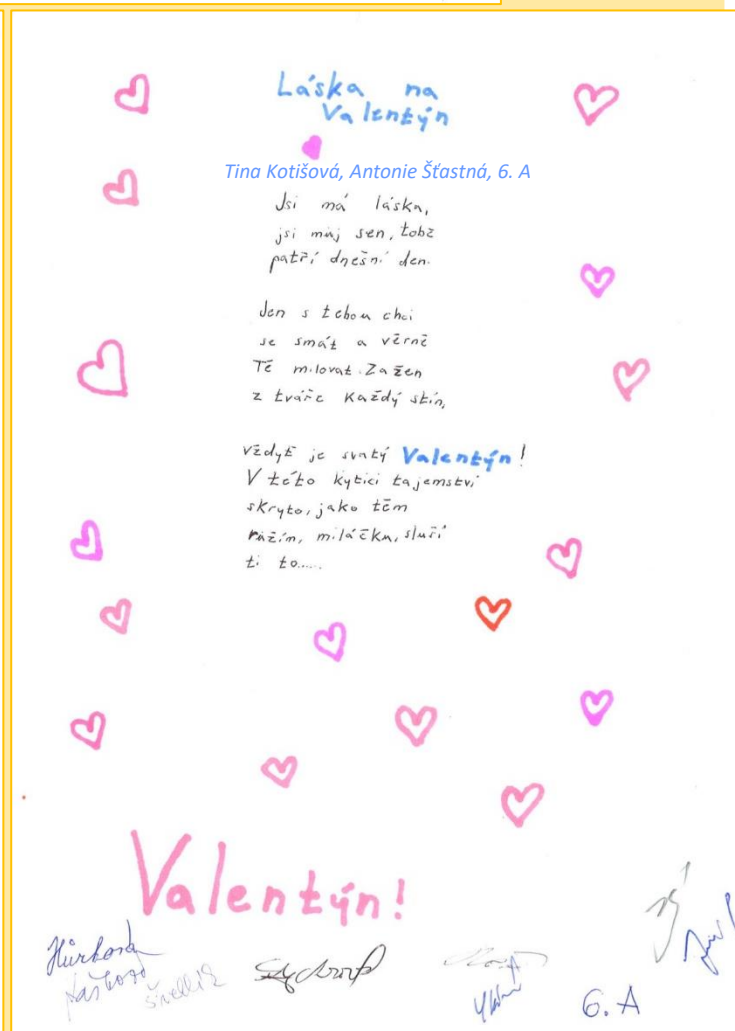
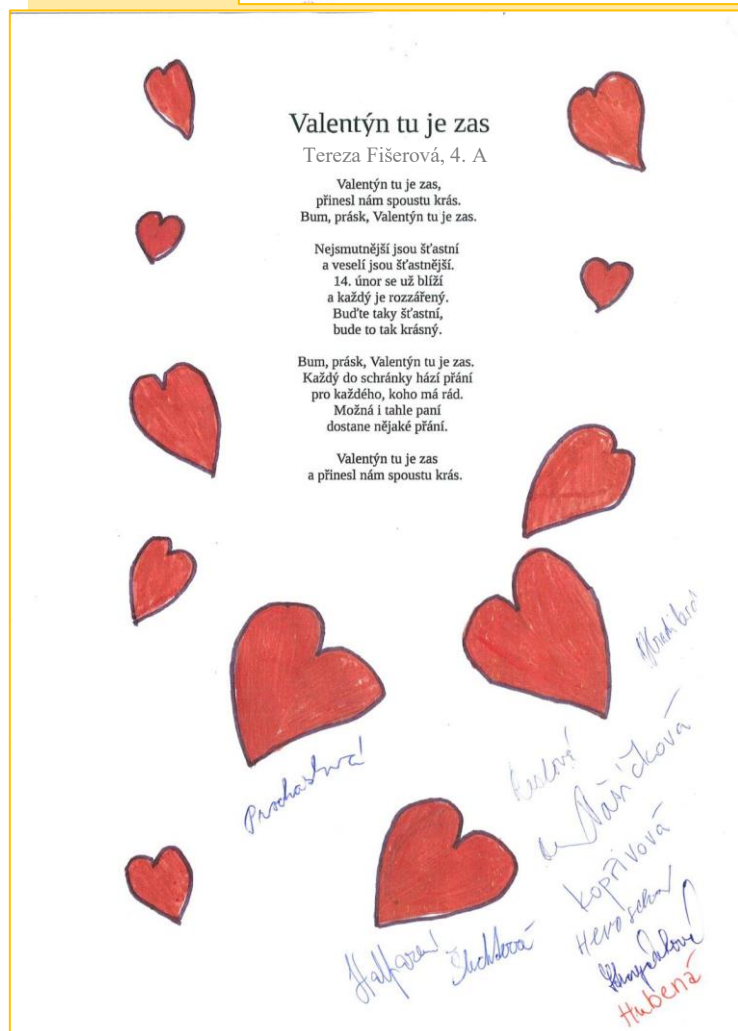
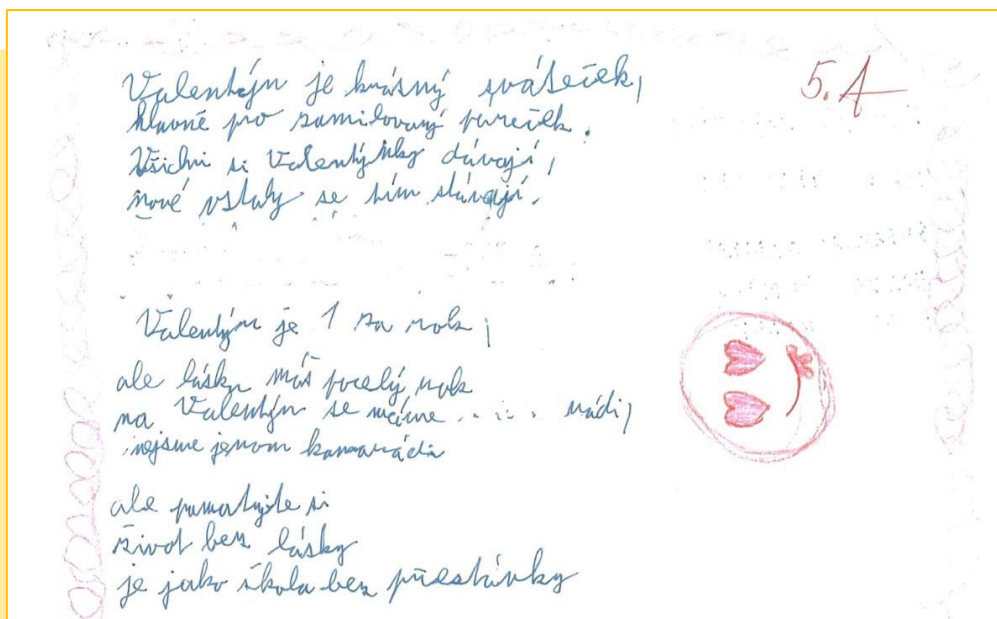
Laura Štávková

Žakovský parlament se letos rozhodl uspořádat soutěž o nejkrásnější valentýnskou básničku. Účastnit se mohly celé třídní kolektivy, případně jejich části. Byli jsme velmi pyšní na všechny účastníky, neboť se jejich tvorba neskutečně vydařila. Všechna díla visela na nástěnkách školy. „Ochutnávku“ recitací nám 14. 2. umožnil školní rozhlas.

Vyhodnocení proběhlo na setkání Žakovského parlamentu dne 6. 3. 2024 s těmito výsledky:

- 1. místo: Valentýn (chlapci 5. A) – 21 hlasů
- 2. místo: Valentýn je tu zas (Tereza Fišerová, 4. A) – 12 hlasů
- 3. místo: Lásky na Valentýn (Tina Kotišová, Antonie Štátná, 6. A) – 10 hlasů

Gratulujeme výhercům a srdečně děkujeme všem zúčastněným za podtržení láskyplné atmosféry.

Návštěva 8. A u soudu

Filip Švehlík

Dne 26. 2. 2024 navštívila třída 8. A Okresní soud Brno-venkov na ulici Polní v Brně. V budově soudu na žáky čekala krátká exkurze, která zahrnovala pohled do soudní síně, ukázkou soudcovského taláru, seznámení s budovou, chodem soudu a další.

Poté již následovalo hlavní líčení, ve kterém žáci mohli na vlastní oči poznat, jak probíhá soud s obžalovanou osobou, a také vidět, kdo všechno se daného soudního líčení účastní.

Po skončení hlavního líčení ještě proběhla diskuze s paní soudkyní, které žáci pokládali sofistikované otázky, jak k případu, který viděli, tak také obecně k práci soudce a zejména k trestům.

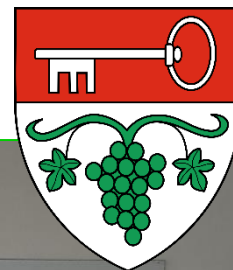
Věřím, že to pro všechny byla zajímavá zkušenost.

Návštěva bohunické radnice

Kateřina Ševčíková

Víte, milí čtenáři, kde je v Bohunicích radnice a jak to vypadá v kanceláři pana starosty? Víte, kde se schází zastupitelstvo naší městské části nebo kde si můžete vyřídit třeba rybářský lístek? Naši šestáci už to vědí!

V rámci předmětu Výchova k občanství navštívili žáci 6. tříd bohunickou radnici a setkali se přímo se starostou, panem Ing. Antonínem Crhou. V rámci této návštěvy si žáci prohlédli různé prostory radnice. V kanceláři u pana starosty se dozvěděli spoustu užitečných informací o tom, jak funguje obecní samospráva, z jakých orgánů se skládá, čím se zabývají jednotlivé odbory a jak probíhají jednání obecní rady a zastupitelstva. Žáci se dozvěděli o tom, co vše je třeba z rozpočtu financovat a zařídit, aby to v naší městské části fungovalo a dobře se nám tu žilo. Dále si prohlédli obřadní síň, ve které probíhají různé události, jako například sňatky či setkání s jubilanty. Někteří žáci tak tuto síň navštívili již po několikáté a s úsměvem vzpomněli na kolébku, ve které leželi při příležitosti vítání občánků. Poté se žáci přesunuli do zasedací místnosti, kde probíhají jednání zastupitelstva, a měli možnost se pana starosty na cokoli zeptat. Žáci tak zjistili mnoho zajímavých informací, jako například, že v Bohunicích trvale žije 14 000 obyvatel, městská část má rozlohu 300 ha nebo co se bude v nejbližší době stavět. Nejvíce je zaujal návrh kompletně nového hřiště „Moldáku“, který nám pan starosta představil. Naše děti tak budou moci v budoucnu využít nové prolézačky, měkký povrch, ping-pong či parkurové prvky.

Za milé přijetí a ochotu odpovídat na všetečné dotazy našich žáků panu starostovi moc děkujeme a těšíme se na další setkání v příštím roce.

Setkání se starostou MČ Brno-Bohunice Jan Melichárek

Na konci března proběhlo v rámci hodin občanské výchovy setkání žáků 6. tříd s panem starostou MČ Brno-Bohunice Ing. Antonínem Crhou. Žáci se podívali do budovy radnice městské části a navštívili přímo pracovnu starosty a zasedací místnosti. Pan starosta jim vysvětlil, co obnáší práce starosty, jak fungují obecně Bohunice a rada MČ Brno-Bohunice. Viděli jsme i vlajku Bohunic a poté pan starosta odpovídal na různé všetečné dotazy studentů. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o rozpočtu, počtu ZŠ a MŠ v Bohunicích a plánovaných akcích a stavebních investicích v místě našeho bydliště.

Návštěva se povedla a děkujeme za možnost přijít na radnici.

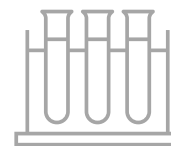

Exkurze na SPŠCH

Eva Machálková

Střední průmyslová škola chemická Brno (SPŠCH) vedle své základní výchovně-vzdělávací funkce věnuje velkou pozornost i dalším vzdělávacím činnostem, které jsou určeny nejen vlastním studentům, ale i veřejnosti. Speciálně pro žáky základní škol SPŠCH organizuje téměř dvouhodinový nabitý program.

V pondělí 19. února 2024 navštívili naši žáci 8. ročníku v SPŠCH novou laboratoř motivujícího centra s interaktivními 3D modely technických zařízení. Dále jim byla představena škola, studijní obory i perspektivy. Měli možnost zhlédnout zajímavé pokusy v chemické i fyzikální laboratoři.

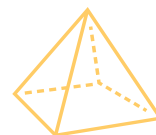
Novinkou je, že od 1. září 2024 bude SPŠCH nově otvírat tři třídy přírodovědného gymnázia na ulici Pionýrská 23, Brno. Celý projekt je podpořen zřizovatelem, odbornou praxí i vysokými školami.

Rozvoj matematických dovedností

Laura Štávková a Eva Machálková

Dne 20. března 2024 se na naší škole konala matematická soutěž Pythagoriáda. Atmosféra soutěžního dne byla napjatá, avšak plná nadšení a zdravého soupeření. Celkem se do soutěže zapojilo 34 odvážných žáků ve čtyřech kategoriích podle ročníku (6.–9. ročník). Každý počtář se musel vypořádat s 15 úlohami po 1 bodu během 60 minut. Tyto úlohy byly výzvou k tvůrčímu myšlení, analytickým dovednostem a logickému uvažování.

Po skončení času na řešení úloh následovalo vyhodnocení výsledků. Úspěšným řešitelem se stal každý, kdo měl 10 a více bodů. Tato soutěž povzbudila zájem o matematiku a podpořila žáky v jejich snaze dosáhnout svého maximálního potenciálu. Bez ohledu na umístění v soutěži odešli všichni účastníci s cennými zkušenostmi a motivací k dalšímu studiu.

Kategorie mající svého šampiona, který postupuje do dubnového okresního kola soutěže: Tomáš Chudík (6. ročník), Jakub Kareš (8. ročník) a Katka Vrbasová (9. ročník). Držíme palce a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Klokán přiletí v červnu

Ivana Coufalová

Tato známá hláška z filmu Jak vytrhnout velrybě stoličku nemá s naším Klokánem nic společného. Klokán na naší škole je Klokán matematický. Jako každý rok se žáci od třetího do devátého ročníku zapojili do mezinárodní soutěže s tímto názvem, která se píše ve všech zemích v jeden jediný den, vždy v pátek, pár hodin po příchodu jara. Letos připadl termín na 22. března. Na druhém stupni se soutěžilo ve dvou kategoriích, Benjamín a Kadet. Nejúspěšnějšími řešiteli se v kategorii žáků 6. a 7. tříd stali Martin Navrátil ze 7. B, stříbro získal Tomáš Chudík ze 6. A a na třetím stupínku stanula Hana Bierová ze 7. A.

V kategorii žáků 8. a 9. ročníků získal nejvíce bodů Martin Novák z 9. B, na druhém místě skončila Barbora Sitte, na třetím David Relovský, oba jsou z 8. C.

Všem žákům, kteří našli odvahu a přihlásili se do soutěže, děkujeme za účast, úspěšným blahopřejeme a budeme se těšit na příští matematické klání.

P. S. Věděli jste, že na světě existuje mimo našeho matematického klokana ještě přibližně 54 druhů klokánů v 11 rodech?

Soutěž v anglickém jazyce

Monika Kouadjané, Jan Melichárek

Ve dnech 15. a 16. 2. 2024 se naši nejlepší dva žáci zúčastnili okresního kola Soutěže v anglickém jazyce. Žáci osmých a devátých tříd soutěžili ve čtvrtek. Výkony soutěžících hodnotila tříčlenná porota s jedním rodilým mluvčím z USA.

Naši školu zastupoval Filip Kalina z 9. A. Soutěžící byli rozděleni do dvojic a měli pouhých 10 minut na to ukázat, co umí. Zkoušení se sestávalo ze tří částí: představení, popis náhodného obrázku a argumentace ve dvojici na zadané téma. Následující den naši školu zastupovala v nižší kategorii Emma Navrátilová ze 7. B. Soutěžící byli též rozděleni do dvojic a zadání bylo podobné, jen časová dotace se prodloužila na 15 minut.

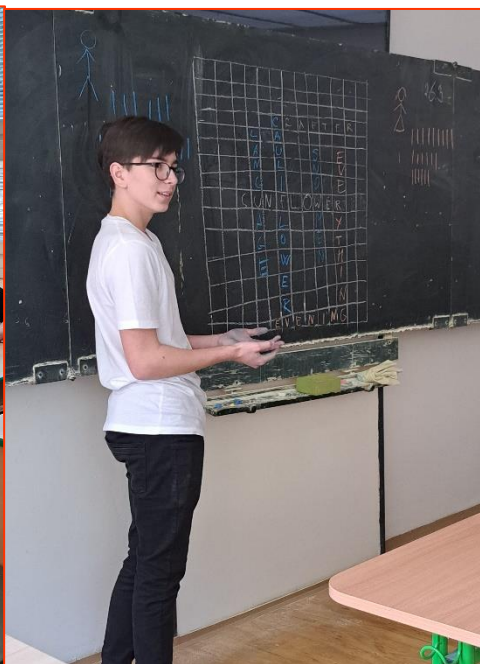
Soutěže se letošní rok zúčastnilo rekordních 52 škol. Naši žáci se sice neumístili mezi prvními nejlepšími, přesto tuto zkušenost hodnotili oba pozitivně.

Učení naruby: Ve stopách Jana Ámose Komenského

Jolana Hürková

28. března 1592 se narodil Učitel národů, patron českého školství, Jan Ámos Komenský. Jeho narození nám každoročně připomíná Den učitelů.

Letos jsme tento svátek pojali opravdu netradičně: žáci druhého stupně si vyměnili místo se svými pedagogy a stanuli před katedrou, aby si vyzkoušeli, co taková práce učitele obnáší. V lavicích pak zasedli nejen jejich spolužáci, ale i vyučující daných předmětů.

Jak se žákům povedly jejich hodiny? Bavilo je učení, nebo by se do podobné akce raději už nikdy nepouštěli?

A co na to naši učitelé? Pracovali dobře, nezlobili v hodinách?

V září jsme měli naplánovat akce na celý školní rok. Na třídnické hodině, kde jsme se bavili o akcích, které naše třída 6. A bude organizovat, padl návrh uspořádat tzv. Učení naruby, tedy den, kdy místo učitelů budou učit žáci. Také zde vznikl nápad uspořádat akci 28. března, jako dárek ke Dni učitelů. A protože vycházelo 28. března na Velikonoce, naplánovali jsme tuto akci na úterý 26. března.

Žáci si vybrali hodinu, kterou by chtěli učit, a ve dvojicích nebo v menších skupinkách si ji pak odučili. Připravit si mohli výklad učiva, prezentaci, test, soutěže, kvízy, prostě cokoli. Také mohli navrhnout známky, poznámky, zadávat úkoly, vyvolávat učitele a třeba je i napomínat. Museli ale při tom také dodržovat školní řád a chovat se slušně jak k učitelům, tak i ke spolužákům. Reakce učitelů i žáků ze 6. A si můžete přečíst v našem článku.

Pan učitel Jiří Rossi

V tělocviku – plavání si vzali žáci hry v bazénu. Použili hry, které běžně hrají, ale vysvětlili a zorganizovali je výborně. Hodinu vedl hlavně Matěj Kozák, který dokonce použil proti mně moji oblíbenou hlášku: „Makejte, nebo nebudeme mít na konci hodiny volno!“

Paní učitelka Ivana Coufalová

„Ivano, to je už třetí poznámka v této hodině, budu si muset promluvit s třídní učitelkou!“

Takovou větu jsem slyšela v dnešní hodině při Učení naruby v 8. B, kterou si připravil „pan učitel“ Tomáš. Opravdu jsem se snažila vyrušovat, ale Tom se nedal rozhodit, vytrvale mi psal poznámky a celá třída, nakonec i já, pracovala pod jeho vedením jak hodinky. Téma nebylo jednoduché, řešení lineárních rovnic s jednou neznámou. Tomáš využil počítač, kde měl připravenou prezentaci s příklady, žáci je řešili a vždy prvních šest bylo odměněno sladkostí, samozřejmě pokud udělali i zkoušku. Pokud si některý žák nevěděl rady, „pan učitel“ zaúkoloval spolužáky do vrstevnické výuky. Na konci hodiny bylo připraveno Bingo, které tuto zajímavou hodinu uzavřelo.

Velice oceňuji nejenom Tomovu přípravu a vedení hodiny, ale práci celé třídy, kdy všichni žáci počítali, jako kdyby před tabulí nestál jejich spolužák, ale opravdový učitel. Přemýšlím, při jaké další příležitosti si „pana učitele“ půjčím a sama si trochu „dáchnu“.

Existuje i levý úhel?

Přestože jsme se k této otázce v hodině 6. C při Učení naruby nedostali, všechny ostatní úhly jsme si zopakovali. Hodinu si připravila tři děvčata – Mirka, Mel a Klárka. Paní učitelky nezapomněly zkontrolovat domácí úkol, zadat pracovní list, který hned oznámkovaly a trpělivě vysvětlovaly, kde spolužáci dělají chyby. V druhé části hodiny vyvolávaly žáky k tabuli, kde bylo připraveno velké množství příkladů, a tak jsme ani nepostřehli, že již zvoní na přestávku.

A reakce usměvavých „slečen učitelek“?: „To bylo super, mě to tak bavilo!“ Tak možná, že se v průběhu této podařené akce zažehla jiskra a na naší škole vyrůstá nejedna paní učitelka nebo pan učitel.

Paní učitelka Olga Švajdová

V přírodopisu učili hlavně šestáci. Nejlépe si vedl Viktor Špaček z 6. B, který zvládl celou hodinu sám a třída opravdu pracovala. Ostatní učili ve skupinách a nejvíc je bavily poznámky k chování žáků. Akce byla moc prima.

Pan zástupce Roman Juránek

V 6. C – Filip, Pavel, Klárka Š. a Marek pro všechny včetně mě si nachystali písemný třístránkový test s osmisměrkou na starověké Řecko a pak vědomostní kvíz, bylo to super.

V 6. A – Tina, Adéla, Tonička a Eliška nachystaly dvě prezentace, ukázkou z filmu Alexandr Veliký a kvíz. Během opakování zkoušely dobrovolníky, kdo se hlásil. Marek P. dostal jedničku a pak psaly i poznámky, ale ty samozřejmě zapisovat nebudu.

Pan učitel Vojtěch Hanák

Učení naruby se povedlo. Žáci si to zažili z druhé strany. Většinou to měli dobře připravené, častokrát ale narazili na nějaký problém – např. že spolužáci jim neplnili pokyny, časově to nezvládali (aktivitu na půl hodiny měli žáci za 5 minut hotovou a pak nevěděli co dál, apod.). Každopádně pro žáky zajímavá zkušenost a v rámci reflexí si snad trochu více začnou vážit učitelské práce.

Paní učitelka Eva Machálková

Zpočátku jsem měla v 9. A smíšené pocity, protože se tvářili, jako kdyby o tom nevěděli. Ale v 7. B paráda. Měli hodinu připravenou, střídali se u tabule a k mému potěšení plynule navázali na to, kde jsme předešlou hodinu skončili. Odpoledne deváťáci ve cvičení z matematiky měli také vzornou přípravu, kterou jsem dokonce mohla spravedlivě ohodnotit jedničkou s hodnotou ústního zkoušení. V chemii měla 9. B připravenou chemickou soutěž a docela dobře jsme se všichni pobavili. Takže nakonec celý den hodnotím pozitivně.

Pan učitel Martin Orság

Učení naruby bylo dobré. Měl jsem tři hodiny. Zeměpis v 7. A dobrý, žáci měli hodinu pěkně připravenou. Sice se z toho skoro zhroutila žačka, ale myslím, že nakonec zážitek i pro ni pozitivní. Další dvě hodiny neměli žáci moc připravené, ale vykoukali se v tom a zkoušeli si improvizovat. Každopádně se mi to celé líbilo, ať už se to žákům podařilo nebo ne. Rozhodně je přínosné, že měli šanci si zkusit učit ostatní.

Paní učitelka Alexandra Koupilová

U mě proběhly dvě hodiny učení naruby. V hodině přírodopisu v 8. A se žáci snažili. Hodinu měl Martin Dušek a k němu se přidal Patrik Lašák. Popravdě jsem se trochu hodiny obávala, ale Martin vedl hodinu dobře. Patrik udělal kvíz k tématu. Martin pak zhodnotil, že to není zase tak jednoduché a je potřeba mít znalosti a zkušenosti. Což jsem byla ráda, že si to uvědomili, že to není jen tak. Druhou hodinu měly holky v KAVS – Adéla a Tina ze 6. A a Melanie Prátová ze 6. C. Hodina byla nápaditá, hezky si to holky nachystaly. Hry, rozcvička a pak překážková dráha. Za mě to zvládly holky na výbornou a myslím, že si také uvědomily, že je to pro učitele náročné si nachystat hodinu a zaujmout žáky.

Paní učitelka Laura Stávková

Učení naruby byl opravdu fajn nápad. Kromě 6. B to fungovalo náramně. Byla jsem nadšená. V osmičce byla super matika i fyzika. Užila jsem si to nejen já, ale i žáci. Nejvíc musím vyzvednout třídu 6. A, Lara i Kristýna byly famózní. Vůbec bych nečekala, že to budou mít tak pěkně připravené. Nachystaly si i pracovní listy, které oznamkovaly. Naprostá špička! Děkuji za ně!!!

Těším se již nyní na příští ročník.

Paní učitelka Jolana Hürková

V ten den jsem měla tři hodiny hudební výchovy a všechny hodiny odučili žáci. Pro mě to byl moc fajn den, užila jsem si ho a děkuji všem žákům, kteří si hodinu připravili.

První hodinu HV učily žákyně ze 7. C – Linda, Adéla a Nikola. Jejich hodina se mně líbila nejvíce. Žáci se rozdělili do dvou skupin, ve kterých pak odpovídali na otázky. Protože bylo žáků málo, byla v jedné skupině i paní asistentka. Holky si připravily nejdříve hudební kvíz formou prezentace na poznávání zpěváků současné hudby. V druhé části hodiny pak pouštěly písničky různých zpěváků a žáci hádali, o jakou píseň či interpreta se jedná. Zde suverénně bodoval Matyáš Kammerer, který uhodl téměř všechny písničky a jeho skupina tak výrazně vedla nad tou druhou. Líbilo se mně, že mě „paní učitelky“ oslovily, jestli bych se nepřidala ke skupině, která prohrávala, aby získala nějaké další body. Samozřejmě jsem souhlasila a měla jsem vždy velkou radost, když jsem nějakého zpěváka nebo písničku poznala. Holky zvládly hodinu na výbornou a moc jsem si hodinu užila.

Druhou hodinu HV v 6. A vedly Tina a Toni. Žáci se rozdělili do skupin a měli si vybrat nějakou píseň, kterou zaspívají jako karaoke na mikrofon. Překvapilo mě, jak všechny skupiny nadšeně zpívaly a nezaznělo tam „my nechceme“ nebo „to je trapné, my nejdem“. Některé skupiny chtěly zpívat i několikrát po sobě a s některými jsem si zaspívala i já. Moc mě to bavilo.

Třetí hodinu HV v 6. B si připravily Elena, Adéla S. a Kristýna. Holky si daly s přípravou práci a měly hodinu moc hezky nachystanou. Bohužel, spolužáci jim hodinu úmyslně narušovali, nespoupracovali a odmítali odpovídat na nějaké otázky. „Holky učitelky“ si však s hodinou poradily a zasloužily si u mě obdiv a samozřejmě velkou jedničku.

Marek M.

Nejvíce se mi líbila hodina informatiky, kde jsme hráli hry a já jsem hrál s panem učitelem Hanákem. Hodina se mi líbila a chtěl bych si ji zopakovat.

Iveta

Učení naruby se mi líbilo. Bylo to úplně v pohodě. Nejvíce se mi líbila hudba a informatika. Ale i ostatní hodiny byly fajn, prostě to byl úžasný den.

Lara

Já jsem učila s Kiki matematiku. Já co jsem stála u tabule a učila jsem, tak jsem se strašně styděla, jako kdybych byla zkoušená. Nechápu, jak to ti učitelé zvládají. Z pohledu žáka se mi nejvíce líbila informatika, protože jsem si mohla hrát na počítači.

Kiki

Všichni „žáci učitelé“ byli v pohodě. Jediná hodina, kde nikdo neučil z žáků byl přírodovědný seminář. Dobrá byla informatika. Já a Lara jsme si připravily hodinu matematiky, ale nejvíce se o to starala Lara, za což jí moc děkuji. Zjistila jsem, že se nikdy nechci stát učitelkou.

Michal

Já jsem učil etiku, přírodopis a informatiku. V etice jsme hráli Kahoot, v přírodopise jsme psali zápis a pouštěli jsme si krátký film. V informatice jsme hráli, bylo to nejlepší.

Lukáš

Já jsem učil informatiku, etiku a přírodopis. Do informatiky jsem si naplánoval cs 1.6 online.

Tina

Ten den se mi moc líbil. Líbilo se mi, že jsme si zkusili, jaký to je učit naši třídu. Já jsem učila s Toni hudbu, s Adélou, Eliškou a Toni dějepis a nakonec KVS s Adélou a Melanií z 6. C. Myslím, že jsme to měly dobře připravené a myslím si, že se všem to naše učení líbilo. Z mých předmětů, které jsem učila, si asi všichni nejvíce užili hudbu.

Marek P.

Den se mi líbil a příští rok bychom to určitě znovu udělali. Všechny hodiny probíhaly normálně až na přírodopis, kde ze sebe dělali kluci šašky. Já jsem učil informatiku.

Olga

Na etice jsme hráli celou hodinu Kahoot a moc se mi to líbilo.

Vojta

Nejvíce se mi líbila hodina informatiky, protože jsme hráli hru. Bavilo mě to. Líbilo se mi, že hrál s námi i učitel.

Eliška

Učila jsem dějepis spolu se třemi dalšími spolužačkami. Hodinu jsme měly nachystanou, ale během hodiny jsme to musely změnit, abychom nějak zabraly čas, a nakonec nám to zase časově nevycházelo, protože žáci otravovali a bylo těžké to udělat i přes tento fakt. Bohužel jsme to neměly tak vymakané jako třeba holky, co měly matematiku. Nejvíce se mi líbila hodina matematiky a nejméně asi ta naše. V matematice jsme dělali pár cvičení z pracovního sešitu a dostali jsme pracovní list, který byl velmi jednoduchý. Dokonce jsme stihli i dvě zkoušení. Toto však nebyla první vyučovací hodina. První hodina byla hudební výchova, ve které jsme se rozřadili do skupin a ve skupinách jsme pak zpívali karaoke na mikrofony písničky, které se nám líbí.

Třetí hodina byl přírodopis a v něm jsme se dívali na video a dělali zápis. Čtvrtou hodinu byl dějepis, pátou jsme měli přírodovědný seminář, avšak v něm učil pan učitel Koubek. Jako poslední hodinu jsme měli informatiku, ve které jsme se však normálně neučili, ale hráli jsme online hry.

Celkový pocit z této akce mám rozporuplný. Pokud by se tato akce konala i příští rok, určitě bych trvala na tom, abych učila sama, protože když jsme byli čtyři, moc se to nepovedlo, asi protože jsem na ně hodně spoléhala. Myslím, že to byl velmi dobrý nápad, protože teď si všichni budou učitelů více vážit, jelikož zažili být v jejich kůži.

Exkurze do školní kuchyně a návštěva kuchaře na naší škole

Jan Melichárek

Na konci ledna proběhla exkurze do naší školní kuchyně s paní vedoucí školní kuchyně v rámci předmětu PVP Vaření. Žáci měli možnost se podívat, kde se připravují pokrmy každý den pro více než 500 žáků a učitelů na naší škole a zeptat se přímo paní vedoucí. Navštívili jsme i sklad potravin, mrazáky a lednice a prohlédli jsme si i vybavení školní kuchyně. Naše škola se zapojila do projektu Skutečně zdravá škola, takže jsme byli informováni o tvorbě jídelního lístku a skladbě potravin během týdne, řízeného tzv. spotřebním košem. Žáci měli zajímavé dotazy a exkurze se vydařila.

Také nás druhou vyučovací hodinu navštívil ex-student naší školy, Jiří Fojtík, který se vyučil kuchařem a pracoval v Olomouci v restauraci Přemka Forejta. Ve školní kuchyňce nám připravil steak na ochutnání a vysvětlil nám, jak správně připravit steakové maso, jak ho ochutit a okořenit. Byl to výjimečný gastronomický zážitek.

Plavecké závody „České Budějovice 2024“

Tomáš Doubrava

O víkendu 24.–25. února 2024 se plavci Komety a žáci naší školy účastnili závodů České Budějovice 2024. Do Budějovic jsme přejžděli po týdenním soustředění v Plzni, takže to bylo poměrně náročné, ale naši plavci si s tímto dobře poradili. Na závodech bylo celkem 43 klubů z celé ČR a dohromady 440 plavců. Konkurence byla tedy silná, ale Kometu zastupovalo 35 plavců a z toho 20 žáků Armendy, kteří se na tyto závody kvalifikovali. V tomto hojném počtu se nám velmi dařilo jak po stránce osobních rekordů, tak i po stránce zastoupení na stupních vítězů. Naši plavci vyplavali dohromady 34 medailí v individuálních disciplínách – 14x zlato, 13x stříbro, 7x bronz a zadařilo se nám i ve štafetách, když na 4x50 volným způsobem naše kvarteto obsadilo 2. místo. V polohové štafete na 4x50 z toho bylo po dramatickém závodě nakonec 1. místo!

Nejúspěšnější plavci z Arménské byli: Jakub Dufek, Jan Kos, Jakub Pešl, Vanessa Venhudová a Ema Zatloukalová. Trenéři byli ale především spokojeni s osobními rekordy svých svěřenců a plavce tímto mohou velmi pochválit.

Všem patří dík za dobrou reprezentaci a gratulace medailistům!

Anglické divadlo

Kateřina Ševčíková

Tak jako v loňském roce i letos žáci 2. stupně navštívili anglické představení pořádané Divadelním Centrem Zlín. Letošní novinkou bylo objednání dvou různých témat, a tak na přelomu února a března osmáci a devátáci zavítali do Dělnického domu v Židenicích na představení Peter Black 2 a šestáci a sedmáci do Kulturního domu Rubín v Žabovřeskách na představení nazvané John and Mary.

Náš starý známý Peter Black se tentokrát snažil zbavit karty Černého Petra získané v loňském roce a čelit tak svému osudu. Po minulých peripetiích se statečně postavil na nový začátek a žáci tak mohli sledovat jeho dobrodružné hledání toho správného zaměstnání. Toto téma bude dříve či později aktuální pro všechny žáky, věříme proto, že se představení mohlo pro mnohé stát zdrojem inspirace.

Představení John and Mary bylo adaptací klasické pohádky O Jeníčkovi a Mařence, ve které hlavní roli hrála témata jako harmonický vztah mezi sourozenci (už toto spojení je samo o sobě vtipné, nemyslíte?), úcta k přírodě a schopnost se v ní orientovat bez moderních vymožeností, úcta k rodičům či ke starším obecně. Dle ohlasů žáci naznali, že jejich dovednosti převyšují jazykovou úroveň tohoto představení, což nás velice těší. Třeba na něj příští rok vyrazí prvostupňoví a my budeme očekávat nové anglickojazyčné kulturní zážitky. See you all at the theatre next year! 😊

Dopisy Anně Frankové

Vojtěch Hanák

V rámci hodin dějepisu jsme se v závěru února pokusili vžít do hrůz 2. světové války. Inspiraci představoval život Anny Frankové, která nejtěžší životní chvíle prožívala ve stejném věku jako naši žáci. Anna se proslavila především popisem útrap, které každý den snášela, když se spolu se svou rodinou skrývala ve vlastním domě. Její deník je jedním z nejslavnějších děl 20. století.

Naši žáci zapojili svou literární a emocionální představivost a pokusili se Anně ulehčit monotónnost jejího dne. Jak jinak ji povzbudit než způsobem, který by ocenila sama nejvíce – dopisem. Jak se s psaním dopisu Anně Frankové žáci popasovali, posuďte sami.

Milá a statečná Anno, 27.2. 2024
na začátek dopisu bych se ti chtěl představit.
Mé jméno je Adam Řiháček a jsem teď ve věku ve kterém si ty na vědy opustila naši zem a zanechala za sebou jeden z nejobdivovnějších knih nebo deníků, díky kterému máme zase o něco málo více informací o tom jaké bylo věřit a žít jinak než ostatní.
Tvůj deník je opravdové mistrovské dílo a máš můj velký obdiv, že si něco takového dokázala napsat ve věku jako jsem například já.
Jsi neuskutečně statečná a silná holka, která bojovala až do konce. a kdyby si žila dále mohla by z tebe být škrvelá spisovatelka a úspěšná, krásná žena. Máš můj velký obdiv Anno. Doufám že ti to bude osud v příštím životě milejší, protože si to zaslouží.
S pozdravem do nebe, Adam Řiháček

Milá Anno Franková,

chtěla bych tě pozбудit v této těžké situaci. Dnes v rádu říkají že už se situace uklidňuje vypadá to že by jsme se zanedlouho mohli zase vidět ve škole.

Jak se vám zatím vede? Doufám že tento dopis čteš v klidu v úkrytu. Už mi moc chybíš!
Jak se má sestra?

Kožbych už vás viděla. U nás je to tatové zvláštní. Všichni musíme být hrozně potichu.

Už se tu hrozně nudím...

Když se cítíš osamělá tak mi vědy můžeš napsat. Ráda si s tebou budu aspoň posílat dopis, když spolu nemůžeme mluvit.

Přeji vám mnoho štěstí a doufám že se brzy uvidíme.

S pozdravem Sofie

Handwritten notes in a notebook, consisting of several lines of scribbled and partially legible text.

Uladyslawa Jurasenko 9.A 27.02.2024

DOPIS

Milá Anno,

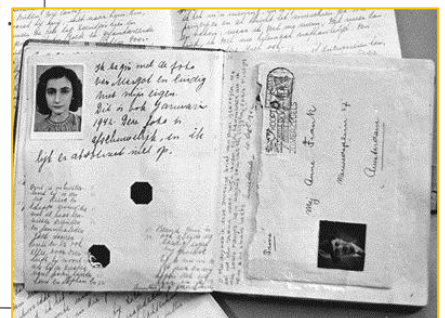
je pro mě ctí ti psát tenhle dopis. Tvůj příběh, zaznamenaný ve tvém deníku, překračuje hranice času a prostoru a dotýká se srdcí lidí po celém světě, včetně mého vlastního. Tvá odvaha během temných časů jsou neuvěřitelně inspirativní. Když já čtu tvé záznamy, cítím, jak se mi otevírá okno do doby, která byla plná strachu, ale také naděje. Tvé myšlenky a pocity, jsou mi stále blízké, i když uběhlo tolik let. Tvůj příběh mi také připomíná, jak křehká je lidská existence a jak důležité je neztratit naději ani v nejtemnějších chvílích. Děkuji ti, tvá síla a odvaha mě povzbuzují k tomu, abych i já hledala sílu v sobě a bojovala za lidskou důstojnost. Děkuji ti, Anno, za to, že jsi všem nám ukázala, že i v nejtěžších časech může člověk najít naději a odvahu.

S láskou a úctou,
Vlady.

V tomto pokojíku prožila Anna Franková se svou rodinou více než dva roky. V srpnu 1944 byl jejich úkryt vyzrazen a celá rodina byla převezena do koncentračního tábora Bergen-Belsen. V březnu 1945 zde Anna našla svou smrt – jen pár dní před koncem války...

Jediný, kdo z rodiny přežil, byl Annin otec. Byl to právě on, kdo se po válce zasloužil o vydání dceřina deníku.

Deník Anny Frankové byl přeložen do 67 jazyků a prodáno se ho více než 30 miliónů výtisků.

Limeriky opět v kurzu

Monika Komárková

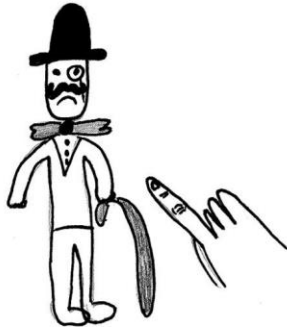
Letošní 7. B se v literatuře poprvé seznámila s nonsensovou poezií a zejména s dílem Edwarda Leara, což byl anglický ilustrátor a spisovatel, který proslul právě specifickými básněmi, tzv. „limeriky“. Jeho nejznámější knihou byla Velká kniha nesmyslů, která je plná zajímavých a vtipných textů a obrázků. Do češtiny tuto knihu skvěle přeložil Antonín Přidal s rýmovým schématem básní AABBA, které se ovšem ale lišilo od původního anglického originálu. Samotní žáci se úkolu zhostili výborně a většinou z nich se tvorba vlastního limeriku velmi povedla. Ve výtvarné výchově pak tento malý projekt dokončili návrhem originální jednoduché černobílé ilustrace pro svou básničku. Výsledek jejich snažení máte nyní před sebou.

Jan Kos

Byl jeden dědeček z Nebrasky
a ten rád nosíval podvazky.
Když jednou vyšel ven bez trička,
zjistil, že je to babička.
Už žádný dědula z Nebrasky.

Vysloužilý ladič pijan
býval hanbou města Svijan.
Konec světa už je tu,
zachraňte se v bufetu.
Panikařil starý pijan.

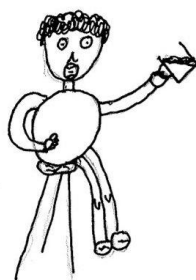

Šimon Václavek

Naše teta z Prahy
potřebovala prachy.
Maminka jí půjčila,
aby se líp učila.
Zvládne to ta teta z Prahy?

Ten náš strejda z Plzně
pije hodně plzně.
Občas pije trochu moc
a občas jenom pro radost.
To je ten náš strejda z Plzně.

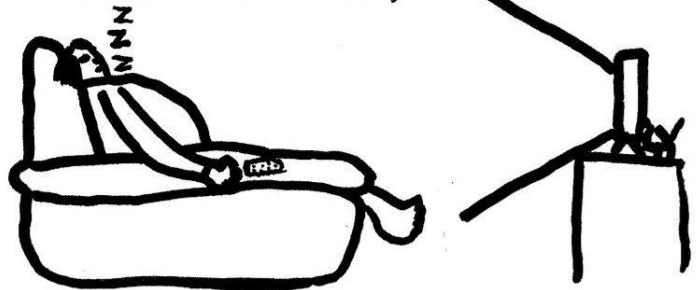
Marek Smejkal

Byla jednou jedna sousedka,
hotová informační rozvědka.
Za dveřmi souseda poslouchala,
až se na chodbě pěkně nachladila.
Ta ukýchaná sousedka.

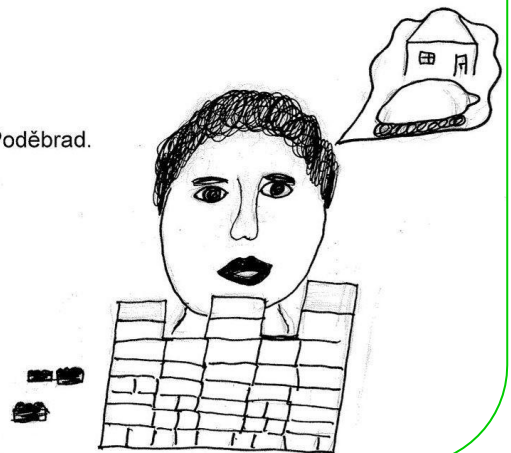
Šimon Maloch

Jedna Milada z Prahy
nesnášela filmy s vrahy.
Na pohádky koukala,
stále do sebe cosi soukala.
Ta tlustoučká Milada z Prahy.

Laura Karasová

Milý Pepík z Poděbrad
vlastní krásný hrad.
Není sice mega,
protože je z lega.
To je ten náš stavitel z Poděbrad.

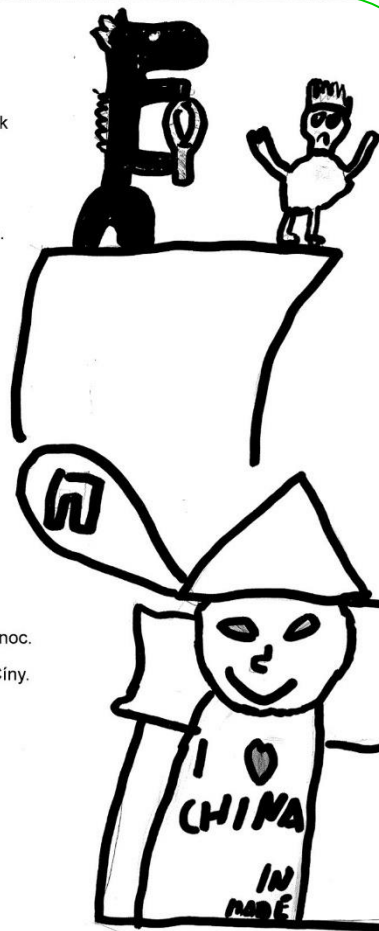
Jan Švanda

Byla jedna babka z Hustopeč,
co nedávala do vaření prdopeč.
Zrovna dnes se stala věc,
vybuchla jí nová pec.
Chudák babka z Hustopeč.

Eda Kahle

Byl jednou jeden drak
a ten přeletěl mrak.
Pak přistál na skále
a zastřelil pana krále.
Vzal si na to prak.

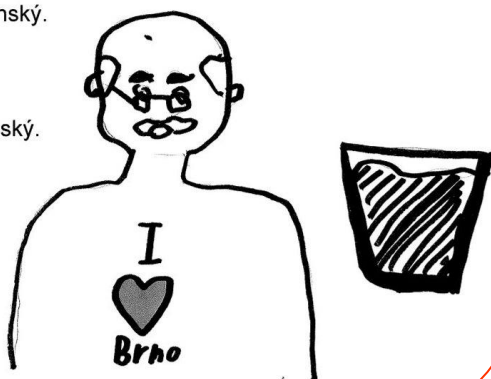
Jedna holka z Číny
měla ráda džíny.
Měla je ráda moc,
myslela na ně celou noc.
Jó, ta naše holka z Číny.

Radek Vrážel

Byla jedna dívka z Prahy,
která měla dobré vztahy.
Vztahy měla s občany,
kteří byli zatčeni.
Ta drsná dívka z Prahy.

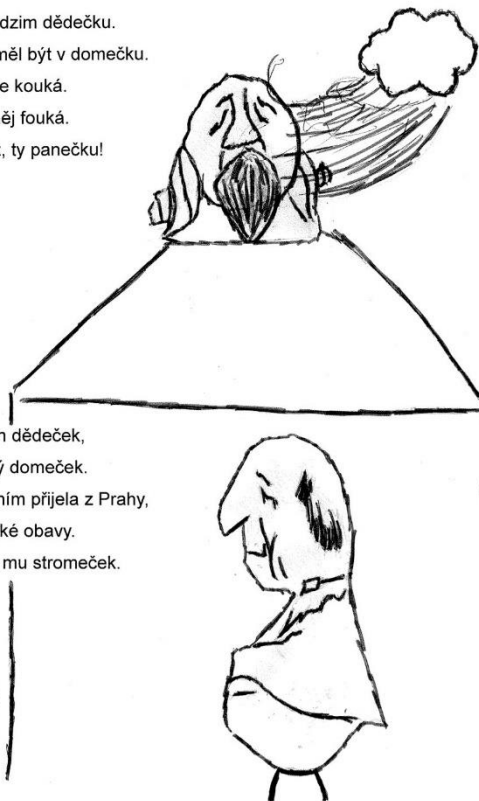

Byl jeden dědeček brněnský,
který měl přízvuk slovanský.
V Brně rád žil,
také hodně vody pil.
Ten náš dědeček brněnský.

Nikol Dokoupilová

Už je podzim dědečku.
Už bys měl být v domečku.
Dědek se kouká.
Vitr do něj fouká.
Zalez už, ty panečku!

Byl jeden dědeček,
měl malý domeček.
Teta za ním přijela z Prahy,
měla velké obavy.
Dovezla mu stromeček.

Eliška Hladišová

Myslivoček z Dolněmčí
skáče v lese na srnčí.
Do cesty mu vešla babka,
která měla v ruce 4 jabka.
Ječí myslivoček z Dolněmčí.

Naši pěvci

Monika Komárková

Máme tu konečně jaro a každé ráno nás budí malí opeření zpěváčci. Pěvci obecně tvoří nejpčetnější skupinu ptáků – dosud jich bylo popsáno 6 500 druhů, což je více než polovina všech žijících ptačích druhů.

Nejcharakterističtější vlastností pro pěvce je přirozeně zpěv, díky složitým hlasovým projevům jsou tito ptáci považováni za nejvyvinutější ptačí řád. Kromě zajímavých zvuků nás zaujmou i svým vzhledem, proto jsme se s žáky v estetické výchově letos pokusili tyto opeřence výtvarně ztvárnit.

A protože se snažíme pracovat s novými technologiemi, na každém obrázku naleznete i QR kód, ve kterém je ukryta i zvuková nahrávka pěvce. Přejeme hezký estetický zážitek!

Sherlock Armex: Tento na pohled nenápadný pták má z našich pěvců nejkrásnější hlas. Víš, jak se jmenuje?

VÝSTAVA ZŠ ARMÉNSKÁ

Knihovna
Jiřího Mahena
v Brně

www.kjm.cz @kjmBrno @knihovnaKJM

od 04. 03. 2024
do 30. 04. 2024

Bohunice,
Lány 3,
tel. +420 547 211 746,
lany@kjm.cz

Výstava výtvarných děl žáků ZŠ Arménská. Prohlédněte si práce žáků z různých ročníků. Děti během roku pracovaly na celé řadě různých projektů, soutěží a úkolů. Podpořte je a přijďte se společně podívat na jejich práce.

B | R | N | O | Statutární město Brno podporuje Knihovnu Jiřího Mahena v Brně, příspěvkovou organizaci.

Výstava v knihovně Lenka Vašíčková

Výstava z prací našich žáků v místní pobočce KJM Lány se opět zdařila. Na zdích knihovny jsme si mohli prohlížet svá díla jako v galerii. Výstava v knihovně opět potvrdila, jak jsou naši žáci talentovaní a kolik toho mohou světu nabídnout.

Děkuji všem vyučujícím za zapůjčení výtvarných prací a všem žákům naší školy přeji, aby se jim v jejich práci dařilo stejně jako doposud.

Jižní Morava čte - nejlepší práce našich žáků

Lenka Vašičková, redakce Armixxxu a vítězni žáci

V příloze Armixxu se můžete začíst do nejlepších prací našich žáků, kteří zvítězili v obvodním kole literární soutěže. Soutěž proběhla ve spolupráci s místní pobočkou KJM Lány, ceny přišel předat vedoucí knihovny pan Roman Pospíšil. Rozhovory s vítězi realizovali členové redakční rady Armixxu.

Všem vítězům blahopřejeme a věříme, že budou v psaní i nadále pokračovat.

Příloha Armixxu

Vítězné práce

Próza 1.-5. třída

1. Barbora Duřpektová, 3. A – Parta detektivů
2. Matyáš Maňoušek, 5. A – Říše snů
3. Šimon Ondráček, 4. A – Údolí Goblinů

Próza 6.-9. třída

1. Filip Kalina, 9. A – Nekonečný svět fantazie
2. Václav Šejnoha, 9. C – Tam v Himalájích
3. Adéla Moravcová, 6. A – Šnečí svět

Poezie 1.-5. třída

1. Karolína Pašková, 1. B – Drak

Poezie 6.-9. třída

1. Jáchym Neugebauer, 9. B – Ponorka
2. Valerie Zatloukalová, 9. B – Moje pohádka

Výtvarná kategorie 0.-1. třída

1. Emily Tichá a Anna Kirchnerová, 1. B
2. Matěj Svirák a Lukáš Jelínek, 1. B
3. Inka Slezáková, 1. D – Králíkohrad

Králíkohrad – Inka Slezáková, 1. D

Rozhovor s vítěznými prvňáčky

Ahoj, tak jak se cítíte jako vítězové?

Dobře.

Jste rádi za tato místa?

Jo. Docela jo.

A co jste dělali? Povykládejte nám o své práci! Nebojte se...

Já jsem malovala obrázek. Byly tam nějaký houby a divný ryby.

A dál si nepamatuju.

Tak vám moc děkujeme za rozhovor a ještě jednou gratulujeme!

Adéla Brodská a Julie Hryha, redaktorky Armixxxu, 4. A

Rozhovor s vítězi z 3.–5. ročníku

Jak se cítíte? Jste rádi na tomto místě?

Matyáš: Jsem rád. Vyhnul jsem se informatice a je to tady dobrý. Dostal jsem věci za free, takže pohoda.

Barbora: Já ani nevím. Jsem ráda za nějaký pokrok.

Šimon: Jsem moc rád za 3. místo. Věřím, že to mohlo být lepší, ale 3. místo furt v pohodě.

Co jste dostali?

Matyáš: Náramek, knížku, časopis, vak, tašku...

Barbora: Knižku, časopis, nějaké jiné dárečky.

Šimon: Diplom, pero, bonbóny, komiks.

Chtěli byste v dalším článku psát opět knížku?

Matyáš: Ano.

Barbora: Ano.

Šimon: Ano.

Co nejraději čtete?

Matyáš: Jako knížky nebo žánr? Třeba Malého poseroutku.

Barbora: Mě jako baví spíš takové věci, které se staly nebo by se mohly stát. Jako historické.

Šimon: Mě baví spíš knížky detektivní nebo nějaké sci-fi.

Tak blahopřeji k vítězství a děkuji za rozhovor!

Isabella Karešová, redaktorka Armixxxu, 4. A

Rozhovory s vítězi z 2. stupně

První oslovený vítěz se jmenuje Jáchym Neugebauer. Chtěl bych se tě zeptat, jak jsi přišel s nápadem na ponorku?

Jáchym: Snažil jsem se vymyslet nějaké zvláštní téma, podle vzoru Jiřího Žáčka.

Aha, takže tvou inspirací byl Jiří Žáček.

Jáchym: Jo, ale dělal jsem to já. Prostě jsem psal poezii a snažil jsem se o co nejdivnější kombinace, co by mohly být.

Dalším vítězem je Valerie Zatloukalová. Můžeme se zeptat, s jakým jsi ty přišla nápadem?

Valerie: Já jsem měla moje království, a to jsem měla z toho, že čtu takové fantasy knihy. Ty mě baví, proto jsem z nich vycházela a napsala svůj příběh.

Třetím vítězem je Václav Šejnoha. Kde ty jsi přišel ke svému nápadu a jak se tvá povídka jmenuje?

Vašek: Tak moje povídka se jmenuje Tam v Himalájích a je o drakovi, kterého se vydá hledat skupina horolezců na jednu z nejvyšších hor světa. Já mám rád hory, proto jsem je dal do svého příběhu. A taky bych se někdy chtěl podívat do Nepálu.

Takže tvá povídka se odehrává na nějaké skutečné hoře?

Vašek: Ano, přesně tak, je to na hoře Annapurně.

Děkujeme všem za rozhovor a gratulujeme!

Radek Juřica a Daniel Havlíček, redaktoři Armixxxu, 4. A

Drak

Karolína Pašková, 1. B

Lítal drak
jmenoval se Mrak.
Když si jednou zazpíval,
hrozně si to užíval.

Lítal drak.
Jmenoval se Mrak.
Lítal až do oblak.

Jednou slétl na zem dolů,
aby si dal malinu,
dal si místo toho ale kolu
a pak se vyvalil na hlínu.

Obrázek
Matěj Svirák
a Lukáš Jelínek, 1. B

Parta detektivů - ukázka z knihy

Barbora Duřípková, 3. A

Masi Lounevi

Masi je klidná a dost ohebná.
Její rodiče jsou z Číny, ale narodila se v Itálii, je jí 11 let a má ráda bibimbap a by.

Goang Loanz

Goang je rychlý a chytrý a je z Maďarska, ale žije v Itálii a umí Italsky a je mu 12 let. Rády s vlkami miluje.

LUNA WARVICK

LUNA je Američanka - Italská dívka, umí herectví a vyborně lže, je jí 9 let a miluje lesy a kebab.

Nella Agátaseo

Nella umí napodobit všechny hlasy. 2 roky žila ve Francii a teď žije v Itálii 10 let. A je jí 12. Makronky a Gepardy ona miluje.

Aliz Nununana

Aliz umí šplhat po stromech, je mu 11 let, žil v Austrálii a teď žije v Itálii. Koaly a ananas rád.

Dona Monzdbiová

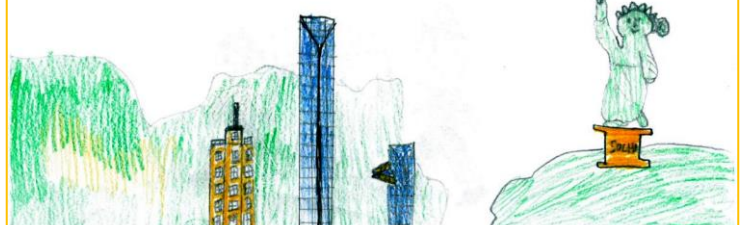

Dona je moudrá a umí na bruslích. Převodem je z Filipín a žije v Itálii, je jí 13 let a miluje pudink a slony.

USA

Jednou nám zavolali z Washingtonu, ukradli kočku (prý). Dojeli jsme tam a říkali, že se máme podívat do tamtoho bytu na místo činu. Najdi jsme papír, kde bylo dětsky napsáno New York. Jeli jsme do New Yorku. Tam jsme našli zed, naktenté bylo napsáno Los Angeles. Jeli jsme do Los Angeles. V Los Angeles nám přišlo to divné. Dívali jsme se po stopách. Dívali jsme se do všech automatů, všehdij jsme se ptali, ale říkali, že může s takovou kočkou, co jsme měli na fotce od majitele, nevidět. Jeli jsme tedy do New Yorku hledat stopy. Aliz se pokasil vylézt na Empire state building, Edge nebo One World trade center. No nešlo to, ale to nevadilo. Hledali jsme v komínkách, na střechách, na zdi. Nikde nic. Jeli jsme teda hledat do Washingtonu. Luna řekla, že prý Washington zná, za ty tři roky prý se nic takového nestalo. No tři roky tam Luna žila. Goang se ptal, kam bys me se měli podívat. Masi řekla, no samozřejmě na místo činu. Dívali jsme se po bytu, najednou zazvonil mobil, že majitelce donesli její kočku z kočičích lázní. Šli jsme ji přebrat. Nella dala: Majitelka si myslela, že jí někdo kočku ukradl, ale ona byla v lázních. Pona nato - poplach nanie, ale máme další případ. Jupii!

Říše snů

Matyáš Maňoušek, 5. A

Malý Igorek se pokaždé těší do postýlky, protože rád sní. Někdy se mu zdají krásné sny, to spí jako batole, ale někdy má noční můry, pak sebou ve spaní cuká jako utržený ze řetězu. Tentokrát šel večer spát brzy a najednou se objevil ve snu. V mlze před sebou uviděl dva obrovské zámky. Jeden bílý a druhý černý. Bílý byl z nadýchané cukrové vaty, třpytil se a měl velká oblouková okna. Černý zámek měl vysoké špičaté věže a úplně malinkatá hranatá okna, ze kterých šlehaly plameny a hned na první pohled z něj šel strach.

Na rozcestí potkal mužička, který vypadal jako čaroděj. „Vítám tě, jsem čaroděj Konrád Lahůdka a ty jsi v Říši snů. Do černého zámku se dostanou ti, kteří ten den zlobili, ale zato v bílém zámku jsou ti, kteří ten den udělali dobrý skutek, nebo byli hodní. A kdo jsi ty?“ „Já se jmenuji Igorek. Tedy celým jménem Edvín Igor Bašta. Tak divně mě pojmenovala máma, protože prý má velkou fantazii.“ Čaroděj mu vysvětlil, že je moc dobře, že má jeho maminka velkou fantazii, protože ji po ní určitě zdědil a s fantazií je život krásnější. „A jak poznáte, kdo zlobil a kdo ne?“ „Podobně jako Ježíšek. Máme maličké drony, které vypadají jako mouchy. Všechny tady pak rozřazuje pán snů Morfeus. Jestli chceš, naučím tě tvoji snovou fantazii ovládat...“ Najednou se vše rozplynulo a Igorek se probudil.

Celý den doma pomáhal, vynesl odpadky, vyskládal nádobí z myčky a dokoce mamince vyčistil boty, aby se dostal do bílého zámku. Večer se těšil na spaní víc než kdy dřív, protože věřil, že bude mít krásný sen.

Když konečně usnul, dostal se na rozcestí v Říši snů, kde čekal čaroděj. „Ahoj Konráde, naučíš mě, prosím, ovládat snovou fantazii?“ „Ano. Musíš na něco hodně myslet a říct snylux.“ „Snylux?“ zasmál se Igor. „Ale musím tě upozornit, že to jde jen v bílém zámku. V černém zámku jsi proto, aby sis odpykal den, ve kterém jsi zlobil, nebo udělal něco špatného.“ Igor myslel na zmrzlinu a řekl: „Snylux.“ V ruce se mu objevila třípatrová jahodo-hruško-jablečná zmrzlina politá čokoládou a posypaná třpytkami. „Ono to vážně funguje!! Moc ti děkuji, Konráde, že jsi mě to naučil používat.“ A rozloučil se s čarodějem. Od té doby snovou fantazii využíval skoro ve všech snech. Když bránil hrad, vykouzli si luk s šípy napuštěnými jedem a hrad ochránil, když chtěl vyhrát závod, tak si vykouzli tryskový batoh a všechny předběhnul, tedy spíše předletěl.

Jakmile se ráno probudil, šel hned poděkovat mamince, že mu dala takové neobvyklé jméno, protože jen díky ní má velkou fantazii. Od té doby se každý den snažil dělat dobré skutky, pomáhat ostatním a být hodný na kamarády.

Údolí goblinů

Šimon Ondráček, 4. A

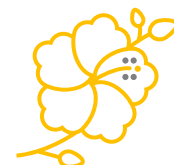

Jednou, když jsem se tak procházel po zahradě, jsem se zastavil u stromu a z ničeho nic jsem se zmenšil. Ze začátku jsem se snažil dostat se dál od stromu, ale pak jsem někoho uslyšel. Byl to malý zelený goblin. Volal na mě. Hej ty, pojď sem. Vydal jsem se k němu. Když jsem byl u něj, tak mi říkal, pojď za mnou. Nejdříve jsem nevěděl, proč mě vede do díry ve stromu, ale za chvíli mně to bylo jasné. Bylo tam skryté doupe goblinů. Ten goblin, který mě našel, se mně představil. Jmenoval se Dan a představil mi svého kamaráda Honzu. Společně mě dovedli za jejich vůdcem, který se jmenuje Gango. Gango mi vyprávěl, co mají za problémy. Prý mají problémy se zlým skřítkem Ferdinandem, který jim ničí domy, hřiště a údolí. Chtěli by, abych jim pomohl. Pak mi řekli, kde ho mám hledat. Rovnou jsem se za ním vydal.

Nejdříve jsem šel hodně temnou uličkou, ale naštěstí jsem měl baterku, takže jsem viděl celkem dobře. Za chvíli jsem viděl světlo, tak jsem vypnul baterku. Zjistil jsem, že světlo vychází z křišťálové jeskyně, kde jsem uviděl Ferdinanda a jeho armádu, jak vymýšlí plán, jak ukradnou hůl goblinů. Hned jsem šel informovat Ganga. Ten mi řekl, že jestli Ferdinand získá jejich hůl, tak to bude moc špatné. Musíš mu v tom zabránit. Souhlasil jsem, ale potřeboval jsem vědět, kde je hůl schovaná, abych kolem ní nastražil pasti. První past spočívala v tom, že pokud se někdo dotkne kamene, který je přes cestu, pohne se provaz, který na ně shodí síť. Podobných pastí jsme nastražili deset a pak už jen čekali, až se Ferdinand ukáže.

Past zabrala. Když jeden člen Ferdinandovy armády kopl do kamene, do sítě se chytli dva vojáci. Další pasti tak účinné nebyly. Armáda s Ferdinandem se dostala až k holi, kde jsme na ně už čekali, abychom se je pokusili zastavit. To se nám ale nepodařilo a Ferdinand se hole zmocnil a odnesl ji do své jeskyně. Hůl jsme museli za každou cenu získat zpět. S tím mi pomohli Honza s Danem. Nejdříve jsme museli vymyslet plán, jak na to.

Honza přišel s tím, že v lese objevil kouřokytku, která když se hodí na zem, celou místnost zaplaví kouřem. Honza hodil do jeskyně kouřokytku a já jsem se se zatajeným dechem vydal pro hůl. Dam mě měl přivázaného na laně, na kterém mě vytáhl z jeskyně, jakmile jsem držel hůl pevně v ruce. Než se Ferdinand s ostatními rozkoukali, byli jsme dávno v údolí. Hůl Gango schoval na tajné místo, které Ferdinand nikdy nenajde.

Nekonečný svět fantazie

Filip Kalina, 9. A

Koňská kopyta pokrytá po vydatných deštích nánosem bahna a řadou drobných kamínků zastavila uprostřed vodou zalité lesní stezky. Ze sedla seskočil do bažinaté cesty muž v černém hávu. Jeho hnědé kožené boty se dvěma přezkami se ihned zabořily do mazlavého bláta. Po kapuci černé jako havraní peří, ladně přecházející v dlouhý potrháný plášť lehce vlající ve větru, stékaly proudy a dopadaly krůpěje dešťové vody. Na zádech na vlajícím plášti vykukoval ze stříbrem dekorované pochvy jílec meče. Pod pláštěm barvy noci měl ukryté kožené brnění s vyztuženými pláty na ramenou a hrudi poničené rýhami a řeznými ranami. Přes rýhy na hrudi visel ledabyle postříbřený amulet ve tvaru vlčí stopy. U pasu vedle koženého váčku a zavěšené dýky visela drobná skleněná lahvička se zářivě bílou tekutinou.

Muž přistoupil ke koni a pootevřel malou brašnu na levé straně sedla, vytáhnul srolovaný nažloutlý kus papíru a přistoupil ke dřevěné ceduli na straně cesty. Ta byla již zašlá, nakloněná a velmi popraskaná, nápis byl opršený a zašpiněný, zbylo z něj pouze pár písmen. Muž odepnul lahvičku z pasu a trochu jejího obsahu nalil na ceduli. Na staré dřevěné tabuli se z proudů bílé páry začala formovat písmena a celý text byl nyní mnohem lépe čitelný. Text na zmačkaném a promoklém kusu papíru se shodoval: „Stezka Zapovězených“. Muž se vydal ke svému koni, černému jako srst vlkodlaka. Vyhoupnul se do sedla a vydal se směrem, jímž vede stezka.

Začalo se již smrákat, když projížděl kolem mlhou zahalených mokřad, obrostlých proplétajícími se vrbami. Na zemi v ohromné louži zahlédl čerstvé stopy, soudě podle jejich počtu zde byl někdo pronásledován. Stopy vedly skrz mokřady k malé mýtině, odkud se náhle ozval zoufalý výkřik. Muž seskočil z koňského hřbetu, koni přikázal podivným gestem, aby zůstal, a vydal se k místu, odkud zaslechl výkřik. Na okraji mýtiny se přikrčil za kamenem porostlým mechem. Spatřil trojici mužů a ženu s oprátkou kolem krku. Promoklá žena, raněná, pohmožděná a zmrzačená vzlykala a prosila o milost. Tyrani ji bili stále silněji, nešetříc přitom nadávek. Rudě zbarvený provaz od hrdla nebohé ženy přitom připevňovali na větev stromu uprostřed mýtiny.

Vyšel zpoza kamene a mířil směrem k popravišti. Když jej trojice mužů spatřila, ihned popadli své zbraně a jeden z nich vykřikl: „Co se zač?!“ Muž v černém plášti nezastavoval a neříkajíc ani slovo, kráčel směrem k trojici mužů. Vrazi znervózneli a začali na něj pokřikovat. Když byl asi na tři metry od nich, nejmladší z trojice se proti němu vrhnul se srpem v ruce. Muž v černém se útoku vyhnul ladnou piruetou, při níž za použití dýky u pasu bodnul útočníka do žeber. Ten se za ránu, z níž tryskala krev, nestihnul ani chytnout, jelikož hned padnul mrtvý k zemi. Zbývá dva se na něj současně vrhli ze dvou stran. Prvního muže kopnutím do žaludku povalil na zem, druhému podřízl hrdlo bleskurychlým seknutím dýkou. Otočil se směrem k povalenému útočníkovi, který se svíjel v křeči na zemi. Muž jej jediným seknutím dýky usmrtil.

S dýkou v ruce se vydal k ženě s oprátkou kolem krku. Ladným pohybem přeřzl oprátku. „Proč jsi to udělal?“ zeptala se žena držíc si pohmožděné a krvavé hrdlo. „Protože lovím a zabím monstra,“ řekl muž hlubokým hlasem otáčejíc se k odchodu. „Jak se jmenuješ? Chci vědět, komu mám poděkovat,“ tázala se dále žena. „Děkovat nemusíš, ty zrůdy si to zasloužily a já nemohl jen přihlížet,“ odvětil a beze slova odcházel zpět ke koni. Když přišel do mokřad, opět učinil ono křečovitě gesto směrem ke koni. Ladně se vyhoupl do sedla a s padající tmou se vydal směrem, jímž původně jel.

Neuplynulo dlouho a padla velmi hustá tma. Nyní byla jediným zdrojem světla bílá lahvička u jeho pasu. Muž vytáhnul pochodeň a pomocí křesadla ji zapálil. Jako provizorní světlo to zatím postačilo. Kůň se nejprve mírně zdráhal, ržál a protestoval. Lovec jej však uklidňoval opisováním kruhu v křečovitých gestech. Soudě podle měsíce, který se již stihl vyhoupnout na střed oblohy, byla téměř půlnoc. Jezdec to samozřejmě zpozoroval a nervózně se rozhlížel. O půlnoci vylézalo mnoho nebezpečných a vražedných monster jako vlkodlaci, půlnočnice, duchové a jiné druhy přízraků. Z dále se ozvalo vytí a jezdec zpozorněl, mohlo se jednat o vlkodlaka? Vlkodlak je obzvláště nebezpečné monstrum, vylézá pouze v noci a má celočernou srst, což je velice nebezpečné maskování. Svými dlouhými drápy a hubou plnou ostrých zubů dokáže zardousit kořist během pár vteřin.

Náhle zpozoroval pohyb. Uklidnil koně, hbitě sesednul. Ladným a nacvičeným pohybem vytasil meč barvy mědi, lesku stříbra a pevnosti oceli. Za jílcem byl v ostří umístěn fialový kámen s nádechem modré a černé. Po celém ostří se táhly dlouhé čáry, lemující mírně se zužující tvar obouručního meče. Okolo čar se klikatily a vlnily runy z pradávného jazyka Elfů. V bojovém postoji zakroužil mečem a zavřel oči. Nechal svůj sluch a ostatní smysly pracovat. Uslyšel dusot za jeho zády, ucítil teplý dech. Nebylo pochyb, kolem něj kroužil vlkodlak. Hbitě se otočil směrem, odkud cítil příšerně zapáchající dech. Uslyšel tlapu s drápy mířící na jeho obličej, jak rozráží vzduch. Uskočil a seknul. Meč se neškodně zabořil do bahna. Náhle ucítil palčivou bolest v rameni. Otočil se na patě směrem, odkud přišla rána. Ucítil dech vlkodlaka na zátylku. Neváhal a v piruetě seknul. Vlkodlak zakňučel a lehce se stáhnul. Muž si nevšímal svého zranění a soustředil se na okolí. Vlkodlak zaútočil kousnutím na hrdlo. Lovec si však útoku včas všimnul a jednou, přesně mířenou ranou, monstra setnul hlavu. Ta se zbytkem těla dopadla do rozbahněné kaluže. Muž se sehnul k bezvládnému tělu a nakreslil prsty nad tělem kruh a zatáhnul. Z monstra vylétnul modrý krystalický fragment životní energie o velikosti hrášku. Sebral jej a vhodil do váčku u pasu.

Bylo by příliš nebezpečné putovat nocí se zraněným ramenem. Z posledních sil se dovlékl ke kmeni starého stromu a sesunul se k zemi. Po chvíli rozdělal oheň, ránu si pomazal směsí bylin, ta začala okamžitě prskat a syčet. Muž však bolest ignoroval, ovázal pomazanou ránu kusem látky a vypil jakousi černou tekutinu. Jeho životní funkce se zpomalily a rána se díky tomu začala pomalu hojit.

Brzkého rána, hned při východu slunce se muž probрал z meditace, byl unavený a pobledlý. Sundal si provizorní obvaz, rána byla již téměř zahojená. Těžkopádným pohybem se zvednul a pomalu kráčel ke svému koni. Hojení ran vyžaduje spoustu energie, tudíž byl velmi zesláblý a vyčerpaný. Z brašny vytáhnul dva krajíce chleba a džbán s vodou. Po doplnění živin se ne příliš ladně vysápal do sedla a vydal koni pokyn k pochodu. Nacházel se na okraji mokřad. Jeho zadaný úkol se blížil ke konci. Při cestě po lesní stezce se mu pomalu vrátila barva a opět nabyl sil. Projížděl několik hodin hustým lesem, stále stejné stromy a keře. Náhle však spatřil

polorozpadlou dřevěnou palisádu. Projel branou mezi dvěma ztrouchnivělými strážními věžemi. Sestoupil z koně a již sebevědomě a plný sil kráčel starou vesnicí. Zde byl jeho cíl. Musí zjistit, co se zde stalo, a zabít to, co za to může.

Procházel mezi ohořelými a polorozpadlými domky. Všude zde byly hromady kostí a spálená tráva, tu a tam ještě nějaký ohýnek plápolal. Když přišel jednou z vedlejších uliček k náměstí, spatřil hořící postavu. Rozběhnul se jí pomoci, avšak odrazila jej ohromná ohnivá vlna. Postava uprostřed lehce levitovala, byl to Ohnivzdor, poslední přeživší. Ohnivzdor je poslední, kdo přežije dračí útok. Duše se musí dlouhé věky vařit v nekonečném ohni. Musel mu pomoci.

Náhle přelétl nad náměstím stín. Sněhobílý drak, zdobený černými pruhy a dlouhým členitým ocasem, zdobeným špičatými ostny zakroužil ve vzduchu a s ohlušujícím řevem přistál na náměstí. Vycítil narušitele na svém území. Muž vytasil svůj meč, chopil se lahvičky se svítivě bílou tekutinou a potřásl jí ostří meče. Runy a čáry na meči se rozzářily bíle a fialový kámen začal svítit a pulzovat. Drak vystřelil ohnivý projektil. Muž v kápi se rozběhl proti zdi, odrazil se a přeskočil letící ohnivou kouli. Drak byl lehce zmaten, ale ihned vystřelil ostny ze svého ocasu. Muž běžel směrem k drakovi, letící trn odrazil ladným máchnutím pulsujícího meče v piruetě. Všechny trny se zabodly do okolních budov. Drak vystřelil hned tři ohnivé projektily za sebou. Prvním dvěma se muž vyhnul, žár třetího jej však částečně zasáhl a jeho plášť vzplál. Muž se jej snažil ze sebe co nejrychleji dostat, čehož využil drak a vystřelil trny, které se muži zaryly do pravé nohy. Muž ze sebe konečně shodil hořící plášť a na poslední chvíli uhnul před ohnivou koulí mířící přímo na jeho hlavu. Měl dlouhá hnědé vlasy svázané do copu, přes pravé oko se mu táhla dlouhá jizva v podobě tří drápanců. Obličej měl zarostlý odrostlými vousy. Rozběhl se kulhavým během k drakovi. Drak stále střílel ohnivé střely, muž se jim však dokázal vyhýbat. Jakmile doběhl do vzdálenosti asi dvaceti metrů od draka, vytáhnul z vaku na opasku krystal a vložil jej do amuletu na jeho hrudi. Amulet se modře rozzářil a začal pulzovat. Muž veškerou energii z amuletu vyvolal pomocí meče, z jeho špičky vylétla bleskurychlá modrá střela, která přesně zasáhla dračí srdce a prorazila jej. Tento náboj energie, byť letěl jen kousek, poslal muže do kolen.

Drak padl mrtvý k zemi. Muž se po chvíli zotavil a přistoupil k tělu draka. Nakreslil ve vzduchu kruh a zatáhnul. Dračí fragment byl opravdu ohromný, byl velikosti většího jablka. Cena takto velkého fragmentu by dokázala zaplatit jídlo a střechu nad hlavou na celou zimu. Muž jej však nesl k Ohnivzdorovi. Jeho duši jde totiž propustit a zbavit trápení jen při použití fragmentu jejího vězňatele. Muž přistoupil a vložil fragment do těla Ohnivzdorovi. Po oslepujícím záblesku světla byla nebohá duše propuštěna z několikaletého utrpení.

Lovec v černém se vydal na cestu zpět, aby si vyzvednul svou odměnu, která mu zaplatí pár nocí v hostinci.

Tam v Himalájích *Václav Šejnoha 9. C*

Před několika dny oznámili britští horolezci něco velmi podivného. Tvrdili, že po několika náročných dnech výstupu na horu Annapurnu zahlédli na vrcholu několik fialových blesků, jež je na několik sekund zcela oslepily. Vědci si mysleli, že šlo pouze o halucinace z nedostatku kyslíku a vyčerpání, ale všichni tvrdili naprosto to samé, totožnými slovy. To donutilo nepálské úřady k reakci. V pondělním televizním hlášení zazněla od nepálského ministra obrany tato slova: „Sestavili jsme tým složený z několika zkušených horolezců a vědců, kteří už na Annapurnu vylezli, aby se opět dostali na vrchol a z vrcholu pořídili záběry, které by existenci onoho blesku potvrdily nebo vyvrátily“. Tým měl pět členů: nepálského horolezce Ashoka, amerického vědce Paula, britského vojáka Jacka se zálibou v lezení, českého meteorologa Roberta a italského horolezce Marca. Všichni byli připraveni na všechno.

Hned v úterý se sešlo všech pět členů v hlavním městě Káthmándú. Zde ale nezůstali moc dlouho, protože jim za 24 hodin letěl vrtulník do města Pokhara, které je první základnou pro všechny, kteří chtějí zdolat Annapurnu. Další dva dny se členové týmu v Pokhaře připravovali. Museli mít to nejvyšší vybavení, protože na vybavení závisí naprosto vše – jednak bezpečí týmu, ale také úspěšnost celé mise.

Byl pátek, patnáct minut po šesté hodině ranní a tým již nachystaný nasedl na vrtulník směr základní tábor. Vrtule se roztočila a všudypřítomný obtěžující zvuk rotoru obklopl tým asi na dvě hodiny. Po přistání se všichni uchýlili do velkého stanu, který tam personál postavil ještě před jejich přiletím. Posadili se k plastovému stolu a skupinka personálu jim vysvětlila celý plán: „Dnes v devět hodin večer zahájíte výstup. Okolo osmé hodny ranní dojdete do druhého výškového tábora, první vynecháte, tam rozděláte stany a vyspíte se. Pokračovat budete mezi čtvrtou a pátou odpolední. Bude následovat nejnebezpečnější část výstupu, zóna smrti. Jde o průsmyk, kde velice často padají laviny z ledové stěny. Třetí výškový tábor opět vynecháte a o půlnoci dojdete do čtvrtého výškového tábora. Zase postavíte stany a odpočínáte si. Ráno vyjdete a bude vás čekat vrchol. Když budete na vrcholu, nějaký čas počkáte, a pokud nic nevidíte, doložíte videem, že tam nic není a máte hotovo. V opačném případě se ten blesk pokusíte natočit. Pokud půjde vše podle plánu, dokážete se do večera dostat z vrcholu do třetího výškového tábora. Tam se poprvé vyspíte celou noc. Pokud do půlky následujícího dne vyjdete, měli byste se do půlnoci dostat do základního tábora. Budeme celou dobu na vysílačkách. Nezapomeňte, že celá akce je dobrovolná a kdokoliv může ihned říct, že nebude pokračovat a sejít dolů. V takovém případě bude následovat pokyny personálu. Hodně štěstí, týme!“

Všichni členové neměli šanci se moc poznat, proto se většinu času před zahájením výstupu navzájem seznamovali. Ashok se představil jako Ash. Je to rodilý Nepálec a velmi se v místních horách vyzná. Má za sebou celkem šest osmitisícovek včetně Everestu. Je mu 45 let, má tmavší pleť, černé vlasy a řídký knírek.

Jack je poručík v britské armádě, do týmu byl vybrán kvůli dobré fyzické kondici a také proto, že Annapurnu již vylezl. Má 28 let, blond vlasy a dokonale oholenou tvář.

Bez velké prodlevy se jako další představil Paul. Je to vědec v oblasti geofyziky a geochemie a do týmu byl vybrán pro perfektní znalost geologických jevů. Vypadá to, že Paul je nejstarší člen týmu, ale 54 let je věk, kdy má člověk spoustu zkušeností a to na misi, jako je tato, přijde vhod. S lezením má velké zkušenosti především z Jižní Ameriky, kde má za sebou několik šestitisícovek.

Robert je devětatřicetiletý meteorolog, který je ve svém oboru naprostá špička, a to nejen v Česku, ale i ve světě. Má delší tmavě hnědé vlasy a řídký plnovous.

Marcovi je skoro čtyřiačtyřicetiletý horolezec, který má jako jediný z týmu korunu Himalájí, to znamená, že vylezl všech čtrnáct osmitisícovek. Má černošedé krátké vlasy.

„Je čas,“ prohlásil člen personálu, který zrovna přišel do stanu. Všichni se oblékli a nasadili si batohy. Personál jim popřál hodně štěstí. Za neustálého mávání barevných praporků se tým vydal do stěny hory Annapurny. Všichni v řadě dusali velkými těžkými botami do sněhu prudkého kopce. Vítr skučel a v temné noci byly sněhové vločky téměř neviditelné. Byla to náročná cesta, ale tým se k ránu opravdu dostal do druhého výškového tábora. Naprosto vyčerpaní a prochladlí padli jako mrtvolky do spacích pytlů, ale ještě před tím se stihli najíst a oznámit personálu na vysílače, že v pořádku dorazili.

Odpoledne, když už slunce zacházelo za horizont, se tým opět vydal na cestu. Zvláštní to pocit se dívat na ledovou stěnu, ze které padají smrtící laviny. Vítr začal foukat ještě víc a tým se vydával na další část cesty. Sníh byl ovšem velmi zmrzlý, a tak si členové museli nasadit mačky. Když opět stoupali do kopce z boku zóny smrti, vítr začal být až nepřírozeně silný. Jack, který byl nejnižší, uviděl, jak se proti němu valí obrovská černá stěna. V obličeji mu byla vidět čirá hrůza. Marco na něj zakřičel, ať jde nahoru. Jack odhodil batoh a snažil se vyběhnout nahoru. Lavina se ale valila neuvěřitelnou rychlostí. Jack to stihl jen tak tak a nebyť Marca, nejspíše už by se dusil ve sněžné pasti. Jack se strachem řekl: „Tohle jsem minule nezažil. Já to vzdávám.“ Jack oznámil personálu, že chce jít dolů a ti ho začali navigovat, tak aby sešel v pořádku. Rozloučil se s týmem, poděkoval Marcovi a začal sestupovat. Tým ale musel pokračovat.

Když postupovali dál, lavina spadla ještě dvakrát. S malým zpožděním tým opět postavil stan a jeho osazenstvo šlo ihned spát. Někteří měli do krve rozpraskané obličej. Z krutých podmínek nebylo nikomu ani trochu dobře, ale ráno museli všichni pokračovat dál, až na vrchol. Když stál tým pár set metrů pod vrcholem, uslyšel hřmění. Robert ovšem vyloučil možnost bouře při této oblačnosti. Bylo to velmi zvláštní, ale nikdo se tím nenechal rozhodit a pokračovali až na vrchol.

Všichni byli fascinováni výhledem na hory, slunce a jezera. Na vrcholu stáli přes hodinu, ale žádný fialový blesk neviděli. Paul vzal tedy kameru a natočil video, kterým zabral všechny světové strany. Jakmile to udělal, tým se vydal zpět dolů.

Asi v polovině cesty se ozval silný zvuk připomínající zkrat elektřiny. Všichni se zastavili a čekali, co se bude dít dál. Paul rychle vytáhl kameru a začal natáčet. Ticho bylo až hmatatelné a atmosféra se dala krájet. Pak se z čista jasna ozval další velmi podobný zvuk. Vtom se z ničeho nic objevil ve vzduchu malý fialově svítící bod. Tým na to s údivem zíral a čekal, co bude dál. Ta fialová tečka se začala hýbat a tvořit nádhernou podívanou. Je zvláštní, že i přes sluneční svit bylo to světýlko jasně viditelné. Jak se ty linie zvětšovaly a zvětšovaly, všichni to z ničeho nic uviděli a zkameněli. Vypadalo to jako drak. Takový ten klasický asijský. Dlouhé hadovité tělo, dlouhé vousy, ale měl navíc křídla s velkými ostny na ramenou. Ten drak se díval na tým bez pohnutí. Paul stále v rukou svíral kameru. A jak se drak z čista jasna objevil, tak stejně rychle i zmizel. Šokovaný tým tam ještě nějakou chvíli stál. Pak se Marco rozhodl, že prolomí ticho a řekl: „Paule, máš to natočené?“ Paul jen kývl a Marco se bez jakéhokoliv dalšího slova pustil do sestupu, jako by se nic nestalo. Všichni ostatní pochopili, že Marco chce, aby pokračovali dál.

Tým se v pořádku vrátil do základního tábora, kde vše pověděli personálu. I Jack se v pořádku vrátil domů. Zbývá čtyři členové ale museli v Nepálu ještě chvíli zůstat, aby zodpověděli všechny otázky. Ve vládním prohlášení stálo, že šlo o jedinečný meteorologický jev, kdy se vlhký vzduch zabarvoval díky slunečnímu záření podobně jako například duha. Všichni ale věděli, že to je nesmysl. Všichni věděli, že je v horách něco vyššího, něco mystického. Něco, co nikdy před tím neviděli. Vláda dočasně uzavřela vstup na Annapurnu.

Zdá se, že svět má pořád tajemství, které nám čas od času ukáže. Takže? Jaké bude další?

Šnečí svět

Adéla Moravcová, 6. A

Byl jednou jeden šnek Pepa. Žil v malé šnečí vesničce za devatero kopci hlíny. Vesnička byla docela dost malinká, ale Pepíkovi se v ní moc líbilo. Mohl tady dělat téměř cokoli. Mohl si jít koupit zmrzlinu, jít na kolotoče, na šnečí ruské kolo, a dokonce tady byli i šnečí lezecké soutěže. Pepík žil spokojeně v malém domečku se svojí rodinkou. Nikdy nepomyslel ani na to, že by šnečí vesničku opustil. Tak si užíval se svojí rodinkou a svým nejlepším kamarádem Slizounem. Jeho život byl dokonalý. Měl perfektní kamarády a šťastnou a zdravou rodinku.

Jednoho dne však šnečí vesničku napadly zlé vrány. Bylo to největší neštěstí v Pepíkově životě nebo si to spíše myslel. Stejně jako my lidé máme vojáky, tak ve šnečí vesničce také měli vojáky. Všichni šnečí vojáci statečně bojovali s vránami, ale až po třech dnech uspěli. Vrány konečně odletěly a daly šnečí vesničce pokoj. Když bitva skončila, Pepík si myslel, že je vše zase v pořádku, dokud mu jeho maminka neoznámila, že tatínek umřel v boji. Pepík se rozplakal a odešel do pokoje. V pokoji zůstal dalších pět dní a nikoho kromě svého nejlepšího kamaráda Slizouna nechtěl vidět.

Aby zklidnil svůj žal ze ztráty tatínka, rozhodl se Pepík s vránami bojovat. Pokud by se vrány zase vrátily a napadly vesničku, Pepík je všechny vyžene a ochrání tak celou svou rodinu a také šnečí vesničku. Slizoun mu slíbil, že mu pomůže. Sice oba dva nevěděli, jak se mají připravit, ale Slizouna napadlo, že vlastně mají ve šnečí vesničce kurzy šnečí sebeobrany. Takže se domluvili se šnečí trenérkou Markétou, že začnou chodit na kurzy sebeobrany. Každý den trénovali a také pomáhali šnečím stavitelům postavit obranné stěny. Snažili se přijít na to, kdy vrány opět napadnou vesničku. Pepík vymyslel několik plánů obrany, ale ani jeden

mu nedával smysl. Jedno však věděl, že až přiletí vrány, tak je všechny porazí a vyžene. Slizoun se ale obával, že budou Pepovy plány neúspěšné, a tak vymyslel náhradní plán. Uběhlo několik měsíců od prvního přepadení, ale nikde se neukázala ani jedna jediná vrána. Pepovi i Slizounovi to bylo divné. Samozřejmě to bylo tak, jak Slizoun očekával a vrány přiletěly v nejméně vhodnou dobu.

Protože Pepa neměl dobře vymyšlený plán a vrány byly v početní převaze, bohužel šnečí vojáci prohráli, a navíc vrány unesly Pepu do jejich úkrytu. Když se to Slizoun dozvěděl, začal panikařit a obával se, že Pepa už nežije. Naštěstí ho uklidnila Pepíkova maminka, která vnitřně cítila, že Pepík žije. Slizoun se tedy rozhodl, že půjde Pepu zachránit. Začal se připravovat na hodně dlouhou cestu. Zabalil si svačinu, pití a taky pár zbraní, kdyby se náhodou něco pokazilo. Ovšem vůbec nevěděl, kam se má vydat a jakým směrem má jít. Jeho maminka mu pomohla, protože když ona byla ještě malá, tak se stalo něco hodně podobného, vrány unesly jejího kamaráda. Nasměrovala ho správným směrem a dala mu pár rad na cestu.

Slizoun se se všemi rozloučil a vyrazil na cestu. Musel se vydat na sever, na skálu Vraní, kde sídlí vrány. Šnečí vesnička leží na jihu, takže cesta mu trvala asi tři šnečí dny. Nejdřív musel přejít přes Šnečí džungli a poté se vydat přímo na Květinové pole. Květinové pole nebylo vůbec lehké přejít, protože tam byli všude zlí krtci. Naštěstí měl Slizoun za kamaráda krtka Emila, který mu pomohl se dostat přes celé pole. Dále následovala obrovská řeka s názvem Okurka. Slizoun ji zvládl v pohodě přejít, protože kousek od něj byl most. Jelikož se blížila noc, potřeboval si najít místo na přespání. Postavil si stan a šel spinkat, protože byl opravdu hodně moc unavený. Ráno se nasnídal a pokračoval v dlouhé cestě. Tentokrát musel jít na velkou horu Hlínu. Byla tam docela dost velká zima, a proto si Slizoun musel vytáhnout svoji zimní bundičku. Trošku se obával, že Pepu už vrány snědly, a proto zrychlil tempo a doufal, že tam třeba stihne dojít ještě dnes.

Mezitím se Pepa snažil dostat pryč ze zajetí, ale vrány měly všude plno stráží a nebylo možné dostat se pryč. Také doufal, že ho někdo přijde zachránit. Slizoun se blížil k Vraní skále. Už mu stačilo jen přejít přes lávku Zranitelnosti. Byla od něj kousek. Slizoun zrychlil, aby do západu slunce byl už u Pepy. Pepa se mezitím spřátelil s vránou Adelindou. Adelinda byla hodná stará vrána, ale Pepovi nemohla pomoci utéct, protože by ji ostatní vrány neměly rády. Pepa byl tedy jen odkázaný na Slizounovu pomoc. Ten musel odlákat pozornost vran. Bylo to pro něj docela lehké, protože viděl skupinku malých brouků, které poprosil o pomoc. Brouci pro odlákání pozornosti napadli skladiště potravin a vrány tak musely jít bránit své zásoby a nedávaly pozor na Pepu. Slizoun toho využil a vnikl do vězení, aby vysvobodil Pepu. Teď už se jen stačilo dostat domů. Naštěstí jim pomoc nabídla stará hodná vrána Adelinda, kterou už nebavilo věčné posmívání od ostatních vran. Pepa se Slizounem tedy nasedli na záda Adelindě a ta s nimi letěla do šnečí vesničky.

Ve vesničce se nejdřív všichni zděsili, že je zase napadly vrány, ale když uviděli, že na zádech vrány sedí Pepa se Slizounem, zaradovali se, že jsou oba naživu. Všichni byli Adelindě vděční za záchranu Pepy a Slizouna a nabídli jí, ať s nimi zůstane ve vesničce. A Pepa s rodinkou a kamarády, vlastně celá Šnečí vesnička, si žila zase krásný a klidný život.

Ponorka

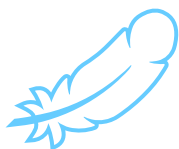
Jáchym Neugebauer,
9. B

Vzducholodě z kalendáře
Andělé, jejich svatozáře
Draci s šupinami z květů
Vítej ve fantasijním světě!

Tygři nosí paruky
Hory zdobí modré louky
Skrz bavlněné shluky
Pluje ponorka

Ponorka, co pluje mraky
Zachytává naše zraky
Jak tak pluje, počítá
Komu že se o ní zdá

Pokud oči zavřeš, a začneš spát
Můžeš si o nich nechat zdát
„To by se mi líbilo,“ řekl
„To bych měl moc rád“

Moje pohádka

Valerie Zatloukalová,
9. B

Chtěla bych se probudit v pohádce,
ve které nebudu jen nakrátkce,
která bude trvat věčně
a nebude jen výjimečně,
chtěla bych žít v pohádce.

Chtěla bych být tou,
která je princeznou,
která nosí krásné šaty,
střevíčky a korunku taky
chtěla bych být princeznou.

Chtěla bych bydlet tam,
kde stojí zámek sám,
kde sloužící jsou mi k ruce,
kde nikdy nezapadá slunce
chtěla bych žít tam.

Chtěla bych spinkat v postýlce,
kde bych se cítila jak v kolíbce,
chůva by mě houpala,
k tomu píseň broukala,
chtěla bych spinkat v kolíbce.

Chtěla bych chodit v zahradě,
kde nikdy nic nezvadne,
kde ptáci pějí svoje trylky,
kde úžasné jsou všechny chvílky,
chtěla bych sedět v zahradě.

Chtěla bych mít pokoj svůj,
stejně jako jednou trůn,
na kterém by po mém boku
seděl jinoch švarný trochu,
chtěla bych mít trůn.

Chtěla bych cestovat v dálné kraje,
kde nejlepší koně mají stáje,
plout po mořích a dotýkat se hvězd,
ráda se vracet domů z cest
chtěla bych procestovat kraje.

Chtěla bych mít děti roztomilé,
které vykouzlí úsměv na tváři milé,
které mi budou chloubou i oporou,
ke všem se budou chovat s pokorou,
chtěla bych mít děti svoje.

Jednou bych se chtěla dívat z výšky,
jak moje děti čtou dětem knížky,
které jsou plné pohádek,
žijí spolu bez hádek,
jednou je chci vidět z výšky.

Jak se učí učitelé 😊

Detektiv Sherlock Armexxx

Hlasuj v soutěži o nejlepší článek!

Detektiv Sherlock Armexxx

1. Zodpověz otázku: Jak se jmenuje náš ptáček s nejkrásnějším hlasem?
2. Vyber v tomto čísle článek, který se ti nejvíc líbí.
3. Vyplněný soutěžní lístek vhod' do schránky Armixxxu!

Odpověď:

Nejlepší článek:

Označ křížkem: Jsem...

žák

rodinný příslušník – kdo

učitel

Jméno a příjmení:
(od žáka):

Třída:

Vítězové Detektiva Armexxxe

Do schránek časopisu dorazilo na 50 správných odpovědí, nejvíce od 2. C. Nejlepším článkem se stal Rok v Bradavicích autorů Adéla Dvořáková, Jan Hubáček, Jan Jeřeta, Radek Juřica, Karolína Kuželová a Diana Voksová ze 4. A.

Vylosování byli žáci Jiří Matal z 2. B a Jakub Hruza z 2. C a maminka Davida Boriče z 1. D.

V časopise probíhala soutěž k článku Armixového redaktora Jakuba Kareše Kambožža: Putování k tajemné hoře. Správně odpověděl na kvíz pan učitel Jaromír Krejčí. Všem gratulujeme!

Redakce Armixxxu: Ivana Coufalová, Lenka Vašíčková, Monika Komárková, 8. A: Jakub Kareš, 7. A: Hana Bierová, Lukáš Böhm, Tomáš Boreš, Julie Horká, Tomáš Juřica, Ondřej Matějka, Iva Melounová, Viktor Pešek, Michaela Soukupová, Miroslav Štuk, Viktorie Vavrová, 5. A: Barbora Horká, Jana Marková, Leonardo Quianati, Martina Vavroušková, 4. A: Petr Bier, Adéla Brodská, Adéla Dvořáková, Tereza Fišerová, Daniel Havlíček, Julie Hryha, Jan Jeřeta, Radek Juřica, Tobiáš Jan Klusák, Isabella Karešová, Šimon Ondráček, Nikol Osvaldová, Simona Prudká, 4. B: Filip Brandejs, Radim Studenčík, 4. C: Magdalena Murčová, Jakub Soukup, 3. A: Markéta Chmelařová, Matyáš Ludka, Natálie Semerádová

Těšíme se

Květen

- Armenda show
- Ach, ty vztahy v 8. B
- Stolařina ta je prima pro žáky 2. tříd
- Výlet do Moravského krasu
- Prvňáčci jedou na výlet do Zoo Brno
- Space Mission pro 8. A
- Recitační soutěž pro žáky 1. stupně
- Pospolu s 6. C
- Sportovní klání s Vedlejší
- Dopravní výchova pro 2. C
- Usmívat se – fotíme se!
- Sportovní den pro 1. stupeň
- Zotavovací akce a Školy v přírodě
- My jedem do Chorvatska

Červen

- Zotavovací akce a školy v přírodě
- Celodenní výlety
- Hovorové hodiny
- Exkurze do Osvětimi
- Ples žáků 9. tříd
- Armenda má talent
- Dopravní výchova v 2. A
- Vysvědčení

Červenec

a srpen

- Hurá, prázdniny!
- Koupání
- Výlety
- Babička s dědou
- Focení a focení a focení na fotosoutěž, kterou pořádá časopis Armixxx

Uzávěrka příštího čísla:

10. června 2024

armix@zsarmenska.cz